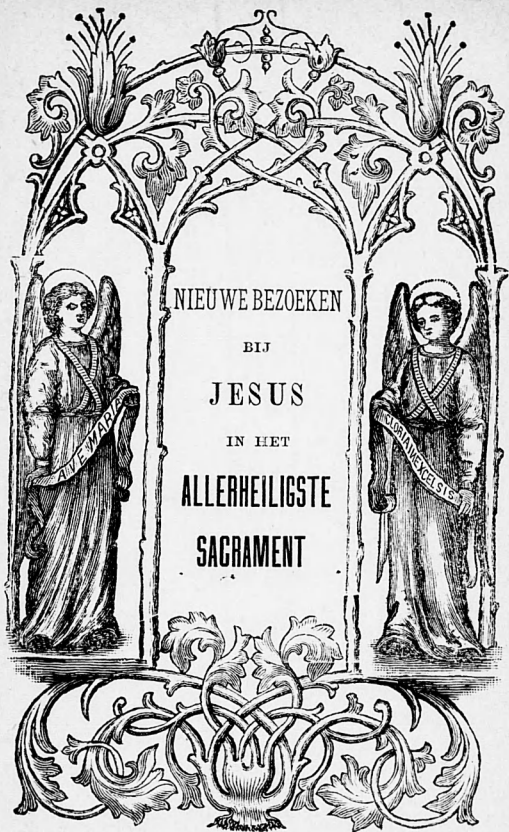

Vak 89

284

Vak 89
2
NIEUWE BEZOEKEN 284

BIJ

JESUS IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

DOOR DE SCHRIJFSTER VAN DE

AVIS SPIRITUELS.

MET

gebeden onder de H. Mis, communieoefeningen, verschillende
gebeden, litanien, hymnen en antifonen der
Allerheiligste Maagd.

~~~~~  
Uit het Fransch in het Hollandsch overgebracht

DOOR

**H. F. SCHOEMAKER,**

Pastoor.

BIBL. CONV.

Venite, adoremus.

Komt, laat ons aanbidden.

Psalm 94, 6.

O. F. M.

WIJCHENS

—  
's-HERTOGENBOSCH. — G. MOSMANS Senior, UITGEVER.

1887.

*Aan*

## Jesus in het heilig Sacrament.

Mijn God, ik leg vóór het Tabernakel de gedachten neder, die ik er uit geput heb. Mogen zij, met de hulp Uwer genade, de liefde en de godsvrucht jegens het aanbiddelijk Sacrament in eenige zielen doen toenemen.

GOEDKEURING EN AANBEVELING

VAN

Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. TOULON,  
Bisschop van Nancy.

~~~~~

Op het gunstig verslag van den door
Ons aangestelden Boekenkeurder afgaand,
hebben Wij goedgekeurd en keuren goed
bij deze een devotie-boekje, getiteld : *Visi-
tes à Jesus-Hostie*, door de Schrijfster van
de *Avis spirituels*; en Wij bevelen het
gaarne den geloovigen van ons bisdom aan.

† JOSEPH,
Bisschop van Nancy.

NANCY, den 29 Juni 1875.

VOORBERICHT.

Men zal het vermetel kunnen vinden dat wij het, na den H. Alfonsus de Liguorio, nog wagen den geloovigen Nieuwe Bezoeken bij Jesus in het H. Sacrament aan te bieden. Zouden echter degene, die zich over deze koenheid verwonderen, beweren dat de Navolging van Christus, na de H. Schrift zeker het bewonderenswaardigste boek dat ooit geschreven werd, al de andere ascetische werken nutteloos gemaakt heeft?

Wij doen in deze nederige proeve geen poging met het zoo heerlijk werk van den grooten Kerkleeraar te wedijveren. Het zou moeielijk vallen bladzijden neer te schrijven, die een teederder liefde voor het aanbidde-lijk Sacrament ademen. Doch juist ter oor-zake der heilige begeerte, waarmede van godsvrucht blakende zielen het werkje van den H. Alfonsus ter hand nemen, kan het haar, na een veelvuldig gebruik, niet meer het geestelijk genot verschaffen, dat zij er

—

*van den beginne af in vonden. Een weinig
verscheidenheid in de overpeinzingen vóór
het Tabernakel zal wellicht niet zonder eenig
nut wezen.*

*Deze hoop heeft ons doen besluiten dit
boekje den godvruchtigen geloovigen aan te
bieden. Wij hopen met Gods zegen onzen
wensch vervuld te zien, dat aan Jesus in
het Allerheiligste Sacrament veelvuldige en
vurige hulde moge gebracht worden.*

—

VOORWOORD VAN DEN VERTALER.

Zij, die de gelukkige gewoonte hebben Jesus in het Allerheiligste Sacrament dikwijls, ja dagelijks te bezoeken, of door hun regel, gelijk dit bij de religieusen het geval is, tot het dagelijksch bezoek verplicht worden, gevoelen wel eens behoefte aan nieuwe opwekking, al is hunne godsvrucht tot het aanbiddelijk Sacrament overigens ook nog zoo vurig.

Aan deze behoefte tracht dit boekje eenigszins te gemoet te komen. De gedachten, er in neergelegd, zijn zeker wel geschikt den godvruchtigen lezer bij zijn bezoek nieuwe opwekking te geven. Het scheen daarom niet ongeoorloofd het in zijn Nederlandsch gewaad — de Fransche titel is: Visites à Jésus-Hostie te herdoopen in: Nieuwe Bezoeken bij Jesus in het Allerheiligste Sacrament; te meer niet, wijl ook de Schrijf-

ster in de Voorrede zelve van Nieuwe Bezoeken gewaagt.

Het werkje: Visites à Jésus-Hostie bestaat in het Fransch uit twee deeltjes. Slechts het eerste deeltje wordt hier in het Hollandsch vertaald den vromen vereerders van het H. Sacrament aangeboden. De vertaling van het tweede deeltje zal bij genoegzame deelneming niet lang op zich laten wachten.

Moge dit boekje zijn weg vinden en velen tot nut strekken.

Vóór de heilige Mis.

't Is eene geliefkoosde oefening voor vrome zielen, eene oefening die haar vele geestelijke voordeelen belooft, dat zij dagelijks de genaden en gaven des H. Geestes over zich afsmeeken. De Zaligma-ker heeft gezegd, alvorens Hij deze wereld verliet: »*Ik zal u niet als weezen achterlaten . . . Ik zal u mijnen Geest zenden.*» Vragen wij Hem in het oogenblik, dat wij Hem onder de gedaante van brood en wijn gaan aanbidden, de goeder-tierene vervulling zijner belofte.

Richten wij ootmoedig tot den H. Geest dit gebed der Kerk, dat

al onze noodwendigheden in weinige woorden blootlegt.

HYMNUS *Veni, Sancte Spiritus.*

Kom, Heilige Geest, doe een straal van uw licht uit den Hemel op ons nederdalen.

Kom, Vader der armen, kom, gever van alle goede gaven, kom, licht der harten.

Volmaakte trooster, zoete gast der ziel, haar zoete verkwikking.

In den arbeid zijt Gij onze rust, in de hitte onze verfrissing, in droefheid en tranen onze troost.

O gelukzaligst Licht! vervul het binnenste van de harten uwer geloovigen.

Zonder uwe hulp is er niets in den mensch, is er niets zuivers.

Wasch ons van alle smetten, be-

sproei wat dor is, heel wat gewond is.

Maak onze hardvochtigheid week, verwarm onze koude, richt onze verdoolde stappen.

Verspreid uwe zevenvoudige gaven over uwe geloovigen, die hun vertrouwen in U stellen.

Verleen hun de verdiensten der deugd, een zalig stervensuur en de eeuwige vreugde. Amen.

OEFFENING

om de heilige Mis te hooren.

VOLGENS DE MANIER VAN DEN HEILIGEN
LEONARDUS à PORTU MAURITIO.

Van het begin der Mis tot aan het Evangelie.

Vereenig u, wanneer de priester de heilige Mis begint, met Jesus Christus, den grooten Offeraar voor het aanschijn der goddelijke Majesteit. Draag in vereeniging met Hem uwe aanbiddingen en uwe lofzeggingen aan God op. Wensch Hem alle eer te geven, die Jesus Christus Hem in dit oogenblik door het aanbiddelijk Offer bewijst.

Verwek, terwijl de *Confiteor* gebeden wordt, een oprecht berouw over de zonden van geheel uw leven,

inzonderheid over die welke gij sedert uwe laatste biecht hebt bedreven. Vraag den bijstand des H. Geestes, alsmede dien van de H. Maagd Maria.

GEBED.

Mijn God, mijn Schepper en op-
perste Heer, ik aanbid U, en ik
erken dat uwe goedheid mij het
leven, het verstand en al mijne goe-
deren geschonken heeft. Maar on-
vermogend als ik ben om U eene
Uwer hoogste Majesteit passende
hulde te brengen, offer ik U de
vernedering, de eerbewijzing en de
liefde van Jesus op in het heilig
offer der Mis. Ik prijs met Hem
uwe hoogste volmaaktheid; in zijn
naam roep ik uwe barmhartigheid
over mij af, en ik bid U mijne ge-

beden aan te nemen in vereeniging met het kostbaar bloed en de verdiensten van uw goddelijken Zoon.

Ik verheug mij, o mijn God, U door dit verheven offer te kunnen verheerlijken gelijk Gij verheerlijkt wordt in den Hemel. Ik vereenig mij ook met de lofzeggingen der allerheiligste Maagd, der engelen en der heiligen. Ik aanbid U met geheel het hemelsch hof, en ik bemin U uit geheel mijn hart boven alle dingen geheel mijn leven lang. O kon ik door de vurigheid mijner liefde U genoegzame voldoening geven voor den tijd, waarin ik al te zeer de schepselen beminde! Hoe U genoeg te danken, dat een zoo langdurig misbruik uwer genaden U niet verdrotten heeft! Ik vereenig mijne gebeden met het offer

uws goddelijken Zoons om eene verdubbeling van ijver in uwen dienst te verkrijgen. Moge uwe eeredienst, o Heer, zich verbreiden over geheel de aarde! Leer mij het heilig Hart van Jesus verheerlijken en zijne liefde onder de menschen bekend maken.

Bij het Evangelie.

Verwek een akte van geloof aan de waarheden des Evangelies en herinner u de woorden onzes Heeren :

Zoo gij mij liefhebt, onderhoudt mijne geboden. — Niemand komt tot den Vader, tenzij door mij. — Indien iemand mij liefheeft, hij zal mijne geboden onderhouden. — Wie mij liefheeft, dien zal mijn Vader liefhebben. — Dit is mijn gebod: dat gij elkander liefhebt,

gelijk Ik u heb liefgehad. — Ik bid niet voor de wereld. Wee de wereld!

Van het Offertorium tot den Canon.

Tracht uwe gedachten nog meer bijeen te zamelen om u met de groote offerande, die Jesus Christus hier en in alle heilige Missen, welke over de geheele aarde worden opgedragen, van zich zelve brengt, te vereenigen. Bid God, dat Hij uwe gebeden en uwe handelingen van dezen dag in voortdurende vereeniging met het offer van Jesus Christus aanneme.

Mijn God, ik draag U met den priester uw goddelijken Zoon op, die zich voor ons gaat slachtofferen. Ontvang met zijn Lichaam en zijn kostbaar Bloed mijne ziel en hare

vermogens, mijn hart en zijne aandoeningen, mijne gedachten, mijne begeerten, mijne woorden, mijne handelingen, mijn lichamelijk en geestelijk lijden van dezen dag, tot uwe verheerlijking en tot heil mijner ziel. Ik vereenig mij insgelijks met de meeningen, die Jesus, Maria en Josef gedurende hun leven op aarde gemaakt hebben. Nimmer wensch ik door mijn gedrag deze heilige vereeniging te verbreken.

VERFOEI UWE ZONDEN.

Herinner u in het kort uwe talrijke zonden en spreek bij het gezicht der ontzettende schulden, welke gij tegenover de goddelijke Gerechtigheid op u geladen hebt, met een ootmoedig en rouwmoedig hart:

Van diepe smart doordrongen,

U, o Heer, zoo dikwijls beleedigd te hebben, verfoei ik, wijl zij U mishagen, uit den grond van mijn hart mijne ontelbare zonden in gedachten, begeerten, woorden, werken en verzuimenissen. Ik heb een innige spijt uwe heilige wet overtreden, uwe inspraken veracht, uwe genaden misbruikt en geen boetvaardigheid genoeg gedaan te hebben voor mijne zonden. Ik zou wenschen mijn verleden door het offer van mijn leven te kunnen herstellen.

GEBED.

Hemelsche Vader, aanhoor Jesus Christus, die zich voor mij tot Middelaar en Voorspreker maakt bij uwe goddelijke Majesteit; zijn bloed, dat Hij in hoedanigheid van slachtoffer U op het altaar gaat aanbie-

den, roept voor mij en voor alle zondaars om genade. Laat U bewegen door zijne gebeden, met welke ik de mijne vereenig. Zal Jesus, na zoo smartelijk geboet te hebben voor de zonden der wereld, uwe barmhartigheid vruchteloos voor mij afsmeeken? Ik hoop vastelijk, o mijn God, dat Gij mij door de verdiensten van het kostbaar bloed uws goddelijken Zoons mijne zonden vergeven zult, die ik tot den laatsten dag mijns levens zal betreuren en verfoeijen.

Geef mij, o mijn zoete Verlosser, de nederigheid van den heiligen Petrus, het berouw van Magdalena, de getrouwheid van den heiligen Johannes, de liefde uwer allerheiligste Moeder, den boetegeest van al uwe heiligen en de volkomene

kwijtschelding van al mijne zonden.

Gedurende den Canon.

Verdubbel uwen ijver, voed een stille hoop dat het Hart van Jesus uwe gebeden zal verhooren en bid, — inzonderheid voor uwe nabestaanden, voor uwe vrienden, voor de Kerk. Maak een bijzondere meening, bijv. om een gebrek uit te roeijen, eene deugd te verwerven enz. Jesus Christus bidt en offert zich op.... Aanstonds zal zijn bloed op het altaar vloeien, aanstonds zal Hij afdalen uit den Hemel, de handen met genaden gevuld. Houd u gereed om ze te ontvangen.

Bij de opheffing.

Onze Heer is waarachtig tegenwoordig en geofferd op het altaar.

Werp u neder voor uwen Verlosser, die zijnen Vader voor u om genade en barmhartigheid bidt.

Goddelijk Offer, dat alleen waardig zijt aan de heilige Drievuldigheid te worden opgedragen, ik aanbid U en ik offer U op aan mijn God om zijne gerechtigheid te bevredigen, zijne verheerlijking te bevorderen en zijne zegeningen te verwerven.

O kostbaar bloed van Jesus, vloeï op mijne ziel, op de zielen van allen die mij dierbaar zijn, op degenen die dit heilig Offer bijwonen, op alle geloovigen en op alle zondaars. Verwerf mij de genade, in dit land der ballingschap heilig te leven, en verkrijg voor hen, die het verlaten hebben, de verlossing uit hunne smarten.

Van de Opheffing tot de Communie.

DANK GOD VOOR ZIJNE WELDADEN.

Werp een vluchtigen blik op de genaden, waarmede gij in al de tijdperken uws levens begunstigd zijt geworden en draag tot dankbaarheid daarvoor het heilig Offer des altaars aan God op.

O mijn God, ik dank U voor de ontelbare weldaden die Gij mij geschonken hebt door mijne schepping, het behoud mijns levens, mijne geboorte in het Katholiek geloof, door de sacramenten, de aflaten en duizend andere middelen, waarvan uwe goedheid zich bedient om mijne ziel te verrijken. Ik dank U ook voor alle mij onbekende weldaden en voor die, welke ik vergeten of misbruikt heb.

Heb dank, o mijn Jesus, voor het groote geschenk van het heilig Sacrament, dat ik zoo dikwijls mag ontvangen. Heb dank voor de verlichtingen, de vertroostingen, de hulp, die ik in dit aanbiddenswaardig Sacrament vind; geef dat het mijn laatste voedsel op aarde zij.

Uwe barmhartigheid, o mijn God, heeft mij langen tijd gezocht en afgewacht, uwe liefde is mijn langdurig talmen niet moede geworden. Maar indien uwe goedheid jegens mij oneindig groot is geweest, ik kan ze naar waarde vergelden. Ontvang tot dankzegging het aanbiddenswaardig lichaam en het kostbaar bloed van Jesus Christus. Het verheven offer, dat de Priester U in onzen naam opdraagt, overtreft alle gaven die Gij mij reeds ge-

schonken hebt en die ik nog van uwe goedheid hoop te ontvangen.

Bid de Engelen en de Heiligen hunne dankzeggingen bij de uwe te voegen.

Heilige Engelen, die het altaar omringt, mijn getrouwe Engelbe-waarder en geheel het hemelsch hof, ik smEEK u God te danken voor de menigvuldige weldaden, welke Hij mij bewezen heeft. Draagt Hem de heilige Mis, die ik thans bijwoon, op tot dankzegging voor zijne verledene, tegenwoordige en toekomstige genaden ten mijnen op-zichte.

Wend u voornamelijk tot de al-lerheiligste Maagd, opdat zij uwe dankbetuiging der heilige Drievul-digheid aanbiede.

Onbevleete Maagd, mijne Moeder,

dank God voor zijne oneindige goedheid jegens mij. Verwerf mij de genade niet meer ondankbaar jegens Hem te zijn, bid Hem de dankzeggingen aan te nemen, die Jesus Christus Hem gedurende dit heilig Offer in mijne plaats aanbiedt. Ik bid u daarom in den naam van uw goddelijken Zoon. Gelieve de verdiensten zijns bloeds aan de geloovige zielen toe te voegen, bijzonder aan . . . , ten einde hare verlossing te bespoedigen. Ik wensch ook voor die arme zielen al de aflaten te winnen, die aan de gebeden en goede werken, welke ik gedurende dezen dag met uwen bijstand zal verrichten, verleend zijn.

Geestelijke Communie.

Sla, als het Domine, non sum dignus gezegd wordt, driemaal op

uwe borst tot belijdenis, dat gij het geluk Jesus Christus te ontvangen onwaardig zijt. Verwek een akte van berouw en van liefde; voeg daarbij een vurig verlangen naar de heilige Communie en spreek dan het volgend gebed:

Heer Jesus, ik ben niet waardig aan de Tafel der Engelen plaats te nemen, maar wensch toch vurig U te ontvangen. Ik smeeek U mijn hart te zuiveren en daarin geestelijkerwijze te verblijven tot den dag, dat ik het geluk zal hebben te communiceeren. Kom, Heer Jesus; ik bemin U uit geheel mijn hart; geef mij deel aan de genaden, welke Gij aan degenen, die tot U naderen, schenkt.

Stel u voor, dat de heilige Maagd of uw Engelbewaarder u de heilige

Hostie aanbiedt. Houd u innig met Jesus vereenigd alsof gij Hem werkelijk ontvangen hadt en zeg tot dankzegging:

Ik aanbid U en ik bemin U, o mijn goddelijke Verlosser, die in waarheid het leven zijt mijner ziel; ik smEEK U in mijn hart te blijven en geheel mijn leven te heiligen, opdat ik het geluk moge smaken U eeuwig te bezitten.

Naar verkiezing kunt gij ook het volgend gebed uit de *Navolging van Christus* gebruiken:

Wie zal mij geven, o Heer, dat ik U alleen vinde, U geheel mijn hart opene, en U geniete, gelijk mijne ziel verlangt; zoodat niemand meer op mij nederziet, noch eenig schepsel mij beweegt of aangaat, maar Gij alleen tot mij spreekt,

en ik tot U, gelijk gewoonlijk een geliefde tot zijnen geliefde spreekt en een vriend met zijnen vriend maaltijd houdt? Dit bid ik, dit verlang ik, dat ik geheel met U vereenigd worde, mijn hart van al het geschapene aftrekke, en door het dikwijls opofferen en nuttigen van uw heilig Lichaam in het hemelsche en eeuwige meer smaak leere vinden.

Van de Communie tot het einde der Mis.

VRAAG DE VOOR UWE ZALIGHEID NOODIGE
GENADEN.

O mijn God, ik verdien geenszins verhoord te worden; gewaardig U echter in den naam uws goddelijken Zoons mij door zijne verdiensten de tot mijne zaligheid noodzakelijke genaden te verleenen. Ik mag U thans met vertrouwen bid-

den om de vergiffenis mijner zonden, om uwe liefde, om de genade des gebeds, om getrouwheid in het volbrengen der plichten van mijnen staat en in het beoefenen der deugden, die hij vereischt. Bewaar mij voor het ongeluk van ooit in eene doodzonde te vallen, en geef dat ik mij beijvere iedere vrijwillige zonde te vluchten. Ondersteun mij wanneer ik wankel, verwijder van mij alle gevaren en trek mijne neigingen af van de aardsche dingen! Ik bid U om de godsvrucht tot het allerheiligst Hart van Jesus en tot de heilige Maagd Maria, om de genade der volharding tot het einde mijns levens en om er aan te denken, dat ik daar alle dagen om bidde. Zegen mijne familie en al degenen die mij dierbaar zijn: on-

dersteun den heiligen Vader, bescherm de Bisschoppen, de Priesters, de geestelijke Orden; waak over de heilige Kerk en verdedig haar tegen hare vijanden. Schenk aan allen, o Heer, uwe liefde en uwe genade, en geef dat zij één met U zijn in den tijd en in de eeuwigheid.

Bij het einde der Mis.

DRAAG UWE HANDELINGEN VAN DEZEN DAG
AAN GOD OP.

O eeuwige God, ik werp mij voor den troon uwer Majesteit neder; ik aanbid U ootmoedig en offer U al mijne gedachten, mijne woorden, mijne werken en mijne kwellingen van dezen dag op. Ik maak de meening alles te doen uit liefde tot U en ter uwer verheerlijking, om U te dienen, te loven en te

prijzen, opdat ik meer verlicht worde in de waarheden des geloofs, mijne zaligheid verzekere en op uwe barmhartigheid vertrouwen moge; verder om aan uwe rechtvaardigheid te voldoen voor de vele zonden die ik bedreven heb, de zielen in het vagevuur te verlichten en voor alle zondaars de genade van eene ware bekeering te verkrijgen. In één woord, ik wil heden al mijne handelingen verrichten in vereeniging met de zuivere meeningen, welke Jesus, Maria en alle heiligen des Hemels tijdens hun leven op aarde gehad hebben, en met die van alle rechtvaardigen op aarde. Ik zou deze meening met mijn bloed willen bezegelen en ze alle oogenblikken mijns levens en gedurende de geheele eeuwigheid willen vernieu-

wen. Neem, o mijn God, mijn goeden wil aan; zegen mij en schenk mij eene krachtdadige genade om gedurende geheel mijn leven in geene doodzonde te vallen. Bewaar mij daarvoor vooral dezen dag, gedurende welken ik alle aflaten wensch te verdienen, die ik deelachtig kan worden, alle Missen wensch bij te wonen, die vandaag over de geheele aarde worden opgedragen, en de verdiensten er van wensch toe te voegen aan de zielen in het Vagevuur, opdat zij uit hare smarten verlost worden. Amen.

GEBED,

BIJ HET EINDE DER HEILIGE MIS TE ROME
IN GEBRUIK.

Gezegend zij God.

Gezegend zij Gods heilige Naam.

Gezegend zij Jesus Christus, waarachtig God en waarachtig mensch.

Gezegend zij de naam van Jesus.

Gezegend zij Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament des Altaars.

Gezegend zij de Moeder Gods, de allerheiligste Maagd Maria.

Gezegend zij hare heilige en Onbevleete Ontvangenis.

Gezegend zij de naam van Maria, Maagd en Moeder.

Gezegend zij God in zijne Engelen en Heiligen. ¹⁾

GEBEDEN

Op bevel van Paus Leo XIII in alle kerken der wereld na de gelezene H. Mis geknielt te verrichten.

De Priester zegge driemaal met het volk *Wees gegroet* enz.; daarna:

Wees gegroet, o Koningin, Moeder van barmhartigheid; ons leven,

¹⁾ Een jaar aflat.

onze zoetheid en onze hoop, wees gegroet. Tot U roepen wij, ballingen, kinderen van Eva. Tot U smeeken wij, zuchtend en weenend in dit dal van tranen. Daarom dan, onze Voorspreekster, ach sla op ons Uwe zoo barmhartige oogen. En toon ons na deze ballingschap, Jesus de gezegende vrucht uws lichaams. O goedertierene, o meêdoogende, o zoete Maagd Maria.

Bid voor ons, H. Moeder Gods.

Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

O God, onze toevlucht en onze kracht, zie genadig neder op het volk dat tot U smeekt; en verhoor barmhartig en goedgunstig, — door de voorspraak der glorieijke en onbevleete Maagd en Moeder Gods Maria, van den H. Joseph haren

Bruidegom, Uwe H. H. Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen — de gebeden die wij storten voor de bekeering der zondaren, voor de vrijheid en de verheffing onzer Moeder de H. Kerk. Door Christus onzen Heer. Amen.

H. Aartsengel Michaël, verdedig ons in den strijd; wees onze Bescherming tegen de boosheid en de listen des duivels. *God gebiede* hem, smeeken wij ootmoedig; en Gij Vorst der hemelsche legermacht, drijf Satan en de andere booze geesten, die tot verderf der zielen over de wereld rondgaan, door de goddelijke kracht, in de Hel terug. Amen.

Onze Allerheiligste Vader Paus Leo XIII verleent aan allen, die deze gebeden, op bovengemelde wijs, verrichten eenen Aflaat van drie honderd dagen.

GEBEDEN

vóór en na de heilige Communie.

VÓÓR DE COMMUNIE.

Oefening en geloof.

Heer Jesus, ik geloof op uw almachtig woord, dat Gij wezenlijk en waarachtig in het heilig Sacrament tegenwoordig zijt. Ik geloof, dat Gij tot mijn tijdelijk en eeuwig geluk op aarde verblijft. Ik geloof, dat Gij mij in de heilige Communie uw lichaam, uw bloed, uwe ziel en uwe godheid schenkt. Ik geloof, dat Gij in mijn hart komt, wijl Gij mij bemint en opdat ik U beminne. Wek mijn eerbied op, vermeerder mijn geloof aan dit aanbiddelijk geheim en maak het onwrikbaar.

Oefening van hoop.

Mijn God, hoe zou ik, bij de zekerheid binnen weinige oogenblikken uwe barmhartige liefde te onder vinden, niet hopen op U die mij geschapen hebt, op U dien ik verloren had en die mij hebt vrijgekocht, op U die mij uw heilig Lichaam tot spijs wilt geven? Uwe goedheid jegens mij is oneindig, maar ook mijne hoop op uw goddelijk Hart is grenzenloos. Ik hoop dan alles wat uwe met uwe goedheid vereenigde almacht mij in deze communie te hopen veroorlooft, en mijne hoop strekt zich voor het tegenwoordige en voor het toekomende zoover uit als uwe werkelijke vereeniging met mij daar aanspraak op geeft.

Oefening van nederigheid.

Heer Jesus, ik ben niet waardig

U te ontvangen, maar hoe konde ik het ook zijn? Om goed te communiceeren moest ik gelijk zijn aan de engelen des Hemels, en ik ben een zondaar! Gij echter, die mijne zwakheid en mijne ellende kent, spreek slechts één woord, werp slechts één blik op mij en ik ben gereinigd. Ik bied U aan mijne met zonden besmeurde ziel, genees hare kwalen, vernieuw haar leven. Door de overmaat mijner ellende gedreven kom ik tot U, o mijn Jesus, laat mij ruimschoots deelachtig worden aan uwe goddelijke barmhertigheid.

Oefening van berouw.

Mijn God, ik heb U weinig ge-
diend en U veel beleedigd, ik heb
groote genaden verkwist en aan
uwen wil heb ik weerstand gebo-

den, doch ik heb een groot berouw over mijne zonden. Er is er niet ééne, die ik niet uit geheel mijn hart verfoei, en die ik niet uit liefde tot U en met de hulp uwer genade besloten ben nimmer meer te bedrijven. Ik zou duizendmaal liever willen sterven dan nog het ongeluk hebben U vrijwillig te beledigen. Neem mijn berouw goedgunstig aan, wisch mijne zonden nogmaals uit in uw kostbaar bloed, en maak dat mijne ziel door uwe tegenwoordigheid volkomen gezuiverd worde.

Oefening van verlangen.

Mijn Heer en mijn God, ik verlang vurig U te ontvangen, vertraag het oogenblik der communie niet langer. Mijne naar uwe tegenwoordigheid hongerende, naar uwe liefde

dorstende ziel wenscht met U werkelijk vereenigd te zijn en altijd geheel met U vereenigd te blijven. Geef aan mijne ziel het geheiligde brood, dat voedt zonder ooit te verzadigen, het goddelijk voedsel, dat de harten zuivert. Kom, o mijn Jesus, en toef niet langer. Maak, dat ik in geheel mijn leven naar niets vuriger verlange dan naar de heilige communie en naar uwe verheerlijking.

Oefening van opdracht.

O Jesus, die in de heilige Hostie mij uw lichaam en uw bloed wilt geven, vervul in mij, niet alleen door de gave van U zelven, maar ook, indien het U behaagt, door het lijden, uw liefderijken en barmhartigen wil. Bereid mij door de heilige communie voor om het kruis gewillig

op mijne schouders te nemen, en, als het zijn moet, het geheel mijn leven te dragen. Ik geef mij aan U over om in eene volkomene vereeniging met uw aanbiddelijken persoon te leven en te sterven. Neem, o mijn zoete Verlosser, het offer van mij zelven aan en roep mij tot een heilige vereeniging met uw allerheiligst Hart.

NA DE COMMUNIE.

Oefening van aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, voor uwe Majesteit neergebogen aanbid ik U in mijn hart, dat Gij tot uw heiligdom gemaakt hebt. Ik aanbid U, onzichtbaar voor mijne oogen, maar aan mijne ziel geopenbaard door de betuigingen uwer liefde.

Ik aanbid U met uwe onbevleete Moeder, die het aanbiddelijk Sacrament zoozeer vereerd heeft. Ik aanbid U met mijn Engelbewaarder . . . Met Magdalena werp ik mij aan uwe voeten neder, ach, sla op mij een blik van barmhertigheid. Met den heiligen Johannes rust ik aan uw Hart, doordring mij met het vuur der goddelijke liefde. Ik offer U de aanbiddingen op van alle uitverkorenen in den Hemel en van alle rechtvaardigen op aarde, om mijn onvermogen, U naar verdienste te huldigen, daardoor eenigszins te vergoeden.

Oefening van liefde.

Mijn Heer en mijn God, ik weet niet of ik U bemin, maar ik zou U willen beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne

krachten. Ik zou U alleen willen beminnen en wenschte, dat Gij alleen bemind wierdt. Wees Gij, o Heer, het leven mijner ziel en de ziel mijns levens. Ik onderwerp mij aan uwe zoete heerschappij. Ik offer U, als bewijs mijner liefde, alles op waarover ik te beschikken heb, mijne gedachten, mijne woorden en mijn hart. Maak, dat ik tot elken prijs mij uwe liefde verzekere, bij iedere communie daarin toeneme en in deze heilige liefde geheel mijn leven volharde; en schenk mij, alvorens ik sterf, de genade U volmaakt te beminnen.

Oefening van vertrouwen.

Heer Jesus, indien ik alleen uwe goddelijke Majesteit en mijne onwaardigheid beschouwde, moest ik vreezen; maar de gedachte aan uwe

liefde stelt mij gerust. Ik hoop dat mijn hart, hetwelk uw verblijf is geworden, ook de troon uwer barmhartigheid zal wezen. Ik verlaat mij op U, die mij geschapen en voor den prijs van uw bloed hebt vrijgekocht. Ik stel mijne zaligheid in de handen uwer oneindige goedheid. Ik vind in U, o mijn God, alles wat ik voor tijd en eeuwigheid kan en moet wenschen. Gewaardig U in mijn hart tegenwoordig te blijven, gelijk Gij in de heilige Hostie tegenwoordig zijt.

Oefening van gebed.

O Jesus, wat kunt Gij mij weigeren, nadat Gij U zelve aan mij gegeven hebt? Ik mag alles vragen, omdat iedere genade, die ik begeer, minder is dan hetgeen Gij mij hebt geschonken. Ik smeek U

dan vooreerst om de tot mijne zaligheid noodzakelijke genaden. Wisch het verledene mijns levens uit, zegen het tegenwoordige, heilig de toekomst. Behoed mijne ziel voor iedere zonde en voor iedere vrijwillige onvolmaaktheid. Bevestig haar in eene kalme overgeving aan uwen heiligen wil. Wend elke bezigheid, die U niet tot laatste doel heeft, van mij af en gebruik mij tot aan uw Hart welgevallige werken. Verbeter elk verlangen, dat te veel uit natuurlijke neiging voortkomt; onderdruk iedere begeerte, die met de genade in strijd is; en daar ik mij uit de wereld niet kan terugtrekken, zoo neem den geest der wereld van mij weg, opdat de gedachte aan U, de liefde tot U, de verheerlijking van U in mijn leven den

voorrang hebben boven alle andere belangen.

Ik bid U vuriglijk, o mijn Jesus, mij van de aardsche dingen te onthechten. Het leven en den dood neem ik aan, gelijk het U zal behagen er over te beschikken. Van dit oogenblik af geef ik mijne ziel in uwe handen voor het uur van mijn dood. Ik breng U het offer van mijn leven en bid U mijn vurigen wensch te vervullen, dat ik op mijn sterfdag de heilige communie moge ontvangen. Moge het aan uw Hart behagen mijn laatsten snik op te vangen als een zuivere akte van liefde tot U.

Verleen mij ook, o Jesus, het onschatbaar voorrecht voor de straffen mijner zonden in dit leven te voldoen, opdat ik bij mijnen dood

niet de onuitsprekelijke smart eener tijdelijke scheiding van U ondervinde, waarmede geene smart op aarde te vergelijken is.

Stort uwe zegeningen uit over mijne familie, over mijne vrienden, over hen die voor mij bidden of aanspraak op mijne gebeden hebben, over den Paus en over de Kerk. Gewaardig U ook, o Jesus, door de verdiensten van uw goddelijk Hart de genade der bekeering aan eenige ongelukkige slaven der zonde te verleen, inzonderheid aan degenen, die uw Lichaam en Bloed ontheiligd hebben. Keer in hunne zielen terug en bereid hen door de boetvaardigheid tot een zaligen dood voor. Schenk hun met de genade van een oprecht berouw de volkomene vergiffenis hunner zonden. Ook

bid ik U met aandrang om de bekeering der arme zondaars, die heden voor uwen vreeselijken rechterstoel zullen verschijnen en niet denken aan de strenge rekenschap, welke zij aan uwe hoogste rechtvaardigheid moeten geven. Eindelijk bid ik U, o Heer, wend van ons af de werkingen uwer gramschap en laat ons slechts die van uwe barmhartigheid ondervinden. Amen.

GEBED,

VAN DEN H. IGNATIUS VAN LOYOLA.

Ziel van Christus, heilig mij.

Lichaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, maak mij dronken.

Water van Christus' zijde, zuiver mij.

Lijden van Christus, versterk mij.

O goede Jesus, verhoor mij.

In uwe wonden verberg mij.

Laat niet toe dat ik van U gescheiden worde.

Verdedig mij tegen den boozen vijand.

Roep mij in het uur mijns doods.

En beveel dat ik tot U kome, om U met uwe Heiligen te loven in de eeuwen der eeuwen. ¹⁾ Amen.

Opdracht van zich-zelfen aan God,

getrokken uit de geestelijke oefeningen van
den H. Ignatius.

Neem, Heer, en ontvang geheel mijne vrijheid, mijn geheugen, mijn verstand en mijn wil, al wat ik heb en bezit; Gij hebt mij dat alles ge-

¹⁾ 300 d. afl. telkens en een vollen afl. eens in de maand voor degenen die het dagelijks bidden onder voorwaarde van waardige biecht en communie en het gebed van eenigen tijd in eene kerk of openbare bidplaats tot intentie van Z. H., den Paus.

geven, o Heer, en ik schenk het U terug; dat alles behoort U toe, beschik er over naar welgevallen. Geef mij slechts uwe liefde en uwe genade, want deze zijn mij genoeg.

GEBED.

En ego o bone, etc. ¹⁾

Zie mij hier, o goede en zoetste Jesus voor Uw aanschijn op mijne knieën neêrgebogen; met de grootste vurigheid van ziel bid en smEEK ik U dat Gij U gewaardigt levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde met een waar berouw over mijne zonden en een vasten wil om

¹⁾ Pius VII, 10 April 1821, heeft aan allen, die dit gebed godvruchtig en met een rouwmoe-dig hart bidden, geknield voor een afbeeldsel, welk ook, van den gekruisigden Zaligmaker, telkens onder de gewone voorwaarden vollen aflat verleend, dien Leo XII, (17 Sept. 1825) ook toepasselijk gemaakt heeft op de geloovige zielen. Deze aflat werd opnieuw bekrachtigd doo Pius IX, den 31 Juli 1858.

die te verbeteren in mijn hart te drukken, terwijl ik met groote ontroering en droefnis des gemoeds Uwe vijf wonden bij mij zelven overweeg en in den geest aanschouw, mij herinnerende de woorden welke de profeet David reeds omtrent U, o goede Jesus, zich in den mond legde: *zij hebben mijne handen en mijne voeten doorboord, zij hebben alle mijne beenderen opgeteld.*

LOFZANG TE DEUM.

U, o God, loven wij, U belijden wij als onzen Heer.

U, eeuwige Vader, vereert de gansche aarde.

U loven alle engelen, U de hemelen en alle machten.

U roepen de Cherubijnen en Serafijnen zonder ophouden toe:

Heilig,
Heilig,
Heilig, de Heer, God der Heer-
scharen.

De hemelen en de aarde zijn vol
van de majesteit uwer glorie.

U looft het glorievolle koor der
Apostelen.

U prijst de doorluchtige schare
der Profeten.

U roemt het schitterend leger
der Martelaren.

U belijdt de heilige over de gan-
sche aarde verspreide Kerk.

O Vader van ontzaglijke majesteit.

Met uwen waren en eenigen Zoon,
die dezelfde eer waardig is.

En den Heiligen Geest, den Ver-
trooster.

Gij, o Christus, zijt de Koning
der glorie.

Gij zijt de eeuwige Zoon des Vaders.

De menschheid aannemend om ons te verlossen, hebt Gij den schoot eener Maagd niet geschroomd.

Gij hebt, na den prikkel des doods verwonnen te hebben, den geloovigen het hemelrijk geopend.

Gij zit aan de rechterhand Gods in de heerlijkheid des Vaders.

Wij gelooven dat Gij als rechter zult komen.

Daarom smeeken wij U, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar bloed verlost hebt.

Laat hen alleen onder uwe Heiligen geteld worden in de eeuwige glorie.

Maak uw volk zalig, o Heer, en zegen uw erfdeel.

En bestuur hen, en verhef hen tot in eeuwigheid.

Wij loven U alle dagen.

En wij prijzen uwen naam in de eeuwen der eeuwen.

Gewaardig U, o Heer, ons dezen dag voor alle zonden te bewaren.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

Stort uwe barmhartigheid over ons uit, o Heer, dewijl wij op U gehoopt hebben.

Op U, o Heer, heb ik gehoopt, ik zal in eeuwigheid niet beschaamd worden.

Gezegend zijt Gij, Heer, God onzer vaderen.

En lofwaardig en glorierijk in eeuwigheid.

Prijzen wij den Vader en den Zoon met den Heiligen Geest.

Loven en verheffen wij Hem in eeuwigheid.

Gezegend zijt Gij, Heer, onze God, in het uitspansel des hemels.

En lofwaardig, en glorierijk, en hoog verheven in eeuwigheid.

Loof, mijne ziel, den Heer.

En wil nimmer vergeten al wat Hij U gegeven heeft.

Heer, verhoor mijn gebed.

En mijn geroep kome tot U.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die rijk zijt in barmhartigheid en een onuitputtelijken schat van goedheid in U bergt, wij danken Uwe goedertierene majesteit voor de verleende gunsten en smeecken uwe barmhartigheid steeds, dat Gij, die aan de biddenden het gevraagde toestaat, hen niet verlaat, maar tot de toekomstige glorie voorbereidt. Door Christus onzen Heer. Amen.

NIEUWE BEZOEKEN

BIJ

JESUS CHRISTUS

IN HET

Allerheiligste Sacrament des Altaars.

INLEIDING.

Over de wijze van Jesus in het
H. Sacrament te bezoeken.

Het bezoek van het H. Sacrament schijnt, als de ontmoeting van twee innig verknochte vrienden, tot troost van Jesus' Hart en van het onze bestemd. Voor iederen geloovige heeft het allerheiligste Sacrament een bovennatuurlijke aantrekkelijkheid. Wanneer men echter gedurende den dag de verlatenheid der meeste kerken ziet, zou men meenen dat de christenen de

geloofsleer aangaande de wezenlijke en waarachtige tegenwoordigheid van Jesus Christus in het heilig Sacrament des Altaars niet kenden. Toch mag men er niet aan twijfelen, dat Hij daar uit liefde tot ons tegenwoordig is. De kerk is in waarheid de verblijfplaats des Heeren; de lucht, die men er inademt, is heilig; niets wat ontwijdt moet daar binnenkomen. De H. Bernardus placht bij het binnentreden der heilige ruimte te zeggen: »Weg van mij gedachten aan aardische dingen, weg onrust en zorgen, ik neem u later weder op; het is u niet geoorloofd hier binnen te komen.” — Zamelen wij dus onze gedachten bijeen, alvorens wij Jesus in het H. Sacrament gaan bezoeken. De Engelen, die in hei-

lige vreeze neergebogen het tabernakel omringen, leeren ons het slechts met diepen eerbied te naderen.

Nadat gij door eene oefening van aanbidding de eerste hulde aan de waarachtige tegenwoordigheid onzes Heeren gebracht hebt, geef dan vrijen loop aan uw vertrouwen, aan uwe liefde, aan uwe dankbaarheid, aan uw verlangen om nieuwe genaden te verkrijgen. Gij zijt bij de bron, schep er met volle handen uit; maar door een eerbiedig en aanhoudend gebed. Wees dankbaar om meer te verkrijgen. Word vooral nooit moede in uwe *smeekingen*. Door dit woord duidt de Apostel Paulus een aanhoudend, volhardend gebed aan.

Toonen wij onze liefde ook door

onze houding. De uitwendige houding des lichaams is de uitdrukking van de inwendige gesteltenis der ziel. Deze moet ootmoediger zijn dan het lichaam. Is het ons wegens zwakheid niet mogelijk geknield te blijven, dat dan ons gebed, hetwelk onze gevoelens uitdrukt, ootmoediger zij dan onze houding; want, volgens de krachtige uitdrukking van den profeet David, moeten wij bidden ons *slaafs* voor God vernederen. Met te meer recht kunnen wij ons niet diep genoeg ~~ter~~ aarde nederbuigen voor den in het heilig Sacrament zich zoo diep vernederenden God, noch Hem genoeg onzen eerbied bewijzen.

Vragen wij de genade onzen Heer goed te kennen. Een heilig Kerkleeraar zegt: »Mozes was

slechts een mensch, toen hij den berg Sinaï beklom, en hij daalde er af vol van God." Streven wij er naar dat de Engelen ons, als wij van het bezoek terugkeeren, vervuld zien met kennis van en met liefde voor Jesus in het heilig Sacrament.

GEBED

VAN VOORBEREIDING TOT HET BEZOEK.

Mijn opperste Heer en mijn God, ik geloof aan uwe tegenwoordigheid in dit heilig Sacrament. Ik aanbid U onder de gedaanten, die Gij in uwe barmhartigheid hebt uitgekozen om bij ons tegenwoordig te zijn. Ik dank U, dat Gij mij dit onuitsprekelijk geheim hebt leeren kennen en mij, ondankbaar kind, hier wilt ontvangen, alsof

mijn bezoek een voldoening ware voor uw Hart.

Sta mij toe, o Jesus, dat ik U mijne hulde breng met de Engelen, die dit heiligdom bewaken. Ten einde U de eer, welke U van den kant der menschen niet te beurt valt, te vergoeden, offer ik U op de lichtstralen uwer godheid, die Gij voor onze oogen verbergt. Ik offer U op de onophoudelijke dankzeggingen der Heiligen voor al de zegeningen, die uit het heilig Sacrament voortvloeien. Gewaardig U het over de geheele aarde meer en meer te doen kennen te vereeren.

Ik offer U dit bezoek voorname-lijk op tot dankzegging voor de instelling van dit goddelijk Sacrament; tot vereering van al de hei-

lige Hostiën, waarin Gij op aarde tegenwoordig zijt ; tot eerherstelling voor de versmadingen, welke Gij daarin dagelijks door heiligschennende communiën en door godslasteringen van ongeloovigen en ketters ontvangt. Ik offer het U eindelijk op als een vergoeding voor de verlatenheid en de armoede, waarin het aanbiddelijk Sacrament zich op zoovele plaatsen bevindt. Ach, wat zijt Gij goed, o Heer, dat Gij U niet uit het tabernakel verwijdert en aan den omgang met ons de voorkeur geeft boven de U verschuldigde eerbewijzingen !

O mijn Jesus, geef dat ik in deze oogenblikken van aanbidding en onderhoud met U uwe barmhartigheid ruimschoots ondervinde. Laat niet toe, dat ik van uw groote

toegevendheid om mij te ontvangen misbruik make; maar doe mij een goed gebruik maken van uwe ontelbare weldaden, waarvan de eerste is, dat ik in het katholiek geloof ben geboren. Vul Gij zelf het ontoereikende mijner dankbaarheid aan en bewaar mij voor alle verstrooiingen in dit uur van aanbidding.

Bij het eindigen van 't bezoek doet men gevoegelijk eene geestelijke communie.

GEBED

VOOR DE GEESTELIJKE COMMUNIE.

O Jesus, ik geloof vastelijk, dat Gij in het aanbiddelijk Sacrament tegenwoordig zijt. Ik ben niet waardig, U in mijn hart te ontvangen, doch ik bemin U en verlang U enkel te beminnen om U zelve. Ge-

waardig U in mijne ziel te komen, alsof ik het geluk hadde te communiceeren. Vervul mij met uwe tegenwoordigheid en houd mij geestelijker wijze met U vereenigd tot het oogenblik, waarin ik het geluk zal hebben, U werkelijk te ontvangen.

GEBED

TOT SLUITING VAN 'T BEZOEK.

O Heer Jesus, ik dank U uit geheel mijn hart voor alle weldaden, welke Gij mij gedurende dit bezoek verleend hebt. Ik offer het U op in vereeniging met uwe allerheiligste gebeden, en smEEK U die voor mij uwen Vader aan te bieden. Herstel alle nalatigheden, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt en geef mij de genade, mij voortaan ernstig te beteren.

Zegen mij, o Jesus, verhoor al mijne gebeden en schenk mij een vurige liefde voor het heilig Sacrament. Geef, dat ik er overal met veel liefde aan denke en dat ik het uur van aanbidding hooger schatte dan alle andere oogenblikken van den dag. Ik bid U ook om eene steeds volmaaktere gesteltenis bij het ontvangen der heilige Communie, en om het verlangen, U in het heilig Sacrament te vereeren en de vereering daarvan bij anderen te bevorderen, in mij te vermeerdere-
ren.

Ik beveel U de noodwendigheden mijner ziel en die mijner familie en vrienden. Behoed ons voor iedere vrijwillige zonde, vergeef ons de zonden, die wij bedreven hebben, en verwek in ons den geest van

boetvaardigheid. Kom de H. Kerk, den Paus, de bisschoppen, de priesters, de kloosterlingen en alle geloovigen te hulp. Bestuur het werk der missionarissen; bekeer de ongelooovigen, de ketters, de zondaars en geleid hen tot eene ware boetvaardigheid. Schenk een zaligen dood aan alle zieken, die heden in doodsstrijd verkeeren; verlicht de zielen in het Vagevuur en verlos ze uit hare smarten.

O mijn Jesus, verleen mij de onschatbare genade der volharding tot het einde en geef, dat ik er dagelijks om bidde. Laat mij den graad der deugd verwerven, dien ik noodig heb om den graad der heerlijkheid te bereiken, dien Gij voor mij bestemd hebt. Bewaar mij voor een haastigen en onvoorzien

dood, en laat niet toe, dat ik zonder de laatste heilige Sacramenten ontvangen te hebben deze wereld verlate. Maak mij zalig, o Jesus, door de barmhartigheid van uw goddelijk Hart. Amen.

GEBED

TOT DE HEILIGE MAAGD MARIA.

Allerheiligste Maagd, Moeder van God en ook mijne moeder, ik bid U ootmoedig, mij aan het Hart van Jesus toe te wijden met al hetgeen ik zal doen en lijden tot het einde mijns levens. Verwerf mij door uwe macht over dit goddelijk Hart eene bijzondere genade, die mij aan deze toewijding volkomen getrouw doet blijven.

O Maria, laat mij uw vermogen op het Hart van uwen dierbaren Zoon ondervinden. Bid Hem, dat

Hij heersche over mijne ziel en dat Hij voor altoos mijn Vader, mijn Trooster, mijn Toeverlaat en mijn eenige Schat blijve. Ik vraag u ook, o onbevleete Maagd, de steun in mijne zwakheid, de vreugde in mijne droefheid, mijne kracht in den arbeid en in de beoefening der deugden te zijn. Herstel, bid ik u, de fouten, waaraan ik mij heden, en voornamelijk gedurende dit bezoek, jegens het Hart van Jesus heb schuldig gemaakt. Vul aan wat mij aan liefde ontbreekt en laat niet toe, dat ik dit heiligdom verlate zonder een vonkje mede te nemen van het goddelijk liefdevuur, waarvan uw hart voor God en voor mijn Zaligmaker Jesus Christus verteerd wordt. Amen.

I. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie blz. 62.

Midden onder u staat, dien gij niet kent.
Joh. I, 26.

Bij het zien onzer onverschilligheid ten opzichte van het heilig Sacrament konden ook de Engelen zeggen, dat de God des tabernakels waarlijk een onbekende is onder ons. Toch is Hij, dien de wereld niet kent, haar Oorsprong en Middenpunt, haar Heer en Verlosser! Prenten wij deze waarheid diep in onze ziel bij het naderen tot het Heilige der heiligen, waar, zooals het geloof ons leert, de oneindige God tegenwoordig is, tot wiens eigenschappen de onmetelijkheid behoort.

Jesus heeft zich tot slachtoffer gemaakt om bij ons op aarde te

blijven. Kon Hij een middel vinden om zijne majesteit volkomener onzichtbaar te maken, zijne heerlijkheid meer te verbergen en zijne liefde ons beter te toonen? Deze liefde dringt door de sacramenteele gedaanten heen, en als wij ons vóór het tabernakel bevinden, kan Jesus ons geen onbekende meer zijn. Zijne liefde openbaart Hem genoeg aan ieder, die Hem zien wil. Indien wij Jesus weinig kennen, dan komt het daarvan, dat wij Hem niet vurig genoeg bidden, zich aan onze ziel te openbaren. Wij vergeten te dikwijls, dat de hoogste Heer van hemel en aarde, die Zich zelven genoegzaam is, die zonder ophouden de volmaakste eerbewijzingen der Engelen ontvangt, hier door ons wil aangebeden worden, en ach, hoe

dikwijls verwacht Hij te vergeefs deze aanbidding! Is een verwonderlijker, belangloozener en meer miskende liefde denkbaar? En wij, die het onwaardig voorwerp dezer liefde zijn, wij verwijderen ons, in stede van dankbaar voor deze liefde te zijn, van onzen God, ten einde eene wereld na te jagen, die Jesus niet kent.

O mijne ziel, indien gij eenig besef hadt van het liefdegeheim der Eucharistie, indien gij Dengene kent, die zich in de enge ruimte van het tabernakel verbergt, Dengene die slechts door een gering hulsel aan uw gezicht wordt onttrokken, zoudt gij dan aarzelen de kerk te bezoeken, en zoudt gij haar zoo spoedig verlaten? — Tusschen God en u is maar een lichte sluier! Gij

ziet uwen hoogsten Heer niet, maar
 gij bevindt u in zijne nabijheid!
 Meer dan David, die zich gelukkig
 achtte een plaats te hebben gevon-
 den, waar hij den Heer zijne ge-
 beden kon opdragen. Gij hebt een
 goddelijk Hart gevonden, waarin
 gij eene uitgelezen plaats hebt om
 uwe gebeden en uwe liefde op te
 dragen en barmhartigheid te ver-
 krijgen. Treed, mijne ziel, het hei-
 ligdom der hemelsche gunsten binnen
 en verlaat het niet lichtelijk.

Aanbidding.

Ik groet U en aanbid U, o heilig
 Sacrament, levend Brood, Heiligdom
 der Godheid! Ik geloof vastelijk, o
 mijn God, dat Gij onder de sacra-
 menteele gedaanten tegenwoordig
 zijt en dat Gij onder deze nietige
 uiterlijke teekenen uwe menschheid

en godheid verbergt. En hoezeer dit geheim mijn verstand ook te boven gaat, vereer ik het nochtans met vreugde en beschouw het met eerbied, en ik ben bereid mijn leven voor de getuigenis zijner waarheid te geven.

Ik dank U, o Jesus, dat Gij mij bevolen hebt U lief te hebben; want daar ik U dikwijls en veel beleedigd heb, verdiende ik niet meer U te beminnen, noch U te kunnen beminnen. Er was een tijd, dien ik mij niet zonder droefheid kan herinneren, waarin ik bijna niet aan U dacht, waarin ik, naar mijn gedrag te oordeelen, uwe tegenwoordigheid in het tabernakel niet scheen te kennen. Vergeef mij mijne vroegere onverschilligheid! — In stede van mij te *veroorloven* U te bemin-

nen, legt Gij mij in Uwe oneindige liefde den dringenden plicht op, U lief te hebben! Wanneer ik naar het tabernakel zie, gevoel ik, dat het zoet is voor mijn hart U te willen, U te kunnen beminnen.

Heer Jesus, ik offer U dit bezoek op ter vereering van de wonde uws Harten, opdat Gij door haar uwe weldaden over uwe en mijne vrienden moogt uitstorten. Vergeef mij mijne zonden, herstel de onvolmaakte bedoelingen, welke Gij in mijne handelingen ziet, opdat mijne ziel geen twee heeren moge dienen. Heersch Gij alleen over haar en richt een schutsmuur in haar op tegen den geest der wereld. Geef mij de genade, niet ongevoelig te zijn voor de goddelijke dingen, en in de ont-hechting aan de schepselen en het

vluchten der zonde tot mijn laatsten snik te volharden. Leer mij van mijne handelingen evenzoo vele oefeningen van liefde maken, opdat ik, na U hierbeneden gekend en bemind te hebben door het licht des geloofs, U eens in den hemel moge aanschouwen en beminnen voor eeuwig.

O Maria, Moeder van mijn God, aanschouw de gevaren, waarin mijne ziel verkeert, en heb medelijden met haar. Red, bid ik u, mijne ziel, de zielen der mijnen en verkrijg voor de zondaars de genade der bekeering. Bid voor ons, want uwe gebeden zijn, door uw moederlijk gezag gesteund, alles vermogend op het hart van Jesus.

VERZUCHTING: Mijn Jesus, geef mij de genade, de oogenblikken van aanbidding steeds te verkiezen boven

die, welke ik aan de wereld schenk.

Geestelijke communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

II. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie blz. 62.

De Heer zal een naam verkrijgen
door een eeuwig gedenkteeken, dat
niet verwoest wordt.

Isaias, LV, 13.

Ten einde door de christenen
niet vergeten te worden, heeft onze
Heer eene gedaante aangenomen,
die Hem veroorlooft midden onder
zijn volk te blijven. Onze kerken
verlevendigen de herinnering aan
zijne tegenwoordigheid, en het hei-
lig Sacrament is waarlijk het eeuwig-
durend gedenkteeken zijner liefde.

Hoe verbazend zijn de wonderen

dezer machtige liefde in de oogen der geloovigen ! Hoe groot is de genade, op ieder tijdstip des levens, op elk uur van den dag in het zoetste onderhoud met Jesus in het heilig Sacrament te kunnen treden ! Bij iedere communie, zelfs bij ieder bezoek aan het heilig Sacrament onze liefde door de levendmakende vlam van het heilig Hart van Jesus op nieuw te kunnen opwekken ! Beseffen wij dit geluk, dat de wereld niet kent, dat echter wel gekend wordt door de vrome aanbidders van het heilig Sacrament. Leggen wij van ons geloof aan dit zoete geheim openlijk getuigenis af en laat ons nimmer behooren tot degenen, die het vergeten of veronachtzamen.

Vele menschen houden zich van

het tabernakel verwijderd en weten niet te zeggen waarom. Dikwijls laten zij zich midden op den weg, die naar de Kerk leidt, door een kleinigheid, een nietigheid weerhouden, er in te gaan. De duivel alleen trekt voordeel uit zulke lui-
men, die door een weinig meer godsvrucht, door een weinig meer vastberadenheid in het ten uitvoer brengen zijner besluiten verhinderd zouden worden. Als men ziet, aan welk voorwerp wij in onze gedachten den voorrang geven boven onzen Heer, zou men dan niet vreezen door Hem gerekend te worden tot degenen, die Hem verwerpen? Wij behooren toch niet meer tot het getal van hen, die niet weten, dat Hij op aarde gekomen is; wij weten ook, waarom Jesus in het heilig

tabernakel woont. Ach, indien dit verheven gedenkteeken zijner liefde ons zijn Hart doet kennen, hoe openbaart dan tevens de ledige ruimte, die Hem omgeeft, onze onverschilligheid, onze ondankbaarheid. Houden wij ons overtuigd, dat wij Jesus geen eer genoeg kunnen bewijzen, al wijdden wij ons ook geheel ons leven aan de vereering van het heilig Sacrament. Zijn werkelijke tegenwoordigheid moet ons met diepen eerbied in de heilige plaats vervullen. Brengen wij iederen dag met vurigen ijver den tol van onzen lof en onzer liefde aan het allerheiligste Sacrament.

Aanbidding.

Heer en Meester van 't heelal, die uwe woonplaats onder de menschen gevestigd hebt, ik aanbid U

met innige dankbaarheid. Ik smeeek de Engelen U met mij te aanbid- den en te prijzen, en mij te onder- richten U naar behooren te vereeren.

O mijn Jesus, zegen en vervul deze heilige plaats, waar Gij woont, maar nog meer het hart, dat ik U als een levende woning en als eene rustplaats aanbied. Gewaardig U daarin te wonen door uwe genade en uwe liefde, en laat nimmer toe, dat ik U door mijne zonden daar- uit verdrijve. Liever wil ik sterven dan U mijn hart zien verlaten. 't Is mij innig leed U beleedigd te heb- ben; doch in plaats van mij te doen wanhopen, zijn de begane misslagen mij eene aanleiding uwe barmhartigheid te prijzen. Bewaar mij in het vervolg voor het her- vallen in de zonde.

Mijn God, geef dat de wederwaardigheden dezes levens mij het verlangen om U te behagen niet ontnemen. Dat het menigvuldig en drukkend harteleed, hetwelk mij zonder ophouden gelegenheid biedt U nieuwe offers te brengen, tot uwe verheerlijking strekke. Laat niet toe, dat de moedeloosheid invloed uitoefene op mijnen wil, maar versterk hem door uwe genade, opdat hij steeds zich zelven verloochene. Maak, dat ik aldus door mijn uitwendig gedrag de zoetheid van uw juk openbare. Mijne zwakheid is groot en mijne natuur verzet zich tegen de zelfverloochening; geef echter dat ik deze zwakheid en den weerzin, dien zij in mij teweegbrengt, als een middel gebruike tot boeting mijner zonden.

Spoor mij door uwe genade krachtig aan mijne zinnelijke natuur te dooden; versterk en vermeerder door deze zoo noodzakelijke dooding voortdurend het bovennatuurlijk leven mijner ziel. Ik neem het lijden aan als een middel om mijne gedachten, mijne begeerten, mijne neigingen tot U te verheffen. Geef mij eene zoo innige godsvrucht tot het heilig Sacrament, dat deze mij kracht genoeg schenkt om mijn kruis met moed te dragen tot den dood.

O Maria, ik wenschte een hart te hebben, dat in staat ware u naar behooren te beminnen. Daar gij mij bemind en beschermd hebt, toen ik u weinig beminde, mag ik dan thans, nu ik u beminnen en vereeren wil, niet verwachten dat gij mij met

genaden zult overladen? Verander mijn hart en laat de wereld uit mijn omkeer zien, wat gij ten gunste uwer kinderen vermoogt.

VERZUCHTING: Heer Jesus, geef mij de genade U meer te beminnen tot verheerlijking van U dan tot troost voor mij.

Geestelijke communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

III. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Gedenkt, dat Ik God ben.

Isaias XLVI, 9.

De H. Dionysius zegt, dat God door de grootheid zijner liefde »als ware het buiten zich zelve gekomen is.” Om deze woorden te begripen is het voldoende een blik

te werpen op de Menschwording en op het heilig Sacrament. Kwam eene zoo diepe vernedering wel met de majesteit Gods overeen?

»De liefde, antwoordt de H. Petrus Chrysologus, slaat geen acht op hetgeen oirbaar is, wanneer zij zich aan het beminde schepsel wil openbaren. Zij gaat niet waarheen de rede haar wijst, maar waarheen de drift haar voert.” Sedert achttien eeuwen brengt de liefde en houdt de liefde Jesus Christus op aarde! Hij is er het voorwerp onzer aanbidding en tegelijkertijd de groote Aanbidder in geest en waarheid.

Hoe groot een hulde stijgt ieder oogenblik in onzen naam uit het tabernakel op tot God! Leert Jesus ons daardoor niet stilzwijgend welk eene vereering wij Hem schuldig

zijn, zonder dat wij er aan denken ons die les ten nutte te maken?

»Indien ik, heeft eens een onge-
loovige gezegd, geloofde aan de
tegenwoordigheid van Jesus Christus,
dan zou ik in de kerk zijnde neder-
knielen.» Kan men, als men ons
vóór het tabernakel ziet, bemer-
ken dat wij vastelijk gelooven aan
de wezenlijke tegenwoordigheid van
Jesus Christus in het allerheiligste
Sacrament? Welk een eerbied moes-
ten wij dan in onze houding, welk
een blakenden ijver in onze aan-
bidding vóór die goddelijke majes-
teit aan den dag leggen! Moeten
wij niet, zooveel wij kunnen, aan
Jesus teruggeven wat Hij ten offer
brengt om bij ons te kunnen blij-
ven? Werpen wij ons voor den
op het altaar verborgen glans

der eeuwige heerlijkheid neder. De Cherubijnen bedekken zich met hunne vleugelen vóór het aanschijn des Allerhoogsten; moet ons dit niet een leering zijn, dat wij het allerheiligste Sacrament niet genoeg kunnen vereeren?

Onze goddelijke Verlosser, die in het heilig Sacrament zijne liefde toont, openbaart daar ook zijne werkzaamheid en macht in een schijnbaar stille onbeweeglijkheid. Hij toont zich daar machtig om al de leegten van ons hart aan te vullen en door te dringen in de geheele voor den mensch ontoegankelijke geestenwereld. Op zijn bevel vertrekken millioenen van engelen met de snelheid des bliksems en keeren, na op alle plaatsen waarheen zij gezonden zijn, zijne gena-

den te hebben uitgedeeld, terug tot hun leven van aanbidding en gebed. Volgen wij hen na in hunne gehoorzaamheid aan Gods wil. Vervullen wij de plichten van onzen staat, die voor ons uitdrukkelijke bevelen des Heeren zijn, en keeren wij tot het tabernakel terug om nieuwe krachten, moed, vertrouwen en grootere liefde te verkrijgen. Keeren wij met den eerbied, welken wij aan onzen Heer en God schuldig zijn, terug om ons in onzen ijver te stalen, verzekerd als wij zijn dat het gebed alles kan verkrijgen.

Danken wij onzen Heer, dat Hij op aarde wil wonen. Vragen wij Hem ons geloof, onze liefde, onze getrouwheid in zijnen dienst te wilvermeerderen. Trachten wij door

de zuiverheid van ons geweten Hem onze eerbewijzingen aangenaam te maken. Jesus verbergt zijne heerlijkheid om ons niet af te schrikken, dragen wij zorg Hem de eer te bewijzen, die Hij van onze liefde tot Hem verwacht.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, ik aanbid U, verborgen onder deze nietige gedaanten, met diepen eerbied. Ik loof en prijs U in vereeniging met de verrukkelijke lofzangen der allerheiligste Maagd van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Tot uwe komst op aarde vreesde men U en aanbad men U sidderend; nu echter tracht Gij ons meer liefde dan eerbied in te boezemen, Gij daalt tot ons af om door ons bemind te worden en ons wel te

doen; om de vreeze te verdrijven van hen, die het stille geheim uwer tegenwoordigheid op aarde duchten. Wie kan de vreeze wegnemen, tenzij Degene die de macht heeft ze door vertrouwen te vervangen?

Ik kom tot U met meer eerbied dan vreeze, met evenveel vertrouwen als ijver. Ik dank U, dat Gij de liefde tot het heilig Sacrament in mij verwekt hebt. Ik had, als zoovele anderen, kunnen leven verre van dit aanbiddelijk geheim verwijderd. Vanwaar kwam de genade die mij, zonder mijn weten, van de wereld afwendde? Gij waart het, Heer, die mij zocht. In het eerst beminde ik U, zonder te vermoeden waarheen mij uwe liefde zou voeren. Wellicht zou ik gevreesd hebben U te beminnen, als ik gewe-

ten had, dat de liefde tot opoffering leiden zou! — Gij hebt U door eene zoo zoete aantrekkelijkheid, dat ik ze niet kon weerstaan, behendig den toegang gebaad tot mijn hart. En nu, — nu bemin ik U! Ik heb hier op aarde zoo weinig tijd U te beminnen, dat ik geene enkele gelegenheid wil laten voorbijgaan om een akte van liefde te verwekken. Van nu af draag ik alle rechtmatige genegenheid voor wat het ook zijn moge op U over en bid U de zuiverheid mijner liefde voor tijd en eeuwigheid te vermeerderen.

O Maria, herinner mij dikwijls aan de verplichtingen, welke uwe bescherming mij oplegt, en laat mij in uwe liefde leven en sterven.

VERZUCHTING: O Jesus, bewaar

in mij uw beeld en druk het steeds dieper in mijn hart.

Geestelijke communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

IV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Heilig, heilig, heilig is de Heer.

Isaias vi, 3.

De heiligheid, eene der heerlijkste eigenschappen der Godheid, schittert ook in Jesus in het allerheiligste Sacrament en behoort zich af te spiegelen in alles wat Hem omgeeft.

Naderen wij tot het tabernakel met een diepen eerbied, die tevens gepaard gaat met vrees en met vertrouwen. Toen Mozes het braambosch, dat brandde zonder te ver-

teren, van nabij wilde beschouwen, riep eene stem hem toe: »Nader niet! ontschoei uwe voeten! want deze plaats is heilig.» De Majesteit Gods zweefde over het brandend en steeds groene braambosch. Het heilig Sacrament geeft ons een even groot wonder te aanschouwen: de glans der Godheid, onder de schaduw der menschheid verborgen, is gehuld onder den schijn van brood, en zoowel de menschheid als de Godheid aanbidden wij om de oneindige heiligheid van den persoon, die onder de gedaante der Hostie in twee onderscheiden naturen bestaat.

Laat ons met vertrouwen tot Jesus naderen, doch vergeten wij niet welk een diepe vernedering Hij zijne heiligheid doet ondergaan door zon-

daars aan zijne voeten te dulden. De Engelen zijn niet zuiver genoeg vóór zijn aanschijn; als wij het dus wagen voor Hem te verschijnen, laat het dan ten minste met waren ootmoed geschieden. Ontdoen wij ons van ons *schoeisel*, dat is, van het stof, hetwelk zich bij onzen gang door de wereld aan onze schreden hecht. Vragen wij onzen Heer de noodige heiligheid om waardig tot Hem te kunnen naderen in het aanbiddelijk Sacrament. Hij zal ons niet, gelijk Hij dit Isaias deed, een Seraf zenden ten einde onze lippen met een gloeiende kool te zuiveren; maar Hij zal ons de genade schenken, die de aan onze broosheid vastklevende onvolmaakt-heden verteert, wanneer wij er slechts een oprecht berouw over hebben.

Vereenigen wij ons in vurige aanbidding met de Engelen des Hemels. Wel is waar kunnen wij de majesteit onzes goddelijken Verlossers niet zonder ophouden vereeren; zijn wij Hem echter dankbaar, dat Hij onder ons wil verblijven, en houden wij deze dankbaarheid levendig in ons hart. Dit zij in ieder geval onze eerste voorbereiding tot de aanbidding van Jesus in het heilig Sacrament. Men verklaarde den geloovigen in het Oude Verbond, dat alleen de heiligen de oneindige Heiligheid mochten naderen. Laten wij, die het geluk hebben bij haar toegelaten te worden, onzen goddelijken Verlosser vragen, dat Hij onze ziel eenig aandeel in die heiligheid geve.

Aanbidding.

Met den diepsten eerbied werp ik mij voor U neder, o heilig Sacrament, en met de Engelen, die het altaar omringen, met de allerheiligste Maagd Maria en geheel het hemelsch hof aanbid en vereer ik in U de voor mijne oogen verborgene Godheid. Gewaardig U mijne hulde te ontvangen. Ik loof, o mijn goddelijke Verlosser, uwe wijsheid en almacht, ik prijs uwe liefde in dit onuitsprekelijk geheim en ik dank U, dat Gij dit goddelijk Sacrament hebt ingesteld, hetwelk de aarde vervult met zoo groote schatten van genade.

O driewerf heilig Sacrament, dat de bron en het toonbeeld van alle heiligheid bevat, leer mij de bekoorlijkheid der deugd, vooral de

aantrekkelijkheid van den ootmoed en van de liefde. Laat mij uwe goddelijke werking ondervinden: zuiver mij door de liefde die U verteert en verwek in mij het verlangen naar eene volkomene zuiverheid. Schenk mij vóór alles een oprecht berouw over mijne zonden en doordring mij met een diepe schaamte over mijne onwaardigheid. Beweeg mij om voor mijne heiligmaking alles te doen, alles te verlaten, alles te lijden, alles op te offeren.

Ik dank U voor alle mij bewezene weldaden en wensch uit dankbaarheid al mijne ziels- en lichaamskrachten ter uwer verheerlijking aan te kunnen wenden. O mijn God, gebruik mijn verstand en mijnen wil tot voltrekking uwer raadsbe-

sluiten; wisch uit mijn geheugen alle onheilige herinneringen en verdrijf uit mijne verbeelding de verleidende voorstelling der wereldsche vermaken. Nadat Gij mij hebt opgewekt om voor U te arbeiden, gewaardig U mijne pogingen tot dat einde te zegenen en verleen mij de bijzondere genade uwe verheerlijking in de wereld te bevorderen.

O Maria, die zoo terecht de *allerzuiverste* Maagd genoemd wordt, verkrijg voor mij eene groote zuiverheid des gewetens, opdat ik waardiger worde tot het tabernakel te naderen. Maak, dat ik getrouwelijk alle middelen aanwende om mijne ziel van elke vlek zuiver te bewaren en, als mijne zwakheid mij ten val heeft gebracht, richt

mij dan weder op door een levendig berouw. Geef echter, dat mijne liefde voor Jesus en voor u nog grooter zij dan mijne vrees om Hem te beleedigen.

VERZUCHTING: O Jesus, maak dat ik altijd boven de bijzondere bewijzen uwer liefde de voorkeur geve aan de genade om U nimmer, noch door een doodzonde noch door een dagelijksche zonde, opzettelijk te beleedigen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

V. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

U heeft de Heer, uw God, uitverkoren, opdat gij bij uitnemendheid zijn volk zoudt wezen.

Deut. VII, 6.

Wij behooren waarlijk aan God toe; als Schepper heeft Hij op ons, die het maaksel zijner handen zijn, de meest onbeperkte rechten. Doch onder den beminlijksten titel en om eene bijzondere reden behooren wij als bij uitnemendheid toe aan Jesus in het heilig Sacrament. God heeft ons ter zijner verheerlijking tot den rang van redelijke schepselen verheven. Hij had echter geen behoefte aan ons en onze schepping heeft aan zijn hoogste geluk niets kunnen toevoegen, terwijl daarente-

gen Jesus in het heilig Sacrament daar waarlijk slechts om ons en voor ons geluk tegenwoordig is en daar tegenwoordig zal blijven zoo lang er menschen op aarde zullen leven. Hij behoort dus daar, om zoo te spreken, evenzeer aan ons als wij aan Hem.

Als wij den diepen zin dezer waarheid doorgronden en zien, welke liefde en welke opoffering zij ons openbaart, dan zullen wij diep getroffen erkennen, dat Jesus in het tabernakel voor ons geluk leeft. Leven wij ook tot zijne verheerlijking en versmiden wij het niet in eene zoo innige betrekking met Hem te treden en te blijven, als degenen die zóó aan elkander gehecht zijn, dat zij geheel voor elkander leven?

Laten wij nimmer de opmerk-

zaamheid van anderen tot ons trekken en stellen wij nooit eenig beletsel aan de diepe ingetogenheid, die de grootheid van den goddelijken Gastheer des tabernakels vordert. Vergelijken wij met zijne voortdurende liefde en opoffering voor ons de geringe oogenblikken, welke wij aan de vereering zijner liefde wijden. Onderzoeken wij voor wie wij geleefd hebben en nog leven: voor Jesus Christus of voor de wereld? Betreuren wij het, dat wij ons zoo weinig moeite gegeven hebben Jesus in het heilig Sacrament te bezoeken, ten einde Hem te toonen, hoezeer wij zijne tegenwoordigheid onder ons op prijs stellen. Vragen wij Hem, dat wij ons voortaan van de schepselen, naar wier achting en bijval wij zoo verlangend geweest

zijn, afwenden. Bidden wij Hem ons de liefde voor de wereld en hare voorbijgaande vermaken te ontnemen en ons den toegang tot zijn Hart te veroorloven. Versterken wij in deze schuilplaats de kracht van ons geloof, de vastheid onzer hoop, de duurzaamheid onzer liefde en bidden wij Hem om de genade der volharding.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, met welken eerbied zou ik, indien Gij U aan mij openbaardet, de voetstappen uws zichtbaren wandels kussen! Uwe onzichtbare tegenwoordigheid legt aan mijn geloof en mijne liefde geene geringere verplichting op. Vernieuw mijnen ijver om U in het heilig Sacrament te

aanbidden en doe mij de grootheid der liefde beseffen, waarmede Gij de wonderen op aarde tot mijn geluk vermenigvuldigt.

O mijn Jesus, geef dat ik zonder ophouden aan U denke en U voor uwe weldaden danke, dat ik moedig voortschrijde in de vervulling mijner plichten en voor geen offer terugdeinze. Bewaar mij voor ontmoediging bij het gezicht mijner zonden en voor onstandvastigheid in de beoefening der deugd. Behoed mij voor onrust, als duisternis mijne ziel omgeeft; voor al te groote bezorgdheid voor aardsche dingen, en schenk mij de noodige kalmte tot beheersching van mij zelven.

Geef mij de genade om de vermogens mijner ziel en mijne zin-

tuigen ter uwer verheerlijking te gebruiken en mij zelven onafgebroken aan uwen dienst te wijden, gelijk de lamp die dag en nacht voor het tabernakel brandt. Maak, dat ik door trouwe plichtsvervulling uitwendig het licht gelijke, hetwelk uwe tegenwoordigheid verkondigt, en dat de liefde tot het heilig Sacrament mij inwendig verteere. Welken ijver ik ook betoone, o mijn Jesus, nooit zal mijn vlijt geëvenredigd zijn aan de grootheid uwer weldaden, uwer liefde en van uw lijden. — Ik ben niet in staat aan de teedere, sterke en ijverzuchtige liefde te beantwoorden, met welke Gij mijn hart begeert. Dewijl Gij echter door de heilige Communie er de volheid uwer gaven in nederlegt, offer ik U mijn hart op in ver-

eeniging met het offer dat Gij onafgebroken van U zelve op onze altaren den Hemelschen Vader brengt. Ontvang dit als een voortdurend bewijs mijner erkentelijkheid en tegelijkertijd als het onderpand mijner liefde.

Hart van Maria, hart van de beste aller moeders, ik wijd u mijn hart met kinderlijke liefde. Doorring het van dezen grondregel: Liever sterven dan aan God mishagen.

VERZUCHTING: O Jesus, moogt Gij bij het beschouwen van mijn hart altijd kunnen zeggen: Het behoort geheel aan Mij!

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

VI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Proeft en ziet, hoe zoet de Heer is.

Ps. xxx, 9.

Jesus wil ons in het heilig Sacrament zijne goedertierene liefde bewijzen en zijne weldaden schenken aan allen die er Hem om vragen. Zoeken wij onzen troost bij Jesus, wiens hart even goedertieren en zachtmoedig als ootmoedig is. Het onze is gevormd om de zoetheid der hemelsche vertroostingën te kunnen smaken. Wie deze eenmaal geproefd heeft, weet dat zij onuitsprekelijk zijn. Als wij eenige oogenblikken ernstig nadenken over de teedere liefde en de barmhartigheid van Jesus in het heilig Sacrament, zal onze ziel overweldigd worden

door zijne zoete en niet te beschrijven bekoorlijkheid; ons hart zal op aarde reeds de gelukzaligheid smaken, die bestaat in God te beminnen en zich geheel aan Hem te geven; en wij zullen het ons niet kunnen verklaren, hoe zoovele menschen in de wereld om nietswaardige, voorbijgaande belangen het bezoek bij Jesus in zijn aanbiddelijk geheim verwaarloozen.

Hoe dikwijls brengen wij de teleurstellingen, die de wereld ons biedt, het verdriet, dat familieverhoudingen ons veroorzaken, mede aan den voet des tabernakels en zouden wij, terwijl wij ons geluk van *bij God* te zijn weinig beseffen, de kerk willen verlaten! Dragen wij den druk onzer wereldsche bekommeringen en de onaangenaam-

heden, die onze inborst en lichtge-
raaktheid ons wellicht baren, niet
over op Jesus in het allerheiligste
Sacrament en stellen wij onzen
eenigen Trooster niet verantwoor-
delijk voor de kwellingen, welke
uit onzen omgang met de menschen
als van zelven voortvloeien. Wan-
neer wij, door de liefde van Jesus
getrokken, ons geheel aan Hem
hebben overgegeven, zullen wij ge-
lukkig zijn, zelfs al gevoelen wij
ons geluk niet. Zoeken wij echter
niet enkel zelve gelukkig te zijn,
trachten wij ons geluk ook, evenals
onze goddelijke Verlosser, met vele
andere zielen te deelen. Bidden wij,
dat ook zij ondervinden mogen,
hoe zoet het is tot het goddelijk
Hart te naderen, het al zijne ge-
dachten en genegenheden te schen-

ken, het al zijne begeerten en verwachtingen toe te vertrouwen. Smeeken wij zijne bescherming over ons af en het zal ons die door zijne weldaden op de heerlijkste wijze laten ondervinden.

Aanbidding.

Ik aanbid U, o mijn God, in dit tabernakel, alwaar Gij U met zachtheid en goedertierenheid aan mij openbaart. Steunend op uw heilig woord aanbid ik uwe voor mijne oogenvorgene Godheid en menscheid. Ik aanbid U met de Engelen hier tegenwoordig, onder de gedaanten, welke Gij in uwe barmhartigheid hebt uitgekozen om onder ons te wonen en, daar de liefde slechts door de liefde kan worden begrepen, zoo geef mij, bid ik U, voor dit

geheim een ootmoedige, sterke en duurzame liefde.

Ik bemin U, ja, ik bemin U, lieve Jesus! Dat uwe liefde, die sterk is als de dood, mij losmake van de al te groote gehechtheid aan de schepselen, van alle menschelijk opzicht, van het prijsstellen op de hoogachting der wereld, van mijne ongeregelde neigingen en van mij zelven. Geef mij de genade, de stilte en de eenzaamheid des tabernakels te beminnen, met gemak en zonder vrijwillige verstrooiing te bidden en het onderhoud met U boven het verkeer met de wereld te stellen. Geef, dat dit hemelsch Brood mij kracht geve in lichaams- en zielsgevaren en dat het mijn bovennatuurlijk voedsel zij tot den dag, waarop het leven vrij van droefheid, de vreugde bo-

venmate en zonder gevaar van ze te verliezen, en de gelukzaligheid zonder einde zal zijn.

O Jesus, geef mij gevoelens, welke uwer liefde waardig zijn, en laat niet toe dat ik moedeloos worde, wanneer ik geen opgewektheid gevoel in het gebed. Ik hoop met de hulp uwer genade, U voor mijne langdurige onverschilligheid schadeloos te stellen en tot de eeuwige gelukzaligheid te geraken. Mijn hoop steunt op uw Hart, dat voor mijne zaligheid zoo bezorgd is. Versterk mijne onstandvastigheid, houd de levendigheid mijner verbeelding en de hevigheid mijner zinnelijke neigingen in toom en voer mij tot U terug, wanneer mijne lichtzinnigheid mij van U verwijdert. Bekleed mij met uwe zachtmoedigheid en maak

mijne tong, gezuiverd als zij is door de aanraking van het H. Sacrament, slechts dienstbaar aan het gebed en aan de beoefening der christelijke liefde. Maak mij bereidvaardig tot het brengen van sommige offers, om daardoor de offers te vereeren, welke Gij uit liefde tot mij gebracht hebt.

O Maria, mijn goede Moeder, mijne zaligheid is in de wereld aan vele gevaren blootgesteld; waak over mij, bewaar mij voor de zonde en laat mij die, welke ik bedreven heb, verafschuwen en boeten. Ik vlucht in uwe armen en smEEK u mij daarin eene schuilplaats te doen vinden voor de zonde tijdens mijn leven, en in mijn stervensuur er den geest in te geven met eene akte van heilige liefde tot God. Gewaar-

dig u mij in mijne laatste oogenblikken met moederlijke liefde bij te staan en mijne ziel te bevelen aan de barmhartigheid van uw goddelijken Zoon, die weldra mijn onverbiddelijke rechter zal wezen. Bid voor mij, o Maria, en ik zal vastelijk op mijne eeuwige zaligheid hopen.

VERZUCHTING : O Maria, wend mijne oogen af van de ijdelheid der wereld en richt ze naar Jesus in het heilig Sacrament, dien zij eenmaal voor eeuwig zullen aanschouwen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

VII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding, Zie bladz. 62.

Laat uw gebed opstijgen tot den
troon van God.

Isaias, XXXIII, 4.

Ten allen tijde kan men Jesus bezoeken en bij Hem blijven, zoo-
lang onze godsvrucht het verlangt;
het gehoor wordt nimmer onder-
broken. De menigte der vragenden
schaadt niemands belangen, noch
mat zij Jesus af. Men behoeft niet
veel woorden te bezigen om zich
te doen verstaan; een enkele zucht,
uit een droevig hart voortkomend,
is voldoende om Hem tot medelijden
te bewegen.

Van het tabernakel uit laat onze
goddelijke Verlosser zijn liefdevollen
blik op ons rusten. Zijne hand strekt
zich beschermend over ons uit en

wischt de tranen uit onze oogen. Hij zoekt ons tot zijn Hart te trekken, ons van zijne zoetheid te vervullen en ons door zijn gezegenden invloed te herscheppen. Zijn wij, volgens het woord der eeuwige waarheid zelve, vast overtuigd dat Jesus ons liefheeft; en dat deze overtuiging ons bewege Hem ook onze liefde te toonen.

Het verlangen om Jesus te beminnen is altijd het beste, het vruchtbaarste en wordt ook het eerst vervuld. Herhalen wij dikwijls de aan het Hart van Jesus zoo dierbare woorden: Mijn God, ik bemin U! — Welk een heerlijke harmonie tusschen den hemel en de aarde brengt de liefde tot stand! Drukken wij dikwijls het verlangen uit om aan onzen Heer te behagen. Bid-

den wij Hem vurig zich zóózeer meester te maken van ons verstand en van onzen wil, dat wij ook in onze uiterlijke handelingen en in onzen gewonen dagelijkschen omgang een waarlijk hemelsch leven leiden. Vragen wij Hem met allen aandrang om de genade onze plichten met een angstvallige nauwgezetheid, maar ook met een dusdanige onbevangenheid en vrijheid des geestes te vervullen, dat wij bij al wat wij doen met onze geestvermogens en zintuigen in de tegenwoordigheid Gods blijven. Bidden wij Hem, dat het tabernakel steeds onze geliefkoosde plaats moge wezen, naar welke wij heengaan om Hem ons hart te openen en, om mij van de woorden der *Navolging van Christus* te bedienen, met

Hem te spreken »gelijk een vriend spreekt met zijnen vriend.”

Aanbidding.

O allerzoetste Jesus, naar wien ik verlang en in wien ik leef. Gij zijt mij dierbaarder dan mijne ziel en mijn leven! Ik aanbid U, die de ziel mijner ziel, het leven mijns levens, de bewegende kracht en het middelpunt mijns harten zijt. Ik vereenig mij met de Engelen om uwe macht en grootheid te eeren en uwe liefde in dit verheven Sacrament te prijzen.

O mijn Jesus, ik stel mij in uwe handen en offer mij aan U op voor geheel mijn leven; ik zou deze opdracht van mij zelven alle oogenblikken van den dag wenschen te vernieuwen en, dewijl ik bij mijne zonden den blaam der Engelen niet

gevreesd heb, zoo zal ik bij mijn streven naar het goede ook dien der menschen niet vreezen. Ik heb, helaas! uwe geboden dikwijls overtreden. Mijne gebreken en mijne hartstochten veroorzaken mij allerlei moeilijkheden in de beoefening der deugd. Hoezeer wordt mijn wil naar het kwaad in de wereld getrokken! Ach, heb medelijden met mij; vervul mij met een heilzame vrees voor de zonde en voor het verlies uwer liefde. Verlicht mijn verstand, opdat ik wete wat uwe genade van mij verlangt; ik geef mij zonder voorbehoud aan hare heilzame werking over. Geef mij voorzichtigheid en behoedzaamheid in mijn omgang met de wereld, zelfverloochening en opoffering met betrekking tot mijne omgeving,

zachtmoedigheid en vastberadenheid jegens mijne ondergeschikten, eene vroomheid zonder overdrijving, eene edelmoedige liefde jegens de armen, ordelijkheid zonder bekrompenheid, nederigheid zonder verlaging, zelfbeheersching in het vermaak, geduld met anderen en met mij zelven.

O mijn goddelijke Verlosser, stort de zegeningen van uw allerheiligst Hart uit over al de mijnen, over den Paus en over de geheele heilige Kerk. Geef dat de godsvrucht tot het allerheiligste Sacrament in de harten der geloovigen steeds toeneme. Verleen mij en al degenen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, de genade der volharding tot het einde en laat niet toe, dat ik vergete daar dagelijks om te bidden.

O Maria, verwerf mij de gave des gebeds en verkrijg voor mij de genade mij in mijn hart onafgebroken met God bezig te houden.

VERZUCHTING: O Jesus, laat mij niet heengaan zonder mij gezegend te hebben en dat uw goddelijke zegen zich uitstrekke over al mijne werken.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek bladz. 66.

VIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

De Heer is goed voor degenen
die op Hem hopen, voor de ziel
die Hem zoekt.

Lam. Jer. III. 25.

David riep uit: »Wat is de God van Israël goed!» En toch, wat

wist hij van Diens goedheid? Past het ons niet de zoo zichtbare goedheid van Jesus in het allerheiligste Sacrament luide te verkondigen? In dit goddelijk Sacrament toont Hij ons zijne goedheid in de hoogste mate, laat Hij ons zijne liefde onder vinden en brengt Hij ons in het heiligdom van zijn van liefde brandend Hart, om er ons te reinigen van onze vlekken en ons leven te heiligen.

Richten wij, om ons vertrouwen op te wekken, onzen blik naar het tabernakel en naar den hemel. Als wij daar dikwijls heen zien, zullen wij spoedig meer verlangen dan wij bezitten, al erkennen wij ook met dankbaarheid hoezeer het geheim des altaars ons het leven verzoet. Juist daarom, wijl een voor onze

oogen verborgen God ons hart, dat voor het oneindige geschapen is, niet kan bevredigen, gevoelt men dat het niet kan ophouden steeds naar het zichtbaar en onveranderlijk bezit van het hoogste Goed te verlangen.

Koesteren wij, nadat Jesus ons hier op aarde in het allerheiligste Sacrament zijne zoetheid heeft doen smaken, het vaste vertrouwen dat Hij ons in het andere leven zijne goedheid op de heerlijkste wijze zal openbaren. Het vertrouwen voert ons als op vleugelen omhoog in het heiligdom zijns Harten. Met genaden overlaadt Hij degenen die Hem zoeken. Vol barmhartigheid strekt Hij zijne doorboorde handen naar ons uit om ons uit de gevaren te redden en ons naar den Hemel te ge-

leiden. Beantwoorden wij aan zijne liefdevolle pogingen en stellen wij onze hoop op een God, die zóó goed voor ons is, dat Hij onze reisgenoot wil zijn door het leven, een God die ons zóó bemind heeft, dat Hij voor onze zaligheid aan het kruis is gestorven en zich tot slachtoffer gemaakt heeft om ons met zijn vleesch en bloed te spijzigen.

Vereenigen wij ons dikwijls met het kleine getal der getrouwe aanbidders van het heilig Sacrament en houden wij ons overtuigd, dat Jesus tot ons zal komen in het uur van onzen dood en ons zijne goedheid zal openbaren in de eeuwige vreugde. Vragen wij Hem een sterke liefde om te lijden, een teedere liefde om te beminnen en een vertrouwvolle liefde om al onze hoop te stel-

len zoo op zijn kruis als op zijn Hart.

Aanbidding.

O Jesus, die U onder nietige gedaanten voor ons verbergt en U toch op eene zoo lieflijke wijze laat vinden, ik aanbid U! Vervul mij met uwe liefde ; laat mij steeds naar uwe liefde verlangen en daarom bidden. Verlos mij van de eigenliefde, bevrijd mij van de gehechtheid aan de schepselen en gedoog niet, dat ik een slaaf ben van het menschelijk opzicht.

Gij vermoogt alles, o Heer, en uwe barmhartigheid is grooter dan mijne ellende. Ik wenschte zonder vlek te zijn voor uwe oogen en iederen dag kom ik hier terug, met meerdere fouten dan den vorigen beladen en daarom uwe gunsten minder waardig. Toch zou ik, indien ik kon kiezen, U tot mijn rech-

ter nemen, verzekerd als ik ben, dat ik eerder bij U barmhartigheid zal vinden, dan bij mijn beste vrienden. Na U, o mijn Jesus, zoo dikwijls beleedigd te hebben en zoo nalatig te zijn geweest in uwen dienst, vind ik in uw Hart nog altijd vergeving.

O allerheiligst Hart van Jesus, ik neem u tot woonplaats, wees mijne sterkte in den strijd, de steun in mijne zwakheid, het licht in mijne duisternissen, de verbeteraar mijner gebreken en de bestuurder mijner meeningen. Ik offer U al mijne handelingen op, opdat zij ter uwer vereering in het heilig Sacrament mogen dienen. Ik wijd U al de gevoelens mijns harten en al de vermogens van mijn geest. Vergeef mij mijne onverschilligheid ten opzichte van uw goddelijk Sacrament,

ontsteek mijn hart met de vlam der liefde, welke de Engelen, die U in dit heiligdom aanbidden, verteert en vermeerder mijn ijver tot den dag, waarop ik in de liefde tot U voor eeuwig zal worden bevestigd.

O Maria, moeder van barmhertigheid, kom mij te hulp. Laat al degenen, voor welke Jesus zijn bloed heeft vergoten, uw voortdurenden bijstand ondervinden. Bescherm mij in de oogenblikken, die mijnen dood voorafgaan; sta mij zichtbaar bij in mijn doodsstrijd en geleid mijne ziel voor den oppersten Rechter.

VERZUCHTING: O Jesus, staal mijnen moed bij de gedachte aan het lijden en de rampspoeden des levens.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

IX. BEZOEK.

Gebod van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Hij verachtte niet, en Hij versmaadde
niet het gesmeek der armen.

Psalm XXI, 25.

Wij zijn allen hulpbehoevend;
doch wij kennen de plaats, waar
alle schatten des Hemels en der
aarde verborgen zijn, en ook de
wijze om ze ons toe te eigenen.
Van het tabernakel uit ziet de Za-
ligmaker onze zeer groote geeste-
lijke ellende; zijn Hart is genegen
er aan te hulp te komen, doch Hij
wacht het oogenblik af, dat wij
Hem onze behoeften openbaren.

Deelen wij Hem, aan zijne voeten
neêrgeknield, onze talrijke en drin-
gende zielsbehoeften mede. Hij ver-
bergt zijne opperste Majesteit voor

onze oogen om ons het gebed gemakkelijk te maken. Leggen wij in eenvoudigheid des harten onze noodwendigheden bloot; hoe vurig verlangt Jesus onze begeerten te vernemen en die te vervullen!

Inzonderheid wenscht Hij ons te hulp te komen als Hij bemerkt, dat wij den last onzer behoeftigheid met droefheid en neêrslachtingheid torschen. Hij wil niet, dat wij door de bitterheden des levens overweldigd worden; zijn Hart is gelijk het onze medelijdend, het bemint ons en heeft deernis met onze smarten. Geven wij ons geheel aan dit goddelijk Hart over; zeggen wij en herhalen wij het: Geef mij alles wat mij ontbreekt en waaraan ik behoefte heb. — — Houden wij ons overtuigd, dat wij alle

genaden en alle andere dingen die wij noodig hebben zullen verkrijgen naar de mate van ons vertrouwen. Stellen wij ons over de vrees van eene of andere vraag van aanbelang te vergeten gerust met de gedachte: Mijn Verlosser kent mijne behoeften en bemint mij, wat is er meer noodig?

't Is troostvol in onze armoede, dat wij de kwellingen die ons drukken kunnen nederleggen in het Hart van Jesus, waar zij aangroeijen als tot een kapitaal, welks renten de Zaligmaker ons gedurende de geheele eeuwigheid zal uitbetalen met de vreugden des Hemels. Wij moeten echter de rente niet willen genieten, alvorens wij door onze smarten het kapitaal hebben bijeengebracht. Treuren wij er niet over,

als Jesus het ondanks de jammerklachten onzer natuur vergroot. Vragen wij Hem om al de genaden, welke wij in onze omstandigheden noodig hebben. Verbeelden wij ons nimmer, dat wij te veel kunnen vragen. Jesus' macht is even onbeperkt als zijne goedheid.

Aanbidding.

Ik werp mij voor U neder, o goddelijk Sacrament, en breng U met de Engelen en uitverkorenen alle eerbewijzingen van aanbidding, van liefde en van lofzegging, tot welke ik in staat ben. Mocht het Gode behagen, dat ik in uwe tegenwoordigheid de godsvrucht bezat, waarmede uwe allerzaligste Moeder U op aarde beschouwde! Ik wijd U in dit uur van aanbid-

ding in vereeniging met haar al de gevoelens mijns harten.

't Is niet noodig, o mijn Jesus, dat ik U mijne ellende, mijne armoede, mijne gebrekkigheid, mijne traagheid, mijne lauwheid in bijzonderheden vertrouwelijk openbare. Gij kent beter dan ik den toestand mijner ziel; ontferm U over haar volgens uwe groote barmhartigheid. Ontferm U ook over mijne nabestaanden, over mijne vrienden en over alle geloovigen, zoo levenden als overledenen. Heb medelijden met de zondaars, geef hun uwe genade weder en schenk ons allen de vergiffenis onzer zonden.

Ten einde deze genaden te verkrijgen offer ik U op de verdiensten der allerheiligste Maagd Maria, van alle heiligen en den schat der Kerk.

Voor al voeg ik hier voor mij en voor allen die mij dierbaar zijn de heilige offerande bij, die zonder ophouden over de geheele wereld heen aan God wordt opgedragen. Wisch, bid ik U, door de verdiensten van uw kostbaar bloed de ont-eeringen en versmadingen ten op-zichte van het allerheiligste Sacra-ment uit, en vergeef aan allen die het door heiligschennissen onteerd hebben.

O goddelijk Hart van Jesus, konde ik de inzichten uwer barmhartigheid door mijne medewerking steunen ! Sta mij de bede toe dat ik voor geen arbeid, hoe bezwaarlijk ook, terugdeinze en dat geen lijden, hoe hevig en langdurig ook, mij ont-moedige, opdat Gij alles, wat uwe goedheid van eeuwigheid tot uwe

verheerlijking en tot mijne zaligheid over mij beschikt heeft, in mij kunt voltrekken.

O Maria, ik geef mij geheel aan u over ; vergeef mij, indien ik vroeger nalatig ben geweest in uwen dienst ; in 't vervolg zal ik er mij ijverig op toelleggen. Bescherm mij in mijn leven en vooral sta mij bij in het uur van mijnen dood.

VERZUCHTING : Lieve Jesus, geef dat ik met eene gelegenheid te vinden om de deugd te beoefenen of uit liefde tot U te lijden, mij gelukkiger gevoele dan met een vertroosting of voldoening van welken aard ook te ontvangen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

X. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Zoekt den Heer, dewijl Hij te vinden is: roept Hem aan, dewijl Hij nabij is.

Isaias LV. 6.

Indien wij geen ander middel hadden om de menschheid onzes goddelijken Zaligmakers te vereeren dan naar den Hemel te zien of onze oogen op het kruis te vestigen, zouden wij, bij de gedachte aan onze verlossing, aan een God die zoo ver van ons verwijderd ware, slechts een koele hulde brengen. Doch Jesus troont op onze altaren! — Kwistig met Zich zelve in de geheimen der Menschwording en der Verlossing, is Hij het vooral in het geheim des Altaars. Nadat Hij onze ellende gezien en ondervonden had,

liet Hem de liefde niet meer toe zich van ons te verwijderen. In het tabernakel rustend verwacht Hij ons, en 't is billijk dat wij Hem daar aanbidden en den eerbied, welken wij Hem schuldig zijn, bewijzen,

Werpen wij ons, doordrongen van de gedachte dat wij ons bevinden in de tegenwoordigheid van den Heer onzen God, die onzen diepsten eerbied verdient, neder. Hoe gelukkig zouden wij ons gevoelen, wanneer Hij ons gedurende dit bezoek in ons binnenste deze woorden liet verneemen: Zie of er iemand in de geheele wereld is, die u meer bemint dan Ik, uw Heer en uw God! Zegt ons zijne voordurende tegenwoordigheid, als het sprekendst bewijs zijner oneindige liefde, niet veel meer dan een eenvoudig woord?

Sluiten wij ons aan bij de kleine schare geloovigen, die in de schaduw des tabernakels aan Jesus in het heilig Sacrament de bewijzen hunner liefde en erkentelijkheid trachten te geven. Zijn wij niet bevreesd even vertrouwelijk met Hem te spreken als met onzen besten vriend. Vertrouwen wij, evenals aan dezen, aan het goddelijk Hart van Jesus al onze geheimen. Deelen wij Hem onze vrees, onze hoop, onze begeerten, onze smarten, onze teleurstellingen mede. Hoevele dingen vervullen ons hart, waarvoor wij verlichting zoeken door ze aan de menschen te openbaren, in stede van onze toevlucht te nemen tot het even machtig als goedertieren Hart van Jesus, hetwelk alleen ons kan troosten en altijd medelijden met ons heeft!

Vragen wij de genade, om door ons vertrouwen en onze gebeden gemakkelijk tot Jesus in het tabernakel door te dringen en er door onophoudelijke gebeden onze bloedverwanten, vrienden en vele, zeer vele zielen heen te trekken.

Aanbidding.

Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder, o allerheiligst Sacrament! Ik aanbid U met de Engelen, de Aartsengelen, de Serafijnen en geheel het hemelsch hof. Gewaardig U, o Jesus, mijne hulde te bieden aan de heilige Drie-vuldigheid en mij uwen heiligen zegen te schenken.

O mijn Jesus, geef mij de genade U zóó te aanbidden, alsof ik U op het einde mijns levens voor het

laatst in het heilig Sacrament ging bezoeken. Geef mij een vurigen ijver om U mijn dank te betuigen, dat Gij door dit goddelijk geschenk de gestrengheden onzer ballingschap zoo liefderijk verzacht hebt. Ik dank U, dat Gij zoo dicht bij ons zijt gekomen, dat Gij mijne ziel verlicht hebt met de stralen, die van het heilig Sacrament uitschieten, en dat Gij door dit wonderbaar geheim mij uwe liefde hebt leeren kennen en mij een voorsmaak des hemels gegeven hebt.

Lieve Jesus, ik offer U dit bezoek op tot dankzegging voor mijne laatste heilige Communie en als eene voorbereiding tot de eerstvolgende, die ik weldra hoop te ontvangen. Wil, bid ik U, het geloof en de liefde jegens het heilig Sacra-

ment in mij vermeerderen. Geef dat ik U, die eene oneindige liefde waardig zijt, met eene zuivere, bovennatuurlijke, aan al het aardsche onthechte liefde beminne. Maak mij dikwijls indachtig eene akte van geloof aan uwe onzichtbare tegenwoordigheid te verwekken, U in mijn hart gestadig te vereeren en U dikwerf met vertrouwen aan te roepen. Verleen mij de genade, dat ik mij zonder moeite tot het gebed begeve, zonder verveling bidde, zonder zelfzucht en overijling mijn werk verrichte, U vreeze zonder angstig, naar U verlange zonder vermetel te zijn, en dat ik geheel mijn leven lang onwrikbaar verknocht blijve aan de heilige, katholieke, apostolische en roomsche Kerk, waarin ik, met ootmoedige onderwerping

aan al hare leerstukken, wensch te leven en te sterven.

O allerzoetste Jesus, verhoor mij door de voorspraak der allerheiligste en onbevleete Maagd Maria, aan welke ik mij in het leven en in den dood toevertrouw.

O Maria, konde ik alle christenen doen begrijpen, hoezeer gij verdient bemind te worden! Moge dit verlangen u ten minste welgevallig zijn! Maak dat ik u beminne en zooveel in mijn vermogen is ook anderen opwekke u lief te hebben. Versmaad mijne bede niet: laat allen, die in gevaar zijn van God te beleedigen, en laat ook mij, die uwen bijstand zoozeer noodig heb, uwe voortdurende hulp ondervinden.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij de genade, dat ik altoos even be-

reidvaardig aan de verlangens van uw Hart beantwoorde.

Geestelijke Communie, bladz. 65

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

—

XI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Die den Heer zoeken, hebben
geen mangel aan eenig goed.

Psalm XXXIII, 11.

„De Hemel, zegt de H. Bernardus, is eene plaats, waar men niets onaangenaams vindt en waar niets wenschenswaardigs ontbreekt.” Zoo kan men van het allerheiligste Sacrament zeggen, dat Jesus Christus daarin tegelijk het hoogste Goed der uitverkorenen en dat der ballingen is. Alleen in den Hemel is het bezit van Hem zeer verschillend,

zoo verschillend van zijn bezit hier beneden, dat de minste der uitverkorenen den Heer meer geniet dan de meest bevoorrechte ziel op aarde. Want al bezitten wij hetzelfde goed als de zegevierende Kerk in den Hemel, wij worden er niet zoo volmaakt als de Heiligen aandeelachtig. Jesus Christus kan de stroomen zijner wellust niet zoo volledig in ons uitstorten, omdat wij er in onzen tegenwoordigen toestand niet ontvankelijk voor zijn. Toch vloeijen alle genaden uit het Hart van Jesus in het allerheiligste Sacrament.

De heilige Kerkvergadering van Trente verklaart, dat onze Heer in het heilig Sacrament des Altaars »al de schatten zijner liefde voor de menschen als ware het heeft uitgeput.” De goddelijke almacht,

door de liefde in beweging gebracht, vermenigvuldigt er de wonderen. De instelling van dit verheven Sacrament heeft alles volbracht tot ons geluk, gelijk het lijden van Jesus aan het kruis alles volbracht heeft tot onze verlossing. Nadat Jesus ons aan het kruis in zijn bloed gewaschen en onze zielen tot het ontvangen van de kostbaarste zijner gaven heeft voorbereid, geeft Hij ons in het allerheiligste Sacrament zijn Hart en zich-zelfen geheel en al. Ach, waarom wordt de vrijgevigheid onzes Heeren zoo weinig gewaardeerd? Wanneer zijn goddelijke handen zich openden om goud of andere stoffelijke voordeelen uit te reiken, welk eene menigte vragenden zoude zich dan in zijne tempels verdringen! Niemand zou ver-

strooid zijn, aller handen zouden zich met hevige begeerte naar Hem uitstrekken. Nu Hij echter van het tabernakel uit onvergankelijke schatten uitdeelt en slechts rijk maakt voor het eeuwige leven, zijn onze kerken ledig en verlaten!

Gebruiken wij de oogenblikken, die wij vóór het tabernakel doorbrengen, om onzen Heer te danken voor alle genaden, welke wij van Hem hebben ontvangen. Geven wij Hem de verzekering, dat wij Hem meer beminnen dan zijne weldaden. »Wees met de gaven des Hemels dankbaar te erkennen niet bang voor eigenliefde, zegt de heilige Theresia, want Hij die ze u schenkt zal, indien gij er met vertrouwen om bidt, niet in gebreke blijven er tevens die bij te voegen van ze aan Hem alleen

toe te schrijven." — Bidden wij om de liefde tot God, maar beginnen wij eerst onze harten tot het ontvangen dezer liefde gereed te maken en bidden wij dan om ze nimmermeer te verliezen.

Aanbidding.

O mijn God, die oneindig vrijgevig en barmhartig zijt, ik aanbid U! Ofschoon ik een ellendige zondaar ben, kom ik toch met vertrouwen voor den troon uwer genade, en ik noodig de allerheiligste Maagd Maria en de heilige Engelen uit uwe gunsten voor mij af te smeeken. Doch welke gunsten kan ik U vragen, die boven U zelven te verkiezen zijn? Geef mij uwe liefde en uwe genade, bewaar in mij een zuiver geweten en verleen mij de genade van vurig te bidden, opdat ik waar-

dig worde U dikwijls in de heilige Communie te ontvangen. Geef mij, o Heer, geef mij steeds geestelijke goederen. Stort ze in overvloedige mate uit over mijne nabestaanden, over mijne vrienden en over geheel de heilige Kerk. Gij houdt uwe genaden met weêrzin terug, en zoo gaarne zoudt Gij er ons mede verrijken, als wij er U slechts om vroegen. Verlicht de blinden, die alleen de dingen dezer aarde hoogschatten; wek de christenen en voornamelijk mij zelven uit de onverschilligheid op.

Ga voort uwen Vader voor ons te bidden. Ik wensch geene andere vergankelijke goederen te bezitten dan die, welke Gij mij schenkt; ik verlang echter vurig naar het bezit uwer liefde, die de dood mij niet

zal ontnemen. Leer mij de wijze kennen U met een zuivere liefde te beminnen en geef mij de genade U daarom in al mijne gebeden tot het einde mijns levens te vragen.

O Maria, bewaar mijn eenigen schat, onzen Heer Jesus Christus, uwen goddelijken Zoon, in mij voor tijd en eeuwigheid.

VERZUCHTING: O mijn Jesus, mogen uwe heerschappij en uwe liefde in aller harten en bijzonder in het mijne toenemen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

De Heer wacht, om zich over u te ontfermen.

Isaias XXX, 18.

Jesus is vol barmhartigheid voor alle menschen, doch zijn goddelijk Hart neigt zich met bijzonder teedere liefde tot degenen, die Hem in het heilige Sacrament, komen bezoeken. Na de eer zijns Vaders in onze plaats hersteld te hebben, denkt Jesus er slechts aan om ons wel te doen. De grondelooze diepte zijner barmhartigheid wordt ons in het heilig Sacrament geopend; putten wij er overvloedig uit door onze met een kinderlijk vertrouwen verichte gebeden.

Als een vorst gehoor verleent,

begeeft men er zich juist op den bepaalden tijd heen, wel wetend dat hij niet op ons wacht. Men is evenwel niet zeker, dat men verkrijgen zal wat men verzocht heeft. Jesus Christus, de Zoon des Allerhoogsten, God zelf, veroorlooft ons tot Hem te naderen, wacht op ons, en dikwijls zeer lang, en ontvangt ons met oneindige goedheid. Wij verlaten Hem nooit, zonder dat Hij zijne met genaden gevulde handen voor ons geopend, zonder dat Hij ons de barmhertigheid zijns Harten heeft laten ondervinden. En wij zijn koud voor het Sacrament van liefde, dat zoo groote schatten voor ons bevat en ons in de tegenwoordigheid van een zoo barmhartigen God plaatst!

Toen Jesus zich aan de sacra-

menteele gedaante als ware het vasthechtte, wist Hij dat Hij zich aan de grootste vernederingen blootstelde, maar Hij wist tevens dat dit heilig Sacrament een zoet en machtig middel zou zijn om ons uit de ellende, waarin de zonde onze zielen gestort had, op te heffen; en Hij aarzelde niet zich tot ons heil van dat middel te bedienen.

Beschouwen wij Jesus in het heilig Sacrament als een innig verknochten vriend, die medelijden heeft met onze zwakheid. Vertoonen wij ons aan Hem zooals wij zijn. Eene verfijnde eigenliefde maakt ons dikwijls bevreesd onze ellende te openbaren; men vergeet echter, dat deze ons juist aanspraak geeft op barmhartigheid. Toen Jesus

op aarde wandelde, zocht hij de zieken en de ongelukkigen op; en ook heden nog is zijn Hart voor dezen het meeste bezorgd. Spoeden wij ons dus, als wij gezondigd hebben, naar Jesus en werpen wij ons voor zijne voeten neder. Hij kent al onze fouten tot de geringste toe. Vragen wij Hem ons van de dwingelandij onzer hartstochten te verlossen, ons de bedriegelijkheid der wereld beter te doen inzien en ons in het vertrouwen op zijne barmhartigheid te bevestigen.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, ik arme zondaar kom tot uw tabernakel en werp mij voor U neder, niet alleen om U te aanbidden, maar ook om met vertrouwen uwen bij-

stand af te smeeiken. Sta mij toe, dat ik mij met de lofzeggingen der Heiligen vereenige en U die aanbiede tot eerherstel voor mijne zonden en voor de ontelbare tekortkomingen, waaraan ik mij uit zwakheid en boozen wil in uwe tegenwoordigheid heb schuldig gemaakt. Vooral vraag ik U vergiffenis, dat ik uwe heilige inspraken niet gevolgd en aan mijn geestelijken voortgang vrijwillige hindernissen in den weg heb gelegd.

Ik dank U, o mijn God, dat Gij mij verdragen hebt, terwijl ik U beleedigde. Geheel op mijne bekeering uit, waart Gij bij mij, en ik verwijderde mij van U in den dienst der schepselen. De gedachte daaraan doet mij blozen. Blijven de grootmoedige gevoelens, die

soms in mijn hart opkomen, ter oorzake mijner lichtzinnigheid zonder vrucht, geef mij dan ten minste een oprecht berouw over mijne ongestadigheid. Ik dank U, dat Gij zoo goedertieren en zoo liefderijk jegens mij geweest zijt en zal U daar altoos dankbaar voor blijven. Na zoo dikwijls in de zonde te zijn teruggevallen, doet mijne zwakheid mij den vurigen wensch koesteren, dat uwe machtige hand mij van het glibberige pad der zonde zal terughouden.

O Hart van Jesus; in weerwil mijner beleedigingen altijd even medelijdend Hart, ik smEEK U, bewaar mij voor het hervallen in de zonde. Geef mij een hart dat U bemint, een hart dat zich aan de beschikkingen uwer Voorzienigheid

bereidwillig onderwerpt, een in voorspoed edelmoedig en in lijden gelaten en kloekmoedig hart. Leer mij onrecht en tegenspraak zonder afkeer en bitterheid verdragen om daardoor eenigszins te herstellen al wat ik tegen U heb misdaan. Verleen mij de genade, dat ik na elken misslag terstond berouw hebbe, U vergiffenis vrage en den weg naar den Hemel voortzette zonder om te zien of moede te worden.

O Maria, uw hart is vol medelijden omdat gij veel geleden hebt; daarom vrees ik niet u lastig te vallen met u zoo dikwijls over mijne kwellingen te spreken en u mijne ellende te klagen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik ze geduldig verdrage en mij met volkomene overgeving onderwerpe aan alle kwel-

lingen, waarmede het God moge behagen mij tijdens mijn leven te bezoeken.

VERZUCHTING: O Jesus die de heiligheid zelve zijt en iedere vlek verafschuwt, Licht dat alleen door de zuivere harten gekend wordt, verlicht de oogen mijns geestes, opdat ik de zonde vluchte en mijne onvolmaaktheden leere kennen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik ben de Heer...; is er iets dat
mij moeilijk valt te doen?

Jer. xxxii, 27.

Door de instelling van het allerheiligste Sacrament des Altaars heeft Jesus Christus zijne macht op de

bewonderenswaardigste wijze geopenbaard. Zij kan zich schitterender toonen, maar niet grooter. Wél is het waar van het heilig Sacrament, dat onzen Heer niets moeielijk valt, als het er op aankomt ons zijne liefde te bewijzen. Alles wat Hij doet wordt dienstbaar gemaakt aan zijne goedheid. De liefde tracht het onmogelijke te doen en schept er behagen in om de beletselen uit den weg te ruimen. Welke beletselen heeft Jesus overwonnen om in het heilig Sacrament onder ons te wonen! Al de macht en goedheid, die de Heer ten gunste van zijn uitverkoren volk heeft ten toon gespreid, is slechts een schaduw van de macht en goedheid, welke Jesus ons toont in het heilig Sacrament.

Niemand is in staat de macht van Jesus te meten. Elke druppel van zijn goddelijk bloed bezit door de hypostatische vereeniging de kracht alle menschen te verlossen en te heiligen; maar deze onbeperkte macht, die in de Sacramenten werkt en heilaanbrengende genaden voortbrengt, is verborgen in het aanbiddelijk Sacrament des Altaars. De macht van dit Sacrament is even groot als de liefde, die het heeft ingesteld. De Zaligmaker oefent daarin op een bewonderenswaardige wijze zijne macht uit en zijne weldadige liefde tevens. Het zal Hem dus niet moeilijk vallen onze gebeden te verhooren, waarin wij Hem minder vragen dan hetgeen Hij ons reeds op aandrang van zijn liefdevol Hart heeft gegeven.

Behoorden wij bij de gedachte aan het werk van den dag en aan de kwellingen van den volgenden niet op onze beurt tot Jesus te zeggen: Niets is mij te moeielijk voor U, o mijn God? Voor eene van liefde tot Jesus in het heilig Sacrament brandende ziel is geen werk te zwaar, geen lijden te groot. Zij vergeet zich zelve, want hoe meer men bezig en ingenomen is met zich zelve, des te minder denkt men aan anderen. Indien wij ons nauwkeurig onderzoeken, zullen wij wellicht bemerken, dat wij Jesus minder dan ons zelve beminnen.

Beminnen wij Jesus en het zal ons niet moeielijk vallen te bidden, te lijden, ons te versterven, ons te vernederen, de vermaken der wereld te verachten om den wil van

God te volbrengen. Niets valt den-
gene zwaar die bemint. De H.
Lidwina achtte zich gelukkig acht
en dertig jaren op het bed van
smarte, waaraan de wil haars god-
delijken Bruidegoms haar gekluis-
terd hield, te moeten doorbrengen.
Alles wat onze zinnelijke natuur
hard en moeielijk te verdragen
schijnt, wordt licht door de macht
der goddelijke liefde en met de
hulp des gebeds.

Aanbidding.

Heer Jesus, ik aanbid U met den
diepsten eerbied en draag U dit
bezoek op in vereeniging met den
lof, die U in den Hemel en op
aarde wordt gegeven. Ik wenschte
U met veel liefde te aanbidden en
U te beminnen uit geheel mijn

hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. Doe mij in de liefde toenemen en, daar U niets moeielijk valt, zal ik niet ophouden U een wonder van liefde te vragen: mijne zonden hebben mijn hart verkoeld; verwarm en ontsteek het met de vlammen van uw Hart.

Lieve Jesus, ik neem mijne kruisen bereidwillig aan en geef mij geheel aan uwen heiligen wil over, die altijd even rechtvaardig en goedertieren is. Ik dank U, dat Gij mij door uwe genade de strenge verplichting hebt leeren kennen om de deugd te beoefenen. Geef mij ootmoed en zelfverloochening, aan welke deugden ik in het gemeenschappelijk leven zoo groote behoefte heb, om te rechter tijde voor anderen te wijken.

Onder alle genaden, die ik van uwe goedheid vraag, is er nochtans ééne welke ik vurig wensch te verkrijgen, deze namelijk, dat ik vóór mijnen dood al mijne zonden moge afboeten, opdat ik bij het verlaten dezer wereld terstond de eeuwige vreugde binnengaan en U van aanschijn tot aanschijn moge aanschouwen. Heb deernis met de gesteltenis mijns harten, dat zich zoo licht aan verstrooiingen overgeeft en aan kleinigheden hecht, die het voor uw goddelijk oog van alle kracht berooven. Doe mij de ijdelheid der wereld inzien en de nietigheid harer vermaken beseffen, en verhef, zoodra ik bekoord word uwe tegenwoordigheid uit het oog te verliezen, mijne ziel door de zoete aantrekkelijkheid van uw god-

delijk Sacrament boven het aard-sche. Dat mijn hart er steeds heviger worde heengetrokken en dat ik door uwe barmhartigheid gezuiverd worde van alles wat mij in de oogen van U, de Heiligheid zelve, bevlekt.

O Moeder van altijddurenden bijstand, leer mij mijne toevlucht nemen tot de almacht van uw goddelijken Zoon en altijd datgene vragen wat welgevallig is aan zijn Hart.

VERZUCHTING : O Jesus, geef mij een vurig verlangen naar den hemel en smaak voor de goddelijke dingen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XIV. BEZOEK.

Gebod van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Is niet alles in Mij opgesloten?

Deut. XXXII, 34.

Alle volmaaktheden, alle rijkdommen, alle heerlijkheid en alle geluk bestaan in God, doch bevinden zich eveneens in zekeren zin in het heilig Sacrament. Of is het allerheiligste Sacrament niet de heiligende kracht, de schat, het geluk der Kerk?

Sedert wij dit aanbiddelijk Geheim bezitten, ontbreekt ons niets meer. Wij hebben geene behoefte waaraan Jesus niet voldoen, geen verlangen dat Hij niet kan bevredigen, geen arbeid dien Hij niet helpt beginnen en voltooien, geen lijden dat Hij niet helpt dragen, geene bekommering waarin Hij ons niet troost. — Met veel meer waar-

heid dan Elkana deze woorden tot zijne echtgenoot sprak ten einde hare tranen te drogen, hooren wij Hem tot ons spreken, wanneer de droefheid ons hart beklemt: »Waarom weent gij en waarom is uw harte bedroefd? Ben ik u dan niet beter dan tien zonen?»

Welk hart kan met het Hart van Jesus worden vergeleken? Welke kinderen zouden ons beminnen, gelijk Hij ons bemint? Welke vrienden zouden Hem kunnen vervangen of ons wel kunnen doen, gelijk Hij het kan en wil? Welke macht is gelijk aan de zijne? Wien zouden wij al datgene kunnen vragen wat wij van Jesus verkrijgen? Wie kan, als Hij, ons alles geven wat Hij bezit, zonder te verarmen? Zwakke en onstandvastige menschen als wij

zijn, zouden wij Hem onze trouw, onze liefde, onze toewijding niet voor immer durven beloven. Verlaten wij ons op het Hart van Jesus, dat ons al deze dingen beloofd heeft en dat zijne beloften nooit heeft geschonden. Doch verlaten wij ons alléén op Hem.

Het allerheiligste Sacrament is voor Jesus een middel om ons met zijne liefde te omringen en de onze te verwerven. Bij een ernstige beschouwing van dit aanbiddelijk Sacrament en van onze ontoereikendheid om het te beminnen gelijk het behoort, gevoelt men leed dat men zijn vermogen om te beminnen niet kan vergrooten ten einde een zoo heerlijk geschenk naar waarde te erkennen. Bedenken wij dat onze goddelijke Verlosser met de ver-

wachting van onze liefde te zullen verwerven in het tabernakel is komen wonen, en daar onze liefde het eenige is wat wij Hem geven kunnen, zoo laat ons het verlangen van Jesus om op aarde bemind te worden, trachten te bevredigen.

Vereeren wij Jesus in het heilige Sacrament met allen mogelijken ijver en met de vurigste liefde. Ondervinden wij echter dat ons hart dor is en koud, openbaren wij Hem dan de gevoelens die wij zouden wenschen te bezitten, maar die onze Heer zich niet gewaardigt ons te verleenen, en vernederen wij ons in zooverre wij zelve de oorzaak zijn dezer dorheid.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, die een oneindige liefde waardig zijt,

ik aanbid U! Ik offer U de lofzangen, de vervoeringen van vreugde der Engelen en de aanbidding der Heiligen op, opdat Gij in uw heilig Sacrament geprezen en verheerlijkt wordt als in den Hemel. Ik wil U uit den grond van mijn arm, droevig en van liefde verstoken hart beminnen. Gewaardig U de schuldige ziel nog te beminnen, die zich van U verwijderde, maar die thans, hoezeer ook traaglijk, tot U terugkeert om hare schuld te belijden en hare misslagen te herstellen. Wend, bid ik U, uw liefdevollen blik niet van mij af ter oorzaak mijner zonden en onttrek mij niet uwe machtige en krachtdadige hulp, zonder welke ik U niet trouw kan blijven. Vervul mijn hart zoo geheel en al, dat er geen ruimte meer

overblijft voor een ander beeld of een andere gedachte. Wees heer en meester over de vermogens mijner ziel; verlicht mijn verstand, houd de afdwalingen mijner verbeelding tegen en buig mijnen wil tot uwen dienst; schenk hem kracht in de beoefening van het goede en wek mij op uit mijne traagheid in de vervulling mijner plichten. Toon zelf aan mij, welke moeite ik mij geven moet en stel mij in de gelukkige onmogelijkheid U vrijwillig te mishagen.

O Jesus, trek mijne gedachten naar U heen dag en nacht; geef dat ik onverschillig ben voor de dingen die voorbijgaan, dat ik alleen naar U verlange en dat ik niets wensche en niets beminne dan U. Neem mijne verstrooiingen en

nalatigheden niet in aanmerking en bevrijd mij van alle onnutte gedachten.

O mijn barmhartige Verlosser! zegen, bid ik U, mijne bloedverwanten, mijne vrienden, mijne vijanden, indien ik ze heb, de zielen die aan mijne zorgen zijn toevertrouwd en die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, degenen die mij wel gedaan hebben en in het algemeen alle zieken, armen, bedroefden en stervenden. Ook smeek ik uwen zegen af over de heilige Kerk en over mijn vaderland en bid U om de verlossing van de zielen uit het vagevuur.

Heilige Maagd, ontvang de be-
tuiging mijner liefde en van mijn
kinderlijk vertrouwen. Help mij we-
derkeerig van het Hart van Jesus

alle gunsten verkrijgen, die daarin voor mij zijn opgesloten.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij de genade dat ik moge inzien, hoe dwaas het zijn zou iets anders te zoeken dan U en met U te bezitten nog naar iets anders te verlangen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

De Heer . . . wil alléén bemind worden.

Exod. xxxiv, 14.

Het verlangen naar liefde ligt in de natuur des menschen. Zijn hart, om te beminnen geschapen, wenscht wederliefde. Het Hart onzes Heeren heeft, evenals het onze, behoefte

aan liefde en het wenscht bemind te worden met eene liefde die elke andere liefde uitsluit. »De zielen, sprak de Zaligmaker tot de H. Angela de Foligno, die mij een oprechte liefde toedragen, zijn Mij zoo dierbaar dat, wanneer eene van haar mij meer beminde dan de vroegere heiligen, Ik haar nog grootere genaden zou schenken dan deze hebben ontvangen." Dezelfde heilige voegt er de merkwaardige woorden bij: »Onze Heer schijnt, naar het mij voorkomt, te wenschen dat iedere ziel van dezelfde liefde voor Hem brande, door welke Hij zelf voor haar wordt verteerd, en *Hij zou haar deze liefde geven, indien zij Hem het verlangen daarnaar te kennen gaf.*"

Vragen wij Jesus in het aller-

heiligste Sacrament ons eene bijzondere liefde te schenken voor zijn goddelijk Hart en laten wij geene gelegenheid voorbijgaan Hem daarvan de bewijzen te geven. Gelijk wij aan dengene, die zich bijzonder aan ons hecht, grootere blijken van liefde geven, zoo laat ook Jesus Christus degenen die, vóór den troon zijner genade neerknielend, hun hart van de wereld afwenden ten einde het aan Hem te geven, zijne liefde meer bijzonder ondervinden. En gelijk wij aan ieder van hen die wij liefhebben geheel ons hart kunnen schenken, zoo doet Jesus zonder ééne ziel onrecht te doen, zijn hart overhellen naar dengene die Hem onverdeeld bemint. Hij zoekt nochtans van onze liefde niet zoozeer voldoening te hebben

als wel ze ons door groote genaden te vergelden. Trachten wij ons door een ware onthechting aan de schepselen de liefde van Jesus waardig te maken. Schenken wij Hem al onze liefde, en als wij Hem van ganscher harte de voorkeur geven boven de schepselen, zullen wij ons het smartelijk verwijt besparen, dat de H. Alfonsus de Liguorio van de lippen eens stervenden kloosterlings opving: »Ongelukkige die ik ben, ik heb alle handelingen mijns levens nauwkeurig onderzocht en vind er niet ééne, die uitsluitend uit liefde tot God werd verricht!" — Zorgen wij er intijds voor, dat wij niet genoodzaakt worden deze bekentenis, welke de ootmoed legt op de lippen des rechtvaardigen, maar die aan het geweten des zon-

daars wordt afgedwongen, op ons sterfbed te moeten afleggen. De godsvrucht tot het H. Sacrament zal ons voor het ongeluk bewaren van te sterven zonder alles ter liefde van Jesus Christus en ter zijner verheerlijking te hebben opgeofferd.

Bidden wij gedurende dit bezoek vurig om een groote liefde tot Jesus, tot Jesus alleen, en om de genade Hem alleen ons hart te schenken.

Aanbidding.

O Jesus, die al onze aanbidding en liefde verdient, ik ben niet in staat U waardig te aanbidden. Dewijl ik echter verlang U duizende bewijzen van hulde en liefde te geven, vereenig ik mij met de stem en het hart van Maria om U te loven en te prijzen, gelijk Gij geloofd en geprezen wordt in den Hemel.

O mijn zoete Verlosser, gewaardig U mijne gebeden te verhooren. Doch laat mij eerst, alvorens ik mijne gebeden tot U opzend, openlijk betuigen dat ik U bemin en altijd wil beminnen. Gij woondet reeds lang in het tabernakel, zonder dat ik er aan dacht U te aanbidden en U voor eene zoo groote liefde te danken, zonder medelijden te hebben met de smarten van uw Hart. Ik ben zoo zwak, zoo arm, dat ik uit mij zelven niet de minste liefde voor U kan hebben. Ontsteek daarom mijn hart, bid ik U, met het heilige vuur dat in het Uwe brandt; dat dit vuur mijn hart vertere van verlangen en blijde verwachting om U te bezitten. Maak mij ootmoedig, geduldig, barmhartig en verstorven, minder in woor-

den dan in werken, en vergeef mij dat ik U zoo weinig en zoo laat heb bemind. Beschaamd als ik ben over mijne lichtzinnigheid en getroffen door het geduld, waarmede Gij zoolang reeds op mijne liefde hebt gewacht, smEEK ik U mij te bevrijden van de gehechtheid aan de schepselen en mij geschikte middelen aan de hand te doen om het verledene te kunnen herstellen en uwe liefde te verdienen.

O Jesus, schenk mij de gevoelens, die Maria ten opzichte van het allerheiligste Sacrament bezielde. Ik offer U op de vervoeringen harer liefde en haar verlangen U op alle plaatsen vereerd en bemind te zien. Maak, dat geen wereldsche verstrooiingen mijne lofzeggingen en gebeden meer komen bederven.

O Maria, wier hart van liefde brandt voor het heilig Sacrament, waak over mijne ziel te midden eener wereld waar alles tegen uwe liefde samenspannt; doch waak vooral over de laatste oogenblikken mijns levens. Ik smeek uw voortdurenden bijstand af, opdat ik een heilig leven leide en een dood sterve, die kostbaar is in de oogen van God.

VERZUCHTING: O mijn God, geef mij de genade dat ik in mijn stervensuur met waarheid kan zeggen: Ik heb U gesteld boven alle aard-sche dingen!

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

't Is mijn vermaak bij de kinderen
der menschen te zijn.

Prov. VIII, 31.

Zonder het heilig Sacrament zouden wij het goddelijk Hart minder volmaakt gekend hebben. Er zou voor de oneindige liefde Gods nog altijd iets te doen zijn overgebleven om zich te openbaren, en wij zouden gedurende ons leven op aarde den Verlosser niet in ons midden hebben gehad. Nu echter is Jesus bij ons; Hij blijft altijd op aarde. Deze voortdurende tegenwoordigheid van Jesus Christus in het heilig Sacrament bewijst ontegensprekelijk, dat Hij er zijn vermaak in schept om onder ons te blijven, en dat al de heerlijkheid des Hemels zijn

Hart niet zou bevredigd hebben, indien hij ze verre van ons had genoten. Ja, Jesus schept waarlijk evenzeer behagen in de aanhoudend terugkeerende gelegenheid om ons wel te doen, als in de bewijzen onzer dankbaarheid.

Maar hoe kan een God zijn vermaak vinden onder ons? »Omdat Jesus Christus den mensch bemint, antwoordt de H. Thomas van Aquine, alsof de mensch zijn God ware en Hij zonder den mensch niet gelukkig kon zijn.”¹⁾ Ja, de liefde van Jesus tot ons is zóó groot, dat hij gaarne wil blijven bij degenen die hij bemint, al ontvangt hij ook geen wederliefde van hen. Terwijl Jesus er zijn vermaak in vindt ons niet slechts aan zijne voeten te

1) Opusc. 63.

zien en ons te verhooren, maar ons zelfs af te wachten en van verre reeds te bespieden of wij in onze gedachten met Hem bezig zijn, gaan wij met een zekere gejaagtheid onze vrienden bezoeken, of ons vermaken met dingen die ons van onzen goddelijken Meester verwijderd houden. Kan Hij gelooven, dat het ook ons vermaak is om bij Hem te zijn?

Daar Jesus zijn vermaak bij ons vindt, zoo laten wij het onze bij Hem zoeken. Zou het in het uur van onzen dood niet verschrikkelijk voor ons wezen te vergeefs het voorwerp van zooveel liefde geweest te zijn? Ach, hoe zal het ons eenmaal spijten geen wederliefde te hebben bewezen voor de groote liefde, waarmede wij bemind

zijn geworden! Besparen wij ons deze vruchtelooze smart. Bidden wij om de genade Jesus te beminnen. Danken wij Hem voor al hetgeen Hij voor ons gedaan en geleden heeft en laat de godsvrucht tot zijn heilig Hart ons een behoedmiddel zijn tegen de zonde Als wij Jesus beminden, zouden ons de dagen en de nachten, in zijne tegenwoordigheid doorgebracht, korte oogeblikken toeschijnen.

Aanbidding.

O allerzoetste Jesus, ik aanbid U, hier tegenwoordig. Ik vereenig mij met de Engelen om U in dit verheven geheim naar verdienste te prijzen. Ach, schepten de menschen er zooveel behagen in om tot U te naderen als uw Hart er behagen in heeft om bij hen te blijven, de

kerken zouden altijd vol zijn van een neêrgeknielden menigte. Vergeef ons, dat wij aan de schepselen de voorkeur geven boven hunnen Schepper. Kon ik U voor zulk eene onverschilligheid een genoegzame voldoening geven! Vergun mij, dat ik met den H. Augustinus tot U spreke: »Mijn liefderijkste en dierbaarste Verlosser, stort, bid ik U, de volheid uwer zoetheid en uwer liefde over mij uit, opdat ik niets aardsch meer verlange. Geef, dat ik U beminne; dat Gij alleen in mijn hart en op mijne lippen zijt. Dat uw goddelijke vinger uw Naam, die zoeter is dan honig, in mijn geheugen schrijve en dat hij er nimmer worde uitgewischt. Schrijf uwen wil en uwe geboden met onuitwischbare letteren in mijn verstand...

Goede en zoete Jesus, vervul mij, gelijk ik het begeer, gelijk ik het uit al mijn vermogen vraag, dermate met uwe heilige en kuische liefde, dat zij mij geheel en al bezitte, en geef mij als een sprekend bewijs dezer liefde eene bron van tranen; deze tranen zullen mij uwe liefde betuigen en zullen U zeggen hoezeer mijne ziel U liefheeft." ¹⁾

O Jesus, wees het eenig voorwerp van al mijne gedachten en doordring mijn hart zóó geheel en al met het vuur uwer goddelijke liefde, dat geene gehechtheid aan aardische dingen het kan weêrhouden. Als laatste genade waag ik het nog U met den H. Franciscus van Assisië te vragen, dat ik uit liefde tot uwe liefde moge sterven

1) Med. 34.

gelijk Gij uit liefde tot mijne liefde gestorven zijt.

O Maria, bewaar mij voor de zonde en verkrijg voor mij de genade, dat ik verlange te sterven om God niet meer te kunnen beledigen en Hem te kunnen beminnen zonder vrees van Hem ooit te verliezen.

VERZUCHTING: Goddelijk Sacrament, wees voor mijn wil als een magneet, die hem steeds naar het goede heentrekt en hem van iedere vrijwillige fout terughoudt.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't gebed, bladz. 66.

XVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik zal hen trekken met banden
van liefde.

Oseas XI, 4.

God heeft ons in zijne liefde zijnen Zoon gezonden, en het mensch geworden Woord, niet tevreden met zijn leven voor ons te hebben opgeofferd, geeft zich voortdurend geheel aan ons in het heilig Sacrament des Altaars. Jesus bemint ons met eene zoo vurige liefde dat, indien Hij voor onze zaligheid duizendmaal had moeten sterven, Hij het zonder aarzeling zou gedaan hebben, wijl » zijne liefde tot ons veel grooter is dan al hetgeen Hij om onze zaligheid geleden heeft;” ¹⁾ zijne liefde toch is oneindig en zijne smarten hadden hare grenzen.

1) H. Alfonsus de Lig.

Zijn wij niet ongevoelig voor de liefde van een God. Jesus is de magneet en onze harten zijn het ijzer, dat Hij met onweerstaanbare kracht wil tot zich trekken. Laten wij ons dan aantrekken en vasthechten aan den goddelijken magneet des Tabernakels.

Onze goddelijke Verlosser wil onze harten omstrengelen met banden, die ze onherroepelijk aan Hem vastbinden. Sommigen blijven besluite-loos hangen tusschen de wereld, welke zij noode vaarwelzeggen, en Jesus, dien zij versmaden of aan wien zij zich slechts ten halve schenken. Het breken der banden, die ons aan de wereld vasthouden, is slechts eene voorbereiding om ons met Jesus te vereenigen; wij moeten Hem bidden, dat Hij ons vasthechte aan zijn Hart.

Laten wij niet behooren tot het getal van hen die, zich spoedend om in de wereld terug te keeren, in alle haast de kerk verlaten, alsof de aan Jesus toegewijde oogenblikken verloren waren voor hun geluk. Blijven wij aandachtig vóór het Tabernakel neêrgeknield en bannen wij elke storende gedachte uit ons geheugen. Schijnt ons dit niet mogelijk, de genade zal het ons gemakkelijk maken. Vragen wij ten minste dat alles uit het oog te verliezen waaraan wij gedurende het gebed niet moeten denken.

Laten wij, getrokken als wij worden naar Jesus in het heilig Sacrament, ons door zijne liefde vangen. De zoo sterke en zoo zoete trek, die ons naar het Tabernakel leidt, moet zorgvuldig on-

derhouden worden, anders kon hij verminderen en ophouden zich te laten gevoelen. Verliezen wij door onze schuld niet eene zoo kostbare genade, die wij misschien nimmer zouden terugkrijgen.

Vragen wij Jesus, terwijl wij Hem aanbidden, ons zijne liefde mede te deelen en brengen wij die liefde in beoefening door een verzuim ten onzen opzichte, of een blijk van onverschilligheid, van achteloosheid, of van minachting van den kant des naasten gewillig te verdragen. Nemen wij ons voor te vergeven en te vergeten, ten einde de liefde te beoefenen, waarvan Jesus in het heilig Sacrament ons zulke bewonderenswaardige bewijzen geeft, daar Hij ons na onze zonden nog met liefde ontvangt

en ze ons kwijscheldt op het oogenblik, dat wij rouwmoedig aan zijne voeten nedervallen.

Aanbidding.

Welk eene vreugde is het, o goddelijk Sacrament, met de Engelen en de uitverkorenen bij U te zijn. Ik aanbid U met den diepsten eerbied, maar ik bemin U nog meer dan ik U vereer. » Alles, zoo zij het mij geoorloofd met den H. Augustinus te spreken, alles wat ik zie op de aarde en boven de aarde, spreekt mij van uwe liefde en wekt mij op U te beminnen,» wijl alles mij zegt dat Gij uit liefde tot mij handelt. Trek mijn hart tot U, o Jesus, trek het met kracht naar U heen; want ik word door aardsche banden van U verwijderd gehouden. Verbreek ze in al wat U

mishaagt; vergeef mij en maak dat ik door de goddelijke handen uwer liefde voor altijd gebonden worde.

Ja, ik bemin U, o mijn Verlosser, maar ik bemin U niet gelijk ik U moet beminnen. Neem mijn hart en schenk mij de genade het nooit weder aan uwe handen te ontrukken. Gij hebt mij met zoo sterke banden tot U getrokken toen ik er niet aan dacht U te beminnen, dat ik thans, nu ik U met aandrang smeeke mijne liefde te vermeederen, mag vertrouwen niet onverhoord te zullen blijven. Geef mij te kennen waarin ik U welgevallig kan zijn. Vergeef mij mijne ontelbare ongetrouwheden; help mij het getal er van verminderen en, indien ik de genade U niet meer te beledigen ook door

lijden moet koopen, dan bid ik U daarom.

O mijn zoete verlosser, aanzie mij met den blik van liefde, dien Gij van het laatste Avondmaal en van het Kruis op mijne ziel geworpen hebt; vermeerder mijne godsvrucht tot uw allerheiligst Lichaam en kostbaar Bloed in het heilig Sacrament. Geef mij de genade, dat ik dikwijls en met een heilige gesteltenis de heilige Communie moge ontvangen. Stel mij onder de bescherming uwer onbevleete Moeder en laat niet toe, dat ik ooit verdienende door haar verlaten te worden. Ook bid ik U om de zegepraal der heilige Kerk, om de bekeering harer vijanden en van alle zondaars. Heer, wees de steun der zwakke en beproefde zielen en onze gids op den

weg der deugd. Wees onze schuts-
weer in het gevaar, onze vreugde
in het leven, onze zoete Teerspijs
in het uur van onzen dood.

O Maria, leg mij in de liefdeban-
den van Jesus en houd mij daarin vast.

VERZUCHTING: Heer Jesus, ik
smEEK U de banden, die mij met
U vereenigen, dagelijks nauwer aan
te halen en niet toe te staan, dat
ik mijne vrijheid misbruike.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik zal hun een hart geven, opdat
zij Mij kennen.

Jer. XXIV. 7.

In het heilige Sacrament » verbergt

Jesus zijne menschheid onder den sluier des geheims en openbaart zijne godheid in wonderen van liefde." ¹⁾ Hij verlicht het oog der getrouwe ziel en geeft haar een zeldzame kennis van hetgeen Hij in het heilig Sacrament uit liefde tot ons doet. De H. Bonaventura putte uit zijn kruisbeeld de wetenschap en de zalving aan zijne werken eigen; doch de H. Thomas van Aquine ontving vóór het tabernakel de wonderbare verlichtingen omtrent het heilig Sacrament, welke hij in het officie van het H. Sacrament des Altaars beknoptelijk samenvatte. Wij ontvangen weinig licht, omdat wij er niet om bidden of omdat wij er met weinig aandrang om bidden.

1) Gerbet.

Om Jesus echter te kennen, moet men Hem beminnen. »De brandende liefde, zegt de H. Laurentius Justinianus, verzint altijd iets nieuws, legt ongehoorde plannen ten uitvoer en houdt niet op een middel te bedenken om met nog vuriger liefde te beminnen.» ¹⁾ Vandaar wenscht Jesus in het heilig Sacrament onze harten te verlichten met een levend geloof om er vervolgens het vuur zijner liefde in te ontsteken. Indien wij niettegenstaande zooveel communiën Jesus nog weinig kennen in zijn aanbiddelijk Sacrament, is dit dan niet daaraan toe te schrijven, dat onze geest zich weinig met zijne tegenwoordigheid en ons hart zich weinig met de herinnering aan zijne

1) De cast.

weldaden bezig houdt? O indien wij ons die weldaden dikwijls vluchtig in het geheugen terugriepen, dan zouden wij eindelijk het Hart, waaruit zij voorvloeien, en de hand, die ze ons uitdeelt, leeren kennen.

Vragen wij onzen Heer onze zielen te herscheppen, te vernieuwen, haar door de heilige Communie in het leven der genade te bewaren, totdat zij eens worden ingevoerd in het leven der glorie. »Vraag, dus sprak de Zaligmaker tot de heilige Angela de Foligno, vraag vrijmoedig voor u zelve, voor uwe gezellinnen, voor degenen die gij liefhebt; vraag om mijne genaden en bereid u voor ze te ontvangen; want Ik ben meer bereid mijne handen tot geven te openen, dan gij bereid zijt om te ontvan-

gen." Trachten wij door onze eerbewijzingen en vurige gebeden te verdienen, dat wij aangaande de wezenlijke tegenwoordigheid van Jesus in het heilige Sacrament waarlijk verlicht worden. Beijveren wij ons door steeds vuriger gebeden een grootere liefde te verkrijgen. Laat ons steeds vuriger wenschen in het Hart van Jesus door te dringen, ons hart er in te sluiten en het daar te laten, totdat het geheel van liefde tot God brandt. Vragen wij, dat deze liefde als een vuur al wat van deze aarde is in ons vertere en de te groote natuurlijke gehechtheid aan en de liefde voor ijdele dingen en voor ons zelven in ons verwoeste. Vragen wij vervolgens, dat deze goddelijke liefdevlam onze ziel opwaarts heffe, zoo-

dat zij niet meer aan zich zelve, maar geheel toebehoore aan Jesus in het heilig Sacrament.

Aanbidding.

Ik aanbid U, o goddelijk Sacrament, dat mij een nieuwe lichtbaak zijt in het leven en aan mijn oog hier op aarde een nieuwen gezicht-einder opent van bovennatuurlijk geluk. Doe mij wel beseffen, o mijn Jesus, dat gij alleen mijne ziel kunt bevredigen, maar dat zij ootmoedig, ingetogen en begeerig naar uwe tegenwoordigheid, voor U verschijnen moet.

Heer Jesus, die het heelel bestuurt, geef orde en rust aan de christen volken. Geef ons den moed uit de slavernij der hartstochten ons te verheffen en ons geloof openlijk te belijden. Ik offer U mijn leven

op, indien ik voor dezen prijs eenige zondaars op den goeden weg kan terugbrengen.

Daar alle weldaden der goddelijke Voorzienigheid uit uw Hart voortkomen, dank ik U voor het lijden, dat mij een bijzonderen steun geeft en een rechtstreeksch middel voor mij is tot de eeuwige zaligheid. Doe mij de gelegenheden van aan U te mishagen, kennen en vermijden; ik verfoei alles wat mij kan verhinderen om U te beminnen en getrouwelijk te dienen. Versmaad mijn verlangen om U te beminnen niet, wijl het zoo langen tijd onvruchtbaar geweest is. Geef mij de genade alleen ter uwer verheerlijking te bidden, te werken en te lijden.

O mijn Jesus, zegen mijn hart

als het altaar uwer liefde; zuiver mijne tong, bestemd om U te loven; trek mijne blikken naar U heen; sluit mijne ooren voor gesprekken, die met de liefde strijden. Grif in mijn geheugen de herinnering aan uwe barmhartigheid; geef sterkte aan mijne ziel en vervul haar met moed en met vertrouwen. Bevrijd mij van de zwakheden, die mij tot zonde brengen. Onthecht mij van alles, opdat ik U geheel bezitte, en laat mij in deze onthechting, al is het ook met groote offers, ten einde toe volharden.

O Maria, maak mijne ziel bewaam om eens uw goddelijken Zoon te aanschouwen en Hem te beminnen met eene liefde die niet meer verminderd wordt door de verstrooiingen des levens. Maak, dat

het Tabernakel van nu af het eenigst voorwerp mijner liefde zij en dat ik er dikwijls tot aan mijn dood met de begeerte, met den geest en met het hart in vertoeve.

VERZUCHTING: O Jesus, verleen mij de genade, gelijk Gij die aan uwe trouwste vrienden geschonken hebt, om in uw goddelijk Hart te leven en te sterven.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik zal niet ophouden hun wel te doen.

Jer. XXXII, 40.

Welk een bemoedigende en tevens welk een bepaalde verzekering! Onze Heer geeft ons daardoor te

kennen, dat Hij niet alleen onze trouw wil beloonen, maar ons ook nog goed wil doen zelfs als wij gezondigd hebben, ten einde ons te doen besluiten Hem niet meer te beleedigen. Zijn verblijf in het Tabernakel te midden van rechtvaardigen en zondaren en zijn vurig verlangen om zoowel de eenen als de anderen te ontvangen, is een duidelijk bewijs zijner voortdurende barmhartigheid jegens ons.

Zou Jesus Christus, die als God de oneindige goedheid is, wel om eene andere reden op aarde blijven dan om ons wel te doen? De H. Bernardus zegt, dat onze Heer zich heeft ten offer gebracht om ons het hoogste goed te schenken. Geschiedt dit niet in het heilig Sacrament, waar Hij Zich-zelfen aan ons geeft?

Laat ons niet denken, dat de goddelijke hulp ons moet toekomen op eene wijze zooals wij het verlangen. God doet ons goed, zonder dat wij de hand, die ons weldoet bemerken. Nemen wij de dingen, wier nut ons ontgaat, ootmoedig en met liefde aan. Soms wordt ons lijden toegezonden, ten einde ons gelegenheid te geven ons vertrouwen op God te doen blijken; geven wij er Hem al de bewijzen van, die Hij verlangt.

Trachten ook wij onzen Heer *wel te doen*, dat is, zoeken wij zijne eer in ons-zelfen en in de wereld te bevorderen? Toen de H. Gertrudis aan haar goddelijken Meester haar vurig verlangen te kennen gaf Hem een kleine weldaad te bewijzen, kreeg zij de volgende

schoone les, die wij ook op ons kunnen toepassen, ten antwoord : »Neem alle dingen aan met hetzelfde gevoel van liefde, waarmede Ik ze u toezend : de rust dankbaar, in vereeniging met mijn teergevoelig medelijden met uwe zwakheid, . . . de bedruktheden in vereeniging met mijn vaderlijke zorg, die dergelijke beproevingen toelaat, wijl zij voor uwe zaligheid noodzakelijk zijn.»

Gedenken wij wel dat, indien er in den Hemel geen oogenblik is, waarin de goddelijke Majesteit niet wordt aangebeden, er ook in het leven des christens geen oogenblik zijn moet, waarin Jesus in het heilig Sacrament niet bemind en niet met vertrouwen aangebeden wordt. Zorgen wij er voor, dat wij niet geheel in onze tijdelijke belangen op-

gaan ; houden wij ons bezig met de belangen van Jesus, bevelen wij die aan zijn heilig Hart en rekenen wij er vastelijk op, dat Hij voor onze zaligheid zal zorgen.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, die gisteren waart, die heden zijt, en die morgen en altijd zijn zult, ik aanbid U in de eeuwigheid van uw bestaan, waarvan Gij U bedient tot ons tegenwoordig en toekomstig geluk. Ik aanbid U in het heilig Sacrament, waarin Gij tot het einde der tijden tegenwoordig zult blijven. Ik aanbid uwen heiligen wil, die zoo oneindig goed is in de uitoefening zijner macht, dat hij nooit heeft opgehouden mij wel te doen. Geef mij de genade, dat ik één van wil met U zij. Ik wensch iederen dag

mijns levens alle kwellingen en smarten, welke Gij mij toezendt, bereidwillig aan te nemen en ze tot uwe eer en tot mijn eeuwig welzijn te benuttigen. Indien ik morgen meer dan heden te lijden heb, geef mij dan een krachtdadige genade, opdat ik grootere verdiensten verwerve. Ik geef mij geheel over aan uw liefderijken wil en verlaat mij op uw aanbiddelijk Sacrament, welks tegenwoordigheid troost schenkt in alle lijden.

O Jesus, geef mij den moed U niets te weigeren. Reeds lang genoeg heb ik uwe inspraken wederstaan, mijn geestelijken voortgang verwaarloosd; doch van dit oogenblik af verzaak ik aan alles wat U mishaaft. Het deel mijns geluks zijt Gij, o Heer, Gij, de deelgenoot van

al mijn doen en lijden! Maak dat ik de verdiensten, welke ik door uwe barmhartigheid verworven heb en die alleen de doodzonde mij kan ontrooven, gedurende de eeuwigheid geniete. Herinner mij aan uwe tegenwoordigheid, wanneer ik er niet aan denk, en geef dat ik, door mijne gedachten te midden mijner bezigheden steeds op het Tabernakel te vestigen, U zonder ophouden mijne liefde betuige.

Goddelijke Verlosser, roep mij met alle kracht, roep mij onwederstaanbaar tot U! Wanneer zal ik het geluk hebben de aarde, waarop ik U zoo dikwijls beleedig, te verlaten om U in den Hemel van gansch harte te beminnen en geheel met U vereenigd te worden? Laat ik er aan denken U te danken,

dat met de jaren de dagen mijner ballingschap, waarin ik U verliezen kan, verminderen. Geef, dat ik mij niet meer late verblinden door den voorbijgaanden glans der wereld; richt mijn geest naar den Hemel, voed mijne hooge verwachtingen. Gelukkig in het vooruitzicht, dat zij mij openen, bied ik U mijne dankzeggingen aan voor de eeuwige goederen, welke mij wachten. Doe mij haken naar den dag, waarop ik het verschrikkelijk vermogen van U te kunnen beleedigen zal verliezen. Geef aan mij, evenals aan de H. Theresia, de genade U vurig genoeg te beminnen en hevig genoeg naar U te verlangen om van smart, nog niet sterven te kunnen, te sterven.

O Maria, oefen gedurende mijn leven en in het uur van mijnen dood

het middelaarschap van barmhartigheid, dat u is opgedragen, jegens mij uit en bewaar mij voor de zonde, zelfs ten koste van mijn tijdelijk geluk.

VERZUCHTING : O mijn Jesus, herinner mij meermalen op den dag U te danken voor uwe overgroote weldaden en bekroon ze met mij weldra den Hemel te openen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ziehier het Hart, dat de menschen zoozeer bemind heeft. (Onze Heer tot de zal. Marg. Maria.)

De mensch heeft somtijds zeer verschillende aandoeningen, zonder

dat deze elkander schaden of in zijn hart inéénsmelten. Doch hoe groot de macht dezer aandoeningen ook zijn moge, hij kan ze niet ten volle openbaren.

Jesus bemint ons allen met een wonderbare liefde. Zijn hart draagt ons een vurige en teedere liefde toe, welke zich openbaart in aandoeningen die noch elkander schaden, noch ineensmelten, wanneer zij zich uiten. Daarenboven bedient Hij zich van zijne almacht om Zich-zelfen in ieder onzer communiën werkelijk aan ons te schenken. Zoo dikwijls wij tot het Allerheiligste naderen zegt Jesus tot ons: Ziehier het Hart, dat u bemint en verlangt door het uwe bemind te worden; neem het, het zal zijne liefde over u uitstorten.

Jesus doet nog meer. Daar wij

niet in staat zijn God met die liefde te beminnen, welke Hij verdient en welke Hij wenscht te ontvangen, staat Jesus ons toe zijn goddelijk Hart te nemen en het zijnen Vader aan te bieden om de liefde, waarmede Hij zelf bemind wordt, over ons af te trekken. 't Is zoet de liefde van hen, die men bemint, te onder vinden; maar 't is nog zoeter te weten, dat God ons bemint, en het voortdurend bewijs zijner liefde steeds bij ons te hebben! Onmogelijk kunnen wij onze blikken naar het Tabernakel richten, zonder aan de liefde van Jesus te gelooven; zoozeer openbaart zich daar zijn Hart. Zou onze goddelijke Verlosser, na ons te hebben vrijgekocht, wel op aarde gebleven zijn, indien Hij ons niet vuriglijk beminde? » Wij hebben gezien,

zegt de H. Laurentius Justinianus, hoe Gods eeniggeboren Zoon ons beminde met eene liefde boven alle mate," terwijl Hij voor ons stierf; doch wij zien dagelijks op onze altaren, hoe deze overmaat van liefde zich voortdurend aan een ieder van ons openbaart.

Verwarmen wij vóór het Tabernakel onze zielen aan den gloed van de Zon der gerechtigheid en bidden wij Jesus haar van zuiverheid te doen schitteren en van liefde te doen blaken. Indien wij koud blijven, dan komt dit daarvandaan, dat wij ons hart van Hem verwijderd houden; de verstrooiingen, de zonde, zijn voor de goddelijke stralen een beletsel er in door te dringen. Of wel, besluiteloos als wij blijven hangen tusschen het Tabernakel en de

wereld, werpen wij slechts terloops een blik op het hart van Jesus; wij schenken Hem een gedeelte van onze liefde en van onze gedachten, terwijl het andere gedeelte op de aarde blijft of naar de aarde, naar beuzelarijen, naar vermaken terugkeert.

Beminnen wij het Hart van Jesus. Beminnen wij het boven alles en beperken wij onze liefde niet langer.

Aanbidding.

Ik groet U, o Hart van Jesus, goddelijk voorwerp van het welbehagen der allerheiligste Drievuldigheid en van de teederste liefde der onbevleete Maagd Maria. Ik aanbid U met de Engelen en met alle heiligen en wensch vurig U gedurende de geheele eeuwigheid met hen te kunnen eeren en prijzen.

»O mijn zoete Verlosser, sluit mij in uw heiligst Hart, in dezen brandoven van zuivere liefde, dan ben ik veilig. Ik hoop, o mijn Jesus, dat Gij mij daarin zult opnemen, omdat ik U bemin, en niet bemin om de belooningen welke Gij mij belooft, maar alleenlijk uit zuivere liefde tot U. Ik bemin U boven alle dingen en meer dan mij zelve. Ik betuig U, dat ik enkel wensch te leven en te sterven in zuivere liefde tot U. En wanneer ik, om in deze liefde te volharden, lijden, verachting, ja zelfs den dood moet ondergaan, zal ik toch altijd uwe zuivere liefde boven alles wenschen te verkrijgen en te bezitten.” ¹⁾

1) Uit de gebeden der zal. Marg. Maria.

TOEWIJDING,

AAN HET ALLERHEILIGST HART VAN JESUS.

Gewaardig U, o mijn goddelijke Verlosser, mijn vurig verlangen mij geheel aan uw heilig Hart toe te wijden, welgevallig aan te nemen. Ik wijd U mijne ziel en hare vermogens, mijn lichaam en zijne zintuigen. Zegen, o goddelijk Hart, mijne gedachten, zegen de bedoelingen die mij leiden, opdat zij alle tot uwe verheerlijking strekken. Ontvang mijn leven, mijne wenschen, mijne handelingen, mijne ziels- en lichaamssmartten, mijn hart met zijne gewaarwordingen en al de werkzaamheid mijner ledematen, opdat ik slechts handele door uwe liefde gedreven. Geef, o Jesus, dat al mijne bewegingen, woorden en wenschen even zoovele oefeningen van aanbidding

ding en van liefde jegens uw Hart zijn. Verheerlijk U zelve in mij door mijne getrouwheid in de vervulling mijner plichten. Wees mijn eenige hoop en troost, mijn licht en mijne sterkte. Laat niet toe, dat ik iets spreke of doe wat in strijd is met deze volslagen toewijding van mijzelven aan uw allerheiligst Hart. Zegen ze en druk er het zegel der volharding op.

O Maria, sta mij toe met den H. Bonaventura tot u te spreken: »Al mijne hoop is op u gevestigd; ik heb het vast vertrouwen dat ik niet verloren zal gaan, maar dat ik u eenmaal in den hemel zal aanschouwen en beminnen.»

VERZUCHTING : O Jesus, ik ben niet waardig U in mijn hart te ontvangen, doch open mij het uwe; dat

het mijn toevluchtsoord zij voor hier en hiernamaals.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik wachtte op een deelnemer in mijne droefheid, en daar was er geen; op een vertrooster, en ik vond er geen.

Psalm LXVIII, 21.

Niemand begrijpt beter de droefheid van Jesus, verlaten en eenzaam als Hij in het Tabernakel verblijft, dan degene die door de zijnen verlaten en met onverschilligheid wordt bejegend. Maar hij kan er tevens de zware beledigingen, waaraan hij zich zelve ten opzichte van Jesus in het heilig Sacrament heeft schul-

dig gemaakt, naar afmeten. Allen hebben wij Jesus min of meer verlaten. Er was een tijd in ons leven, waarin Hij zich over den smaad, Hem aangedaan, of ten minste over onze koelheid jegens Hem kon beklagen. Zijn hart heeft het onrecht, waaraan wij ons schuldig maakten, gevoeld. Wat zouden wij niet lijden, indien wij in de onmiddellijke nabijheid van hen, die ons na aan het hart liggen, gevangen waren en deze ons niet bezochten! Ons wegblijven is des te schuldiger, wijl Jesus als een gevangene is opgesloten om ons in de harde beproevingen des levens te troosten. Heeft Hij geen reden ons hart op een gevoelige wijze te treffen, ten einde ons naar Hem heen te voeren? Wat zijn de vreeselijkste beproevingen, vergele-

ken bij die van Jesus in het Tabernakel? Hoe gemakkelijk de toegang tot de gevangenis waarin Hij uit liefde tot ons verblijft ook is, trekt zij toch maar weinig bezoekers. Weinig begaan met Hem gevangen en bedroefd te zien, wijden wij Hem slechts de laatste oogenblikken van den dag. Na onze tijdelijke zaken en na onze vermaken, dan komt Hij! Hoe zou onze Heer, die alleen voor ons op aarde blijft, niet daardoor lijden, dat Hij in ons hart en leven slechts eene ondergeschikte plaats inneemt?

Ach, laat ons de droefheid van Jesus in het Tabernakel erkennen en de middelen aanwenden, zijn Hart te troosten en de eenzaamheid te doen ophouden, welke Hem verhindert zijne barmhartigheid ruimschoots

over ons uit te storten. Spreken wij met den H. Augustinus: »Ik wil den Heer niet *alleen* beminnen, ik wil Hem niet *alleen* verheerlijken, noch Hem *alleen* bezitten; maar ik zal in allen die mij omgeven het vuur zijner liefde ontsteken,” opdat mijn God zie, hoezeer ik mij beijver Hem uit de verlatenheid te trekken, waarin Hij op zoovele plaatsen is. Laat ons echter, na dit besluit genomen te hebben, niet in gebreke blijven het in beoefening te brengen, door nu en dan een stichtend woord ter rechter tijd en zonder menschelijk opzicht te spreken.

Aanbidding.

Lieve Jesus, uw van liefde brandend Hart treft op aarde slechts onverschilligheid aan en, ofschoon Gij er voor ons op woont, moeten

de Engelen U nog in onze plaats aanbidden. Ik was een van die onthankbaren, waarover Gij U billijkerwijze beklagt; maar ik kom U vergiffenis vragen voor mij en voor al degenen, die U in het aanbiddelijk Sacrament vergeten. Vergeef mij, dat ik U niet genoeg geëerd en bemind heb. Mocht ik mij altijd herinneren wat Gij voor mij gedaan en geleden hebt, opdat mijne liefde tot U niet meer onderbroken worde, noch vermindere.

Heer Jesus, hoe dikwijls hebt Gij, na mij met gunsten overladen te hebben, mijn bezoek vruchteloos afgewacht? En nog op dit oogenblik dwaalt mijn geest verre van U! — Ja, wie weet, of mijn hart door een of ander schepsel ingenomen U niet alle recht geeft te spreken: Ben Ik

u dan niet genoeg? — O Jesus, dit woord snijdt door mijn hart en vervult het met berouw over mijne lichtzinnigheid, mijne onverschilligheid voor U, mijne bedrijvigheid voor tijdelijke dingen. Vergeef mij, o Jesus! Ik zou mijn hart en mijn geest binnen de muren van het heiligdom willen opsluiten, opdat ik U nimmer verlate, noch met mijne gedachten, noch met mijne begeerten, noch met mijne liefde. Houd mij aan uwe voeten gekluisterd . . . Geef mij de genade U altijd en in alles boven mij zelven te stellen. Vervul mij met eene zoo brandende liefde tot U, dat zij mijne eigenliefde vertere en zich mededeele aan allen die mij omgeven.

O Maria, leer mij uw goddelijken Zoon met liefde troosten.

VERZUCHTING: O Jesus, schenk mij de genade, dat ik geen uur meer late voorbijgaan zonder aan U te denken en zonder mijn hart naar het Tabernakel te wenden.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Ik slaap, maar mijn hart waakt.
Boek der Gezangen V, 2.

Jesus schijnt in het heilig Sacrament in een onbewegelijke rust te verkeerren, Hij schijnt als te slapen; maar dit is slechts schijn, zijn Hart waakt! Hij denkt aan ons, hetzij wij aan Hem denken, hetzij wij Hem vergeten. Zijn goddelijk Hart, bewaker en beschermer onzer zielen,

is ten opzichte van ons met een barmhartige en werkzame liefde vervuld. De H. Bernardus legt Hem de volgende troostvolle woorden in den mond : »Sta op vóór den dage-raad en vroeger, gij zult mij altijd brandend van liefde voor u, altijd met u bezig vinden. Haast u zoo-veel gij wilt, gij zult mij nimmer voorkomen.”

Geen mensch kan in liefde met Jesus wedijveren; Hij zal onze vurigste liefde nog altijd ver overtreffen! Beantwoorden wij zijne liefde echter door daden; beminnen wij Hem, die ons zóó bemint, uit al onze krachten en laat onze liefde een werkzame, ongeveinsde en of-ferv aardige liefde zijn.

Verdrijven wij vóór het Taberna-kel alle verstrooiing uit onzen geest.

Jesus houdt niet op zijnen Vader tot barmhartigheid jegens ons te bewegen; bereiden wij ons in ootmoedigheid voor ze te ontvangen. Onze eigenzinnigheid, waarmede wij steeds vragen wat wij *wenschen* en niet wat wij *noodig hebben*, belet ons in onze bezoeken bij Jesus troost te vinden. Hoe zal het ons in het uur van onzen dood spijten gedurende zoovele jaren door middel van het allerheiligste Sacrament dicht bij de H. Drievuldigheid geweest te zijn, zonder dat wij deze waarheid haast geloofden of ze ten minste tot ons heil benuttigden. Bereiden wij ons niet de smartelijke ontsteltenis voor dan te moeten erkennen wat wij zonder voordeel bezeten hebben. Besparen wij ons het te laat komend berouw van ons in de tegenwoor-

digheid van Jesus in het heilig Sacrament te hebben bezig gehouden met de schepselen en met ons zelve. Zoeken wij de groote liefde van het goddelijk Hart, dat altijd naar onze liefde verlangt, door getrouwheid in zijnen dienst te vergelden. Wij kunnen de verlorene jaren niet terugroepen, maar wij kunnen door de vurigheid onzer liefde herstellen wat aan hare duurzaamheid ontbreekt. Trachten wij door bijzondere aandacht en ijver in onze gebeden te voorkomen dat onze Heer, wanneer Hij ons stom of onzen geest met ijdele dingen bezig ziet, met droeve stem van ons moet zeggen: Ik waak in het Tabernakel om mijne genaden in overvloed aan hen te schenken, maar hun hart slaapt in mijne nabijheid

en houdt op Mij te beminnen!

Aanbidding.

Ik aanbid U, o allerzuiverst Hart van Jesus, uit liefde tot ons aan het kruis doorstoken. Ik zou wenschen uwe liefde te kunnen verheerlijken, die zoo zorgvuldig voor ons is dat zij zich nimmer van onze behoeften afwendt, noch ooit moede wordt er aan te hulp te komen. Ik dank U, dat Gij mij in het allerheiligste Sacrament des Altaars in deze uwe liefde doet deelen. Trek al mijne zielsvermogens naar U heen; geef, dat mijn geest terstond bij het ontwaken op U gevestigd zij en U met eerbied aanbidde, en dat mijn hart zich naar U heenwende door eene akte van zuivere liefde.

Zoet Hart van Jesus, ik beveel U geheel mijn leven. Mijne waak-

zaamheid is vruchteloos, wanneer Gij niet waakt over mijn hart, op welks liefde Gij U gewaardigt ijverzuchtig te wezen; neem al zijn vermogen om te beminnen voor U in beslag. Waak over mijne zintuigen, en indien het noodig is dat ik om ze aan uwe wet te onderwerpen moet lijden, neem ik dit ootmoedig aan. Bewaar mij voor iedere zonde, voor elk ongeval. Maak mij gedurende den dag indachtig U door mijne woorden te loven, door mijne werken te eeren en U dikwijls met den geest in het Tabernakel te bezoeken. Daar ik U gedurende den slaap niet kan prijzen, zoo gewaardig U mijne hartkloppingen te vereenigen met de hulde, welke Gij aan de heilige Drievuldigheid brengt. Neem elk mijner ademhalingen als eene op-

rechte hulde van geheel mijn wezen aan. Leer mij de zoo zeldzame en zoo noodzakelijke kunst om met christelijke onderwerping te lijden. Bevrijd mij van iedere bekoring en verleen mij door uwe verdiensten de genade U getrouwelijk te dienen tot den dag, waarop uwe almachtige goedheid mij zal overplaatsen in de eeuwige vreugde.

O allerheiligste Drievuldigheid, ik aanbid en loof U door het aanbiddeljk Hart, dat mij toestaat zijne gevoelens te leenen en tot de mijne te maken. Ik dank U, dat Gij Het met zoo heerlijke gaven hebt uitgerust; neem de hulde die Het U brengt aan tot eerherstel voor mijne zonden, tot herstel mijner verzuimenissen in de beoefening van het goede en tot tegemoetkoming voor

mijne ondankbaarheid. Verleen mij uwen machtigen bijstand; dat deze een schild voor mij zij tegen de boosheid der hel en mij op de gevaarlijke levensbaan behoede voor de klippen, waarop mijne getrouwheid zonder uwe genade schipbreuk zal lijden.

O Maria, ik weet dat ik u nooit zal kunnen beminnen, gelijk gij u gewaardigt mij lief te hebben; maak nochtans, dat geen andere liefde in mijn hart mijne liefde tot u evenare.

VERZUCHTING: O Jesus, sla de oogen uwer barmhartigheid dag en nacht op mijne ziel en geef mij in wat ik vragen moet om door U verhoord te worden.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXIII. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Deze is de plaats mijns troons.

Ezechiël XLIII, 7.

Men kan Jesus Christus slechts op twee plaatsen vinden: in het Tabernakel en in den Hemel. Wij zouden liever tot zijn troon in den Hemel willen naderen dan tot de plaats zijns troons op aarde; maar de dood alleen opent de deur des hemels. Alle hulp en alle vertroosting, welke wij hier op aarde noodig hebben, ontvangen wij uit het Tabernakel. Gaan wij dan tot Jesus in het heilig Sacrament en vragen wij Hem de voor ons arm hart zoo noodzakelijke opbeuring.

Onze goddelijke Verlosser openbaart in het allerheiligste Sacrament slechts zijne liefde en barmhartig-

heid. Vandaar zegt de Apostel Paulus: »Laat ons met vertrouwen naderen tot den troon van genade, opdat wij er barmhartigheid verwerven." De Engelen omringen Hem daar en staan gereed om ons overeenkomstig de weldadige inzichten van zijn Hart hulp te verleen.

Bedenken wij, als wij vóór het Tabernakel zijn neergeknield, dat de hemelsche geesten hun Meester met ons aanbidden en hunne gebeden storten voor degenen, die zich met hen in aanbidding vereenigen. Maar ook de goddelijke barmhartigheid zelve oefent invloed uit op ons gebed en haar bijstand is een onverwilde en zeer krachtdadige. 't Is boven allen twijfel verheven, dat men rondom het Tabernakel een hemelschen geur ontwaart, die de ziel verheft

en tot bidden stemt. Men kan de kerk niet geloovig binnentreden, zonder zich van de tegenwoordigheid van Jesus Christus doordrongen, zonder zich als in een dampkring van genaden gewikkeld te gevoelen.

Naderen wij tot de opperste Majesteit met diepen eerbied en oprechte godsvrucht. Maar onze goddelijke Verlosser staat ons ook toe en verlangt zelfs, dat wij ons hart voor Hem uitstorten; ja, Hij verlangt dat wij Hem liefde voor liefde teruggeven; zonder dat zou Hij niet zoo vurig begeerd hebben Zich zelve met lichaam en ziel, met menscheid en godheid aan ons te geven. Hij laat ons de nietigheid der aard-sche voldöeningen gevoelen, ten einde onze blikken naar zijne schoonheid, zijne barmhartigheid, zijne goed-

heid te richten, opdat wij, door zijne volmaaktheden bekoord, onzen wil, onze vrijheid, onze begeerten en verwachtingen aan zijne voeten zouden nederleggen. Wachten wij de communiedagen niet af om Jesus een troon in ons h  rt te bereiden. Vragen wij Hem, dat Hij er zijn intrek in neme en er in blijve. Verheffen wij onze naar de aarde gebogene ziel; wij zijn voor zoo groote dingen geschapen, dat niets vergankelijk ons kan bevredigen. Onze ware vreugde zal bestaan in de aanschouwing van God.

Aanbidding.

· Allerzoetste Verlosser, ik aanbid U op uwen troon van liefde en barmhartigheid. Ik breng U mijne hulde in vereeniging met die der Engelen en uitverkorenen. Ik bied

U mijne ziel aan als eene verovering, waarnaar uw Hart zoozeer verlangd heeft; beweeg mij U met vasten tred op het pad der deugd te volgen.

Steunend op uwe uitdrukkelijke belofte van alles, wat wij in uwen naam zullen vragen, van uwen Vader te zullen verkrijgen, bid ik U om de volgende deugden, waaraan ik behoefte heb: geduld en zachtmoedigheid in den omgang met anderen, vastberadenheid in de vervulling mijner plichten, gematigdheid in mijne begeerten, gelatenheid in mijne kwellingen, moed in het bestrijden van mijn hoofdgebrek. Sta mij overeenkomstig de tallooze gelegenheden tot zonde, die ik dagelijks ontmoet, door uwe genade bij. Versterk mijn geloof, opdat het mij tegen de slappe

grondstellingen der wereld behoeve ;
ondersteun mijne veeltijds wanke-
lende hoop en geef mij overvloedige
genaden om U met een onwankel-
bare liefde te beminnen.

Neig, bid ik U, o Heer, uw Hart
naar het mijne en verhoor mijne
gebeden. De eerste gunst die ik
U vraag is, U niet meer te be-
droeven. Verleen mij den noodigen
bijstand de zonde te vermijden. Ik
schenk U mijn hart, dat zoolang
aan uwe genade wederstaan heeft
en steeds door de eigenliefde ver-
hinderd werd zich *zonder voorbehoud*
aan U te geven. Neem het geheel en
al en, dewijl ik de plechtige be-
loften, bij mijn doopsel aan U ge-
daan en bij mijne eerste heilige
Communie vernieuwd, geschonden
heb, zoo maak, dat ik U in het

vervolg meer beminne dan ik U tot dusver heb beleedigd.

O Jesus, maak mij zalig door het verlangen zelve, dat U bezielt naar mijne volharding ten einde toe; maak zalig al mijne nabestaanden en al mijne vrienden. Spoor hen door uwe genade krachtig aan, dat zij zich ten tijde des gevaars uwer barmhartigheid aanbevelen. Laat ons niet ten prooi aan gevaarlijke bekoringen. Doe met mij zooals het U behaagt; ik heb het vaste vertrouwen van door U voor het kwade bewaard en in het goede gesteund te worden tot den dag, waarop ik U rekenschap zal geven van de mij verleende middelen ter zaligheid. Mocht ik, door de allerheiligste Maagd geholpen, U alsdan mijn leven kunnen aanbieden als een ge-

trouwe afspiegeling van uw geduld, uwe zachtmoedigheid en uwen ootmoed. Versterk mijne hoop, naarmate ik, teruggekomen van de droombeelden mijner jeugd, den drempel der eeuwige woning meer nabij kom.

O Maria, maak dat ik u beminne en deel aan mijn hart een vonkje mede van die liefde, welke gij uwen Zoon hebt toegedragen.

VERZUCHTING : Heer Jesus, schenk mij de genade door warèn ootmoed in mijne geestelijke armoede te voorzien.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek
bladz. 66.

XXIV. BEZOEK.

Gebod van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Zie, ik ben met u al de dagen, tot
aan de voleinding der wereld.

Mat. XXVII, 20.

Onze goddelijke Verlosser zegt niet: Zie, ik zal met u zijn, maar: zie, ik *ben* met u, wijl het tegenwoordige bij God eeuwig is. Hoezeer geven deze woorden de liefde van Jesus, zijn verlangen om ons zalig te maken en eeuwig aan zijn Hart te drukken, te kennen!

Ja, Jesus is met ons en zal altijd met ons zijn door zijne tegenwoordigheid in het heilig Sacrament, door zijne genade, door zijne verdiensten en door zijnen geest. Ten hemel opklimmend, is Hij toch voor altoos bij ons gebleven. Een onverbreekbare, door zijne almacht ver-

fulde belofte hecht Hem vast aan de sacramenteele gedaanten. Noch de ondankbaarheid der menschen, noch de haat der duivelen kunnen Hem daâr wegrukken, zoolang de uitwendige gedaanten aanwezig zijn. Wij bezitten Hem zelfs op eene voor onze zielen voordeelijker wijze dan degenen Hem bezaten, die tegelijk met Hem op aarde leefden. Was Hij zichtbaar onder ons gebleven op een enkele plaats der aarde, dan zou de weldaad van het H. Sacrament minder gewaardeerd zijn geworden, en, slaven der zinnen als wij zijn, zouden wij aan het voorrecht Hem van tijd tot tijd te *zien* de voorkeur gegeven hebben boven het hooger genot Hem altijd, schoon onzichtbaar, in het Tabernakel te kunnen vinden. Zonder aan onze

zintuigen de verdienste des offers te ontnemen, schenkt Hij aan ons geloof den troost, dat wij ons van zijne tegenwoordigheid in ons midden *verzekerd* kunnen houden. De wijze, waarop Hij op aarde woont, vergunt aan alle menschen Hem te naderen en Hem in de heilige Communie te bezitten.

De liefde alleen houdt Jesus in het Tabernakel; de liefde alleen moet ons naar Hem heenvoeren. Komt onder de beweegredenen, die ons naar de kerk drijven, ook somwijlen een ongeregelde zucht naar bovennatuurlijke vertroostingen voor, dat wij die als niet zuiver genoeg van ons verwijderen; ontdoen wij ons van deze zwakheid door ons bij ons bezoek een hooger doel voor te stellen. Kiezen wij het hoogste:

gaan wij tot Jesus om Jesus zelve!

Aanbidding.

Lieve Jesus, ik aanbid U, onder den sluier der sacramenteele gedaanten verborgen, met te meer eerbied, wijl Gij onzichtbaar zijt voor mijne oogen. Ik wensch U de uitwendige eer te geven, die Gij uit liefde tot mij versmaadt; deel mij de gevoelens van eerbied, vrees en bewondering mede, welke de Engelen, die U omgeven, bezielen.

Gelukkig door U zelve, o mijn God, handelt Gij, alsof Gij zonder mij niet gelukkig kondet zijn. Van heerlijkheid in den hemel omstraald, begeeft Gij U telkens weder in het Tabernakel, wijl deze schuilplaats U in onze nabijheid brengt. De liefde oefent een zoet geweld op U

uit om hierbeneden onder ons te wonen. Het smart mij innig U zoo veeltijds vergeten, U zoo weinig bemind te hebben. Vergeef mij mijne ongetrouwheden en mijne geringe zorg om U te behagen. Indien uwe barmhartigheid niet onbegrensd ware, zou ik een zware tuchtiging vreezen. Daar Gij echter meer liefde van mij verlangt dan vreeze, zoo keer mijn hart om en maak, dat het in het vervolg even vrijmoedig tot U kome als het zich vroeger stoutmoedig van U verwijderd heeft.

»O Jesus, wees het eenigst voorwerp mijner liefde; dat ik U alleen begeere en aan niets anders denke dan om U te loven en te beminnen. Grif de herinnering aan de menigvuldige weldaden, die ik van U heb ontvangen, diep in mijn hart en ver-

vul al de vermogens mijner ziel met uwe heilige liefde.” ¹⁾

Geef, o aanbiddelijke Jesus, dat ik de ijdelheid der aardsche dingen inzie en naar de hemelsche verlange. Hecht mij vast aan U, die alleen waardig zijt eeuwig bemind en verheerlijkt te worden. Verleen mij den noodigen bijstand mij van de kluisters der wereld te ontdoen en U eenigen alleente beminnen tot aan mijn laatsten snik.

» O Maria, kom mijne ziel te hulp, als zij op het punt zal zijn uit deze wereld te scheiden, en ontvang haar in uwe armen. vertroost haar door uw zoete tegenwoordigheid, wees haar weg ten hemel, verwerf haar de genade der vergeving van hare zonden en laat haar ingaan tot de eeuwige rust.

1) H. Aug. Med,

O Maria, bescherm uwe dienaren en verdedig hunne zaak voor den rechterstoel van Jesus Christus." (H. Bonaventura).

VERZUCHTING : O goddelijk Sacrament, wees mijne sterkte in alles wat ik doen, wat ik laten en wat ik verduren moet.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Vrees niet, want Ik ben met u.
Isaias XLI, 10.

Op ontelbare plaatsen woont Jesus in het heilig Sacrament dag en nacht in onze kerken alsof deze zijn hemel waren. Hij komt daar om zijne genaden uit te deelen, voor de eer

zijns Vaders op aarde te werken en Hem in onzen naam eene onuitsprekelijke eer te bewijzen. Hij maakt zich daar tot het levend brandpunt der hemelsche vertroosting. Bij Jesus in het heilig Sacrament zullen wij in zielsverdriet en in slagen, die onze familie door droevige sterfgevallen treffen, moed en opbeuring vinden.

In Hem vereenigen wij ons met de welbeminden, die uit deze wereld zijn heengegaan, doch in den hemel leven. Hoe meer wij tot Jesus Christus naderen, des te dichter zijn wij bij hen en des te inniger met hen vereenigd. »Jesus in het heilig Sacrament, zegt Monseigneur de Ségur, is eene zon, die hare stralen naar den hemel en naar de aarde zendt: de engelen en heiligen zijn hare he-

melsche, de geloovigen op aarde zijn hare aardsche stralen. In Hem vereenigen wij ons gelijk de stralen van een cirkel alle op het middelpunt uitloopen.”

Wij zouden in ons hart zeer diep te beklagen zijn, indien wij ons niet konden verlaten op Jesus Christus; doch Hij verzekert ons zelf van zijne tegenwoordigheid en verbiedt ons in het lijden den moed te laten zinken. Waarom zoude het ons aan moed ontbreken, daar onze natuurlijke genegenheid, door de genade tot een hoogere orde verheven, als zij zich vestigt op de vrienden van God, slechts in zuiverheid en volmaaktheid kan winnen? De liefde, die volgens God is, vergaat niet. Is het op aarde zoet te beminnen, het is niet minder zoet zijne liefde

op Jesus in het Tabernakel over te dragen en ze door het Hart van Jesus hemelwaarts te zenden.

Als wij onze tranen bij Jesus laten vlieten, verliezen zij hunne bitterheid, wijl de goedertierenheid zijns Harten onze hoop voedt, dat wij onze dierbaren eens zullen wederzien. Zij zijn voor onze oogen verdwenen, maar niet dood; zij zijn meer levend dan wij; geen kwaad, geen onheil kan hen van het eeuwige leven berooven. Zij hebben hunne voorbereiding tot het gelukzalig leven goed ten einde gebracht; doen wij insgelijks, opdat wij weder met hen vereenigd mogen worden in den schoot van God.

Geven wij ons bij onzen Heer niet te zeer over aan de smart over de afwezigheid van hen, die wij voor

een wijle verloren hebben; bedenken wij, welk een groot geschenk onze goddelijke Verlosser ons in het allerheiligste Sacrament heeft gegeven, en geven wij Hem geen reden te denken, dat Hij ons niet genoeg is. Laat ons, alvorens wij in den hemel zien hoe voordeelig ons de tegenwoordige beproevingen geweest zijn, Hem bidden ons nu reeds door het geloof het nut te leeren kennen, dat hier op aarde voor ons in het lijden en in het bezoeken van Jesus in het allerheiligste Sacrament is gelegen.

Aanbidding.

Mijn dierbare Verlosser, ik aanbid U! — Ik geloof vastelijk dat Gij mij ziet, dat Gij mij hoort en dat uw blik doordringt tot in het binnenste mijner ziel. Ontvang mijne

eerbiedigste hulde, in vereeniging met die welke de koren der Engelen U brengen. Ik wenschte U te kennen als de Cherubijnen, U te beminnen als de Serafijnen, U te gehoorzamen als al de hemelsche geesten, en in heilige godsvrucht mij-zelfen aan uwe voeten te vergeten.

Telkens als ik denk aan mijn leed, word ik opnieuw geschokt; laat echter, zoo dikwijls als ik aan U denk, de liefde tot U steeds dieper doordringen in mijn hart. Bedien U van de smartelijke offers, die het moest brengen, om het meer en meer tot U te trekken. Vul de leegten aan, die de dood in mijn leven gemaakt heeft. Dat de gedachte aan U mijn geest meer bezig houde dan de herinnering aan de tijdelijk

verbrokene banden, en dat zij in mijn hart de smart overtreffe. Maak, dat ik U navolge op het pad, door de goddelijke Voorzienigheid aangewezen, welk pad op de gelukzalige eeuwigheid uitloopt; en geleid mij langs dezen weg, die op Calvarië eindigt, tot een volmaakt christelijken dood.

Ik dank U, lieve Jesus, dat Gij mij op aarde niet alleen hebt gelaten en mij niet genoodzaakt hebt uw kostbaar verblijf op aarde te gaan zoeken aan gene zijde der zeeën. Vermeerder mijn geloof, verlevendig mijne hoop, schenk mij een steeds vuriger liefde voor het allerheiligste Sacrament, eene liefde, die het mij gemakkelijk maakt mij aan het aardsche te onthechten.

O Maria, ik smEEK u bij de

vreugde, die uw hart ondervond,
toen gij voor het eerst uwen god-
delijken Zoon aanschouwdet, ver-
werf voor mijne oogen het geluk
Hem eenmaal te zien en voor mijn
hart de genade Hem eeuwig te be-
minnen.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij
de genade, dat ik in alle voorval-
len des levens mij terstond met de
gedachten en met het hart naar
het Tabernakel wende.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XXVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Zie, in mijne handen heb Ik u geschreven.

Isaias XLIX, 16.

Hoe zouden wij kunnen denken,

dat Jesus ons vergat of ons met onverschilligheid beschouwde, daar Hij zelf ons verzekert dat Hij onze namen, die in zijne handen geschreven zijn, onophoudelijk voor oogen heeft? Onze zonden hebben deze bloedige, voor Jesus zoo smartelijke, voor ons zoo barmhartige, letters gegrift! — Niet in gramschap, maar met liefde zijn onze namen geschreven. Kan onze goddelijke Verlosser al niet vergeten, welke handen Hem deze diepe wonden hebben toegebracht, zij geven toch in zijn oog aanspraak op vergeving door de verdiensten van zijn bloed. Jesus blijft in het Tabernakel om ons opnieuw te zeggen dat Hij ons vergeeft, om ons zijne liefde en zijn medelijden te toonen, om ons te zegenen met dezelfde handen, welke wij zoo wreedaardig

doorboord hebben! — Welke goedheid! Zulk eene daad van goeder-tierenheid schijnt ongeloofelijk. Toch is zij werkelijkheid. Zouden wij een enkelen dag kunnen laten voorbijgaan, zonder voor het Tabernakel neder te knielen en Jesus te vragen zijne handen, die altijd doorboord zijn, te mogen kussen en Hem voortdurend te herinneren, hoezeer wij zijne barmhartigheid noodig hebben?

Gaan wij bij Jesus in het heilig Sacrament onze zonden beweenen, vergiffenis vragen, het verlorene herstellen en ons met nieuwe genaden verrijken. Wij zullen overeenkomstig de Goddelijke belofte: »Vraagt en gij zult verkrijgen,” werkelijk naar de mate van onze vurigheid en ons vertrouwen ontvangen. Laat

ons echter wel in het oog houden dat wij dikwijls helaas! slechts weinig vragen en dat weinige nog zonder vertrouwen, terwijl het vertrouwvol gebed op het Hart van Jesus alles vermag.

Leggen wij onze handen met vertrouwen in de doorboorde handen onzes Heeren en beloven wij Hem van ganscher harte, dat wij Hem voor altijd zullen toebehooren. Vernieuwen wij met vurige godsvrucht de plechtige beloften, welke wij bij ons doopsel hebben afgelegd.

Aanbidding.

Heer Jesus, ik werp mij voor U neder en aanbid U met de Engelen. Ik offer U hun vurige godsvrucht, hun groote liefde en voorname-lijk de liefde uwer moeder op, waaraan ik uw kinderlijk hart herinner.

O mijn zoete Verlosser, vergeef dat ik door mijne zonden mijnen naam met bloedige letters in uwe handen geschreven heb. Wat heeft het U gekost mij zalig te maken! — Wat kost het U in het Tabernakel mij te doen begrijpen, hoezeer Gij mij liefhebt! Ik dank U voor de verlichting, die Gij mij op dit oogenblik schenkt. Ik bemin U en wensch U mijn leven zooveel als in mijn vermogen is toe te wijden. Ik verzaak uit geheel mijn hart aan den duivel en zijne werken, aan de wereld en hare ijdelheden. Ik beloof U dat ik de beloften, die ik bij mijn doopsel gedaan en bij mijne eerste H. Communie vernieuwd heb, met de hulp uwer genade getrouwer zal vervullen.

Gij bemindet mij vóórdat ik ge-

boren was, Gij hieldet niet op mij te beminnen toen ik U beleedigde, en Gij schonkt mij de genade van een oprecht berouw; maak dat ik U op mijne beurt trouwhartig beminne. Daar ik U altijd dierbaar ben geweest, is het billijk dat Gij, mijn Heer en mijn God, mij ook steeds dierbaar zijt. Sta mij toe, dat ik met den gelukzaligen Suso tot U spreke: »Eenigste liefde mijns harten, aanschouw mijn innigen wensch U diep in mijn wezen te prenten. Kom, Gij die alles vermoogt, mijn onvermogen te hulp en grif uw aanbiddelijken naam dermate in het diepste mijns harten, dat noch uwe liefde, noch uw Naam er ooit kunnen worden uitgewischt." Geef, dat ik mijne liefde tot U in het allerheiligste Sacrament in mijne handen

schrijve en die liefde door al mijne handelingen aan den dag legge. Ontsteek mij met het liefdevuur van uw goddelijk Hart. Laat mij de liefde, waarmede Het mij bemint, onophoudelijk gedenken en U bidden mijne liefde te vermeerderen, naarmate ik meer deelachtig word aan uwe verdiensten. O, mocht ik mijne ondankbaarheid diep betreuren en steeds indachtig zijn, dat Gij met hetzelfde bloed, hetwelk om mijnentwille vergoten is, mijn naam opnieuw geschreven hebt in het boek des levens! Leg de ongerechtigheden der wereld met uwe doorboorde handen in de weegschaal der goddelijke gerechtigheid, en zij zal ten onzen gunste overhellen. Mocht ik weder het ongeluk hebben U te beleedigen, dan hoop ik, dat Gij mij nogmaals

vergeven zult, wijl Gij geen enkelen zondaar verstoot; bewaar mij echter voor het hervallen in de zonde, dat meer te duchten is dan alle rampen der wereld. Gewaardig U ook door de kracht van uw kostbaar bloed alle zondaars te bekeeren, alle christenen tot U te trekken en mij den hemel te openen in het uur van mijn dood.

O Maria, herinner mij dikwijls aan de zoete verplichting, die ik heb aangegaan om u te beminnen en u getrouwelijk te dienen, en maak dat ik nimmer aan mijne plichten ten opzichte van Jesus en van u te kort kom. Verleen mij de gunst u gedurende de geheele eeuwigheid *mijne moeder* te mogen noemen.

VERZUCHTING: Heer Jesus, geef dat ik U in al mijne bezigheden

een klein bewijs van liefde schenke.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek,
bladz. 66.

XXVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Komt tot Mij. Mat. XI, 28.

Alle christenen moeten Jesus bezoeken in het allerheiligste Sacrament. Immers de bijzondere betrekkingen, welke zij hier met Hem onderhouden, staan, volgens de plannen van God, in nauwe betrekking tot den graad van vereeniging met Hem, waarin zij zich eeuwig zullen verheugen. Het is derhalve van belang, dat wij de betrekkingen, waarin de goddelijke Voorzienigheid ons tot Jesus in het heilig Sacrament geplaatst heeft, met de grootste ge-

trouwheid onderhouden, dewijl zij als een afbeeldsel en voorspel zijn van die, welke ons in den hemel wachten. Jesus verlangt dat zij innig zijn, opdat Hij ons zijne aanschouwing in eeuwigheid overvloedig kan doen genieten. Hij roept tot zich de zieken, de bedroefden, de zwakken van harte, de neêrslachtigen, al degenen die lijden en weenen. Wanneer zij niet komen, dan behoeven zij zich niet te verwonderen, dat zij geen troost of genezing vinden.

Wie kan de goedertierenheid beschrijven, waarmede Jesus ons ontvangt; de inschikkelijkheid, waarmede Hij ons verhoort zonder ooit het altijd terugkeerend verhaal onzer ellenden, die Hij beter kent dan wij, te onderbreken; het geduld, waarmede Hij onze verstrooiingen

verdraagt; de voorkomendheid waarmede Hij ons opbeurt en ons een weinig liefde jegens Hem in het hart stort? Het is Hem een genot ons aan zijne voeten te zien, als wij met het kleed zijner genade versierd zijn; doch Hij verlangt niet minder door zondaars omringd te worden. Hij wacht op degenen, die Hem vergeten! Hij bidt voor hen, die Hem beleedigen en, om de goddelijke gramschap te stillen, herhaalt zijn Hart zonder ophouden het gebed, dat zijn stervende mond eenmaal op het kruishout sprak: »Vader, vergeef hun!»

Wij weten niet, wat Jesus in het heilig Sacrament al voortdurend voor ons van God, zijnen Vader, verkrijgt. — Bereiden wij ons niet het smartelijk naberouw voor van de

bemiddeling onzes Heeren op het altaar te weinig benuttigd te hebben. Danken wij Hem, dat Hij ons voor menige zonde bewaard en ons vele heilige inspraken geschonken heeft. Verheugen wij Hem door Hem trouw te bezoeken.

Aanbidding.

O mijn Jesus, nog meer verbor-gen in de heilige Hostie dan Gij het waart aan het kruis, ik erken U als mijn God en mijn Zaligma-ker en aanbid U met den diepsten eerbied. Ik prijs uwe liefde en barmhartigheid, waarmede Gij U zoo diep voor ons vernedert. Verleven-dig mijn geloof, versterk mijne hoop, vermeerder mijne liefde, deze deug-den, waarin men altijd kan toene-men, zonder ooit de maat te over-schrijden.

Lieve Jesus, hoor het woord, dat Gij wenscht te vernemen uit mijn hart: Ik bemín U! Ben ik echter zeker U altijd te zullen beminnen? Helaas! er was een tijd, dat ik U weinig beminde, en ik kan uwe liefde weder verliezen. Geef, dat ik nimmer vergete U zonder ophouden de genade te vragen van U te beminnen en in al mijnen nood met vurige godsvrucht en met een vast vertrouwen tot U te bidden.

O mijn zcete Verlosser, ik kom tot U, omdat ik een zondaar ben; ontvang mij in de armen uwer barmhartigheid, opdat ik nimmer weder in mijne vorige zonden hervalle. Ik kom tot U, omdat ik arm en hulpbehoevend ben, en bid U ook voor mijne lichamelijke en tijdelijke behoeften te willen zorgen

in zoover dit voor mijne eeuwige belangen noodig of nuttig is. Ik kom gebukt onder het kruis; indien Gij mij den last mijner ellenden wilt laten gevoelen, onderwerp ik mij aan uwe barmhartige en rechtvaardige beschikkingen. Ik wil liever in deze wereld de tot mijne zuivering noodige beproevingen ondergaan dan de boeting uitstellen tot in het vagevuur, waar het lijden niet meer verdienstelijk zal zijn. Verlicht mijne ziel door een levendig geloof en verleen mij de genade een rein en aan uwe liefde geheel toegewijd leven te leiden.

O Maria, God heeft u zoo hoog verheven, dat gij alles vermoogt door uwe voorspraak bij Hem. Maak van uwe macht ten gunste mijner ziel gebruik, opdat ik de deugd

beoefene en de eer van God bevordere. Houd niet op mij te beschermen en geleid mij op den weg, dien God mij heeft aangewezen, naar het hemelsche vaderland.

VERZUCHTING : Heer Jesus, verberg mij voor uwe opperste gerechtigheid in de wonde van uw Hart en beschouw mij niet anders meer dan gedekt door uw bloed en uwe oneindige verdiensten.

Geestelijke communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Heb betrouwen. Mat. IX, 2.

De H. Theresia zegt, dat onze Heer zijne majesteit onder de ge-

daante van brood heeft verborgen om ons moed te geven zijn aanbiddelijk Hart met vertrouwen te naderen. Juist daarom, wijl Jesus *voor ons* op aarde blijft, wenscht Hij ons iederen dag te zien, wenscht Hij iederen dag onze gebeden en het verhaal onzer ellenden te hooren. Tot loon van hetgeen Hij doet om ons zalig te maken, verlangt Hij slechts onze liefde; maar ze moet Hem vrijelijk worden aangeboden.

Eene van liefde voor Jesus in het heilig Sacrament vervulde ziel heeft geen geheim voor Hem. Zij ondervindt aan den voet des altaars noch verveling, noch vreeze; en de uren, die zij daar doorbrengt, gaan haar met snelheid voorbij. Zij belijdt onzen Heer hare misslagen ootmoedig en met een oprecht be-

rouw, klaagt Hem haren nood en durft het zelfs te wagen Hem vragen te doen.

Jesus houdt van deze vertrouwelijheid. Toen de gelukzalige Suso op zekeren dag een Engel over sommige waarheden ondervroeg, gaf de Engel hem ten antwoord: »Waarom wendt gij u tot mij? Vreest gij, u aan God toe te vertrouwen? Weet en geloof, dat Hij u van eeuwigheid met eene zoo groote liefde bemint, dat Hij u nimmer zal verlaten.”

Toonen wij in Jesus in het heilig Sacrament een zijner goedheid waardig vertrouwen te stellen, want hij is onvergelykelijk meer genegen ons wel te doen dan ons te straffen. Zeggen wij Hem alles! Verzwijgen wij Hem geene zonde, geene ellende, geene kwelling, geene smart. Dit

onderwerp is lang, het zal den tijd onzer aanbidding gemakkelijk in beslag nemen. Stellen wij de tijdelijke belangen, die ons veront-rusten, in zijne handen. Geen haar valt er van ons hoofd, zonder dat Hij het bemerkt. Vertrouwen wij Hem ons leven, onze gezondheid, het leven van hen, die ons dierbaar zijn, toe. Openbaren wij Hem, die ze alleen kan verdrijven, onze angsten en ongerustheden. Vertrouwen wij bijzonderlijk onze volharding tot het einde toe aan zijn Hart. Na onze eeuwige belangen zoo zorgvuldig en belangloos behartigd te hebben gedurende ons leven, zal Hij ze niet veronachtzamen in het uur van onzen dood. O tot welk een graad van heiligheid zouden wij opklimmen, als wij zijne

ingevingen met betrouwen en bereidwilligheid volgden!

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, met den diepsten eerbied werp ik mij aanbiddend voor uwe goddelijke Majesteit neder. Ik offer U de liefde des Vaders en de liefde des H. Geestes, de aanbiddingen en lofzeggingen uwer allerheiligste Moeder, van de Engelen en van de rechtvaardigen, die in de geheele wereld vóór het heilig Sacrament zijn neergeknield, voor de mijne op.

Ik ben geheel onwaardig voor U te verschijnen. Ik heb niet alleen in uwe ontzaglijke alomtegenwoordigheid gezondigd, maar in de nabijheid des tabernakels. Al word ik er ook door eenigen afstand van gescheiden, ik ben U niettemin

overal den eerbied schuldig, dien Gij, o God, van ons vordert. Ik had verdiend, o Heer, de onschatbare goederen der genade te verliezen, Gij zoudt mij de verlichtingen en heilige ingevingen, welke ik in uwe tegenwoordigheid ontvang, kunnen onthouden; maar in plaats van mij uwe gaven te onttrekken, bid ik U mij te helpen er voortaan een heilig gebruik van te maken. Ik bid U ook om de zegepraal der heilige Kerk, om de bekeering harer vijanden en van alle zondaars. Ontferm U over de zielen, die door bekeringen gekweld worden, en laat haar niet over aan hare zwakheid. Zegen, o Heer, al degenen die mij dierbaar zijn. Geef eindelijk, dat ik nimmer vergete U te bidden om de gave des gebeds en om de onwaardeerbare

genade der volharding tot het einde.

O Maria, ik beveel mij heden en al de oogenblikken mijns levens, vooral in het uur van mijnen dood, in uwe moederlijke bescherming. Verwerf mij de vergiffenis mijner zonden en de genade niet weder in de zonde te hervallen. Verwek in mij een vurige liefde om den wil van God te volbrengen. Help mij, dat ik morgen in een betere gesteltenis dan heden terugkome om Jesus in het heilig Sacrament te bezoeken. Vermeerder mijne godsvrucht ten opzichte van dit aanbiddelijk Geheim. Sta mij eindelijk, hoe groot een zondaar ik ook ben, zichtbaar bij in het uur van mijnen dood. Ik smEEK U door de verdiensten van uwen heiligen Bruidegom mijn gebed te verhooren.

VERZUCHTING: Geef, lieve Jesus, dat ik nimmer wankel in het vertrouwen op U en op Maria, dat mij zoo gemakkelijk tot U doet naderen.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie blz. 62.

Ik, Ik zelf zal u troosten.

Isaias, LI, 12.

Hoe groot onze zedelijke kracht ook zijn moge, er komen smartelijke oogenblikken, waarin wij, trots alle overgeving, behoefte hebben aan troost. Om met goed gevolg te kunnen troosten is het niet genoeg, dat men het lijden van anderen met droefheid aanschouwe, men moet het ook ondervonden hebben. Er is

echter geen enkele smart, die Jesus niet heeft ondervonden. Hij heeft de onverschilligheid, de trouweloosheid, de ondankbaarheid, den haat verduurd. Hij weet dus uit eigen ondervinding, hoeveel men daardoor kan lijden. Onze smarten doen hem denken aan de zijne en gelijk Hij in de dagen van zijn leven op aarde begaan was met het lijden der menschen, zoo wil *Hij zelf* ook nu ons troosten. Hoe weinig leed zouden wij kunnen verdragen, indien zijne tegenwoordigheid het ons niet verzachtte?

Zoeken wij dan onzen troost bij het Hart van Jesus, en niet *ergens anders*. »Hier,» dus sprak onze goddelijke Verlosser tot de diepbedroefde H. Gertrudis, terwijl Hij haar aan zijn hart deed rusten, »hier zult gij uitrusten tegen alle leed beveiligd ;

zoo dikwijls gij u echter van dit toevluchtsoord verwijdert, zal de bitterheid u opnieuw overvallen, ten einde u te doen weten, dat ik alleen de allesvermogende trooster ben."

Jesus in het heilig Sacrament bezit het geheim en de macht om te troosten. Geen bedrukte ziel werpt zich voor het allerheiligste Sacrament neder, zonder weldra te ondervinden, dat zij hier beter begrepen wordt dan door den besten en verstandigsten vriend. Men weent nog bij het Tabernakel, maar het zijn vreedzame tranen die men stort; en een zekere zalving, overal elders ongekend, verzoet eenigermate onze droefheid.

Vreezen wij niet ons leed aan Jesus te openbaren. Spreken wij met Hem in allen eenvoud en laten wij ons door Hem, die de tranen der

ontroostbaar bedroefden zoo goed wist te drogen, troosten.

Roepen wij Jesus dikwijls te hulp ; zenden wij menigvuldige akten van liefde tot Hem op, dit is het beste middel zijn Hart te treffen. Dan zal Hij, indien het Hem niet behaagt ons kruis te verlichten of van ons weg te nemen, ons zijne genade, zijne kracht tot lijden in ruime mate verleen. Met het oog op de eeuwigheid is eene genade van geduld veel kostbaarder dan een gevoelige vertroosting.

Aanbidding.

Aanbiddelijke Verlosser, geef dat ik mij met den eerbied en de liefde der Engelen, die uw altaar omringen, in uwe tegenwoordigheid bevinde. Ik aanbid U in vereeniging met hen en offer U hunne onafge-

brokene lofzeggingen op. Ik dank U voor uwe weldaden, onder welke ik ook de kwellingen, die mijne zonden mij berokkenen, mag rekenen. Niet waardig uwe vertroosting te ontvangen, smee ik U nochtans mij met een blik van barmhartigheid te aanschouwen.

Lieve Jesus, geef mij eene aan de droefheid, welke mijne langdurige ongetrouwheden U veroorzaakt hebben, zooveel mogelijk geëvenredigd leedwezen over mijne zonden. Mocht ik door nieuwe zonden in mijn vorige onverschilligheid terugvallen, verlaat mij dan niet; straf mij dan, maar met liefde, en verwijder van mij ten tijde der beproeving de schepselen, die mij zouden beletten mijn troost te gaan zoeken bij uw goddelijk Hart.

Met de hulp uwer genade, o Jesus, ben ik bereid alle soorten van smarten te verduren; doch bij den eersten aanval er van ontzinkt mij de moed. Toch is het mijn grootste geluk uw heiligen wil te volbrengen. Schenk mij een levendig geloof aan uw goddelijk woord: »Zalig zij die lijden,» en ik ben bereid zooveel te lijden als Gij verlangt. Laat niet toe, dat mijn geloof door het lijden verflauwe. O oneindige Liefde, laat mijn lijden strekken tot mijn heil en tot heil van hen, die ik liefheb. Het zien onzer onwaardigheid heeft U niet belet in het heilig Sacrament op onze altaren te blijven, geef dat het vooruitzicht en de verwachting mijner smarten mij niet beletten U te beminnen en mijn troost te vinden in mijne liefde tot U.

Eeuwige Vader, ik offer U al de bewegingen op van het goddelijk Hart van Jesus, zijne lofzeggingen, zijne aanbiddingen, zijne wenschen, zijne smarten en zijne liefde, om U dank te zeggen, dat Gij er in toegestemd hebt Uw goddelijken Zoon tot troost in ons droevig ballingsoord onder ons te laten wonen. Ik offer U de heilige Hostie, die in het Tabernakel is, op tot eerherstel voor de zonden der geheele wereld en inzonderheid voor de mijne. Verleen mij de genade, dat ik met groote schreden op den weg der volmaaktheid voortga, dat ik, naarmate mijne jaren toenemen, ook toeneme in heiligheid en eindelijk tot den hoogsten trap der volmaaktheid opklimme.

O Maria, sta mij bij in mijn leven

en in het uur van mijn dood, opdat Jesus mij steeds met welgevallen aan zijne voeten moge zien en mij steeds dichter aan zijn Hart moge drukken.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij de genade, dat ik in klachten, ontevredenheid en gemor nimmermeer een oogenblikje laat verloren gaan van den kostbaren tijd, dien Gij mij gegeven hebt om uit liefde tot U te lijden.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Treedt nader en hoort Mij aan.

Isaias LXVIII, 16.

Beseffen wij, welk een geluk het voor ons is, dat wij zoo dicht tot

Jesus in het Tabernakel mogen naderen. Hoe groot is de goedheid, waarmede Hij gezorgd heeft, dat wij Hem niet op grooten afstand van ons verwijderd behoeven te aanbidden, en belet heeft, dat wij niet door vrees en eerbied worden terughoudend om zijn aanbiddelijke Majesteit te naderen! Wij kunnen met Hem spreken en zijne heilige woorden vernemen. De goddelijke Meester weet alles wat wij Hem wenschen te zeggen; 't is ons voordeeliger naar Hem te luisteren dan lang met Hem te spreken. Hij heeft ons zoo veel te zeggen! Indien Hij aan ons verscheen in de glorie zijner godheid, zou een hard woord uit zijnen mond ons van schrik doen sterven, of een woord van liefde ons van zulk een liefdevuur ontsteken, dat het ons

leven verteerde. Hij staat ons echter toe op een vertrouwelijke wijze met zijn Hart te verkeeren.

Leenen wij een oplettend oor aan hetgeen Jesus in het heilig Sacrament ons zegt; Hij wil ons de geheimen van zijn Hart openbaren. Doch geven wij acht op de wijze, waarop wij naar Hem luisteren; want indien wij aan Jezus' woorden maar een halve oplettendheid schonken of onzen geest zich met andere dingen lieten bezig houden, terwijl Hij tot ons spreekt, zou Hij dan niet te vergeefs zijne stem verheffen om ons te verlichten, te onderwijzen, te berispen of te troosten? Spreken wij tot Hem met diepen eerbied: »Ik zal luisteren naar hetgeen mijn Heer mij zal zeggen." Jesus spreekt tot het bin-

nenste des harten. En wanneer de gedachte bij ons opkomt eene verkeerde neiging afbreuk te doen, een onschuldig vermaak voor een goed werk op te offeren, eene gelegenheid van zonde te vluchten, eene deugd te beoefenen, geven wij dan gehoor aan de stem van Jesus, die zich tot belooning voor de oplettendheid, waarmede wij ons in zijne tegenwoordigheid gedragen, aan ons laat hooren.

Beminnen wij de stilte des Tabernakels, dezer plaats, waar wij van alles, behalve van God, zijn verwijderd. Leeren wij bij Jesus de stem der zinnelijke natuur, die onze godsvrucht verstoort, de stem der wereld, die nu en dan onzen geest betoovert, tot zwijgen te brengen. Zamelen wij onze gedachten bijeen

en hooren wij Jesus tot ons spreken: Denk aan Mij, — bemin Mij, — Bid tot Mij, — of hooren wij Hem eene of andere gewichtige raadgeving tot ons richten ter onzer heiliging, luisteren wij dan naar Hem en noodzaken wij Hem niet zijne vermaningen te herhalen. Hij luistert gaarne naar een ootmoedige ziel, bij welke, evenals bij Hem, alles gebed, liefde en offer is. Verbeelden wij ons nooit, dat het Hem verveelt ons aan te hooren, of dat Hij onze gebeden ter oorzake onzer zonden maar ten halve verhoort.

Aanbidding.

O mijn goddelijke Meester, ik aanbid U. Ik waag het uwe heilige voeten te kussen en mijne aanbiddingen en lofzeggingen te vereenigen met de lofzangen der hemel-

sche geesten, die U in dit zoete geheim vereeren. Waarom verlangt Gij zoozeer mij hier te zien? Wat beweegt U mij met zooveel aandrang tot U te roepen? Niets anders dan uwe goedheid en mijne ellende, maar ook mijn vertrouwen. Wilt Gij aan dit bezoek eene voor mijne heiliging beslissende genade verbinden, geef dan dat ik ze deelachtig worde en dat ze mij tot bereiking uwer oogmerken behulpzaam zij.

Heer, ik luister; gewaardig U mij eerbied en oplettendheid voor uw heilig woord te verleen. Mijne ziel is bereid U aan te hooren; laat haar inwendig uwe stem vernemen en uwe lessen getrouwelijk bewaren. Maak, dat ik aan de harde taal der waarheid de voorkeur schenke boven de vleierijen der wereld, die ik tot

dusver bemind heb. Zeg mij, wat ik in mij moet onderdrukken, moet uitroeien en mij eigen moet maken.

Laat vooral niet toe, dat deze in uwetegenwoordigheid doorgebrachte oogenblikken nutteloos voorbijgaan. Geef dat men, als ik tot mijne omgeving zal zijn wedergekeerd, iets van uwen ootmoed, van uwe zachtmoedigheid, van uw geduld in mij bespeure; dat men mij, uit dankbaarheid voor uwe weldaden, ijverig bezig zie met de beoefening der christelijke liefde. Ik dank U, dat Gij mij gelegenheid geeft mijzelven te overwinnen en bid U mij door een waar berouw weder op te richten, als ik in den moeilijken strijd tegen mijne hartstochten uit zwakheid overwonnen word. Laat mij gedurende de dagen, die ik nog te

leven heb, het leed, dat ik U veroorzaakt heb, beweenen, en verwijder van mij elke gevaarlijke bekoring. Zegen mijn voornemen U te aanbidden, U met meer getrouwheid te dienen, mij toe te leggen op de werken, die aan uw heilig Hart welgevallig zijn en uit al mijne krachten mede te werken tot uwe eer.

O Maria, bewaar in mij de vrucht van dit bezoek bij uwen goddelijken Zoon. Vraag Hem, dat de aantrekkingskracht van zijn Hart het mij onmogelijk make zijnen heiligen wil te wederstaan. Laat mij ieder oogenblik zijn goddelijken prikkel gevoelen. Bid voor mij, opdat ik, in de liefde Gods volhardend, tot het hoogste Goed gerake, welks onveranderlijk bezit uw gelukzaligheid uitmaakt.

VERZUCHTING: O Jesus, verleen mij de genade mijne zonden te betreuren zonder eenig mistrouwen op uwe barmhartigheid.

Geestelijke communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

XXXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 62.

Wend u tot Mij, en gij zult
behouden zijn.

Isaias XLV, 22.

Zou ons hart, dat zich natuurlijk-kerwijze neigt tot degenen die ons beminnen, het moeite kosten zich tot Jesus in het heilig Sacrament te wenden? Zou het persoonlijk belang ons alleen doen besluiten Hem een weinig te beminnen? Denken wij er eens rijpelijk over na, wat

Hij voor ons geluk doet, en het zal ons niet meer mogelijk zijn Hem onze liefde te weigeren. Verheerlijkt als Hij leeft in den hemel, wil Hij de zaligheid niet genieten, zonder dat wij er in deelen. Hij doet zijne barmhartigheid, zijne weldaden, Zich-zelfen nederdalen te midden der christenen en vraagt tot loon voor zijn verblijf onder ons slechts een *blik van liefde*, maar rechtstreeks en dikwijls op Hem gevestigd. Hij heeft in het allerheiligste Sacrament het geluk, dat hier beneden niet te vinden was, nagelaten. In Hem komt de hemel op aarde, omdat hij overal is, waar God is. Daar nu de gelukzaligheid bestaat in het bezit van God, hebben wij van dit bezit reeds zooveel als onze staat van beproeving en boete toelaat en

dus ook reeds eenige gelukzaligheid.

Om deze gelukzaligheid op aarde te genieten, moeten wij met de hulp van Gods genade onze harten onophoudelijk naar Jesus in het heilig Sacrament wenden. De vatbaarheid onzer zinnen voor indrukken van buiten maakt ons tot slaven der zichtbare dingen en maar al te dikwijls onverschillig voor de onzichtbare goederen, door het geloof geopenbaard. Het aanbiddelijk, verre boven onze zinnen verheven, Geheim des Altaars wekt onze liefde niet genoeg op, ofschoon het ons eene akte van geloof afdwingt.

Bidden wij om de liefde tot Jesus in het heilig Sacrament en tot de goddelijke dingen en wij zullen in waarheid niet meer van deze wereld

zijn, noch slaven van ons zelve, evenmin als de martelaren, die, door de hoop reeds in zekeren zin van hunne lichamen gescheiden, onder de verschrikkelijke folteringen zouden bezwijken zijn, indien hunne zielen niet reeds te voren door de liefde met Jesus Christus waren vereenigd.

Vragen wij Jesus, wiens leven in het Tabernakel geheel hemelsch is, zijn Hart tot middelpunt van ons leven te maken. Beperken wij de liefde, welke wij de schepselen toedragen, en de hoop zal ons als een stevig anker aan het Tabernakel en aan den Hemel vastbinden.

Aanbidding.

Ik groet U, o goddelijk Sacrament, Afglans van de heerlijkheid des vleeschgeworden Woords. Ik

aanbid U, o onschatbare Gave der eeuwige liefde. Ik aanbid U in naam van alle schepselen en offer U bijzonderlijk op de hulde der allerheiligste Maagd en de vurige gebeden van al uwe getrouwe vereerders op aarde.

O Jesus, in het heilig Sacrament verborgen, laat mij U waardig prijzen. Sta aan mijne ziel, die zoo dikwijls gedachtenloos, zonder liefde en als stom voor U verschijnt, toe zich met uwe gedachten en gebeden te vereenigen. Draag ze uwen Vader op tot voldoening voor mijne zonden en voor de zonden der geheele wereld. Ik smEEK U, lieve Jesus, verlaat mijne ziel niet weder; ge-
doog niet, dat ik U noodzake U ooit van haar te verwijderen. Dat ik alles vergete, o mijn Jesus, om

er slechts aan te denken U eenig en alleen te dienen.

O mijn God, zoo liefdevol en beminnesswaardig, »schenk U aan mij, wijl ik U bemin, en geef, dewijl mijne liefde te zwak is, dat ik U meer beminne. 't Is mij onmogelijk te weten, hoeveel aan mijne liefde tot U ontbreekt en hoever zij nog verwijderd is van den graad, dien zij behoorde te bereiken. Doch ik werp mij in uwe armen om mij nimmermeer van U te scheiden. Dat mijn leven, o Heer, in het licht uws aanschijns, waarin Gij degenen verbergt, die U beminnen, voorbijga en eindige. Al wat ik weet is, dat ik in allen deele, behalve in U, uitwendig en inwendig, allerellendigst ben; want alle rijkdom, die niet mijn God is, is slechts armoede voor

mij." ¹⁾ Stort over mij de machtige genade uit, welke Gij aan de vrome vereerders van het allerheiligste Sacrament zoo ruimschoots mededeelt, opdat ik toeneme in liefde en ijver in uwen dienst.

O Maria, de hemel en de aarde, maar nog meer het Tabernakel spreken mij van de goddelijke liefde; spreek gij daarvan tot mijn hart. Wek het op om Jesus te beminnen, in Hem te hopen en alles van zijne goedheid te verwachten. Verdubbel mijne krachten om mij aan alle dingen te onthechten en het Hart van Jesus, dat zich onverdeeld aan mij schenkt, ook onverdeeld te beminnen.

Onbevleete Maagd, die beter dan wij de volmaaktheden van het Hart

1). H. Aug. Belijd. XIII.

van Jesus kent, geef mij in wat ik doen moet om het een bijzondere vereering te bewijzen.

VERZUCHTING: O mijn zoete Verlosser, neem mij op onder het getal der door uwe genade levenden en aan de wereld gestorvenen. Laat mij nooit meer wenschen op nieuw voor de schepselen te leven.

Geestelijke Communie, bladz. 65.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 66.

LITANIE VAN HET HEILIG
SACRAMENT.

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God hemelsche Vader, ontferm U
onzer!

God Zoon, Verlosser der wereld,

God Heilige Geest,

Heilige Drievuldigheid, één God,

Levend brood, dat uit den hemel

gedaald zijt,

Verborgten God en Zaligmaker,

Tarwe der uitverkorenen,

Wijn, die maagden voortbrengt,

Voedzaam brood en geneugte der

koningen,

ontferm U onzer!

Altijddurend offer, ontferm U onzer!
Zuivere opdracht,
Lam zonder vlek,
Allerzuiverste maaltijd,
Spijs der Engelen,
Verborgten hemelsch voedsel,
Gedachtenis van Gods wonderen,
Bovennatuurlijk brood,
Vleeschgeworden Woord, onder
 ons wonend,
Heilig slachtoffer,
Kelk der zegening,
Geheim des geloofs,
Hoogwaardig en uitmuntend Sa-
 crament,
Allerheiligste offerande,
Zoenoffer voor levenden en doo-
 den,
Hemelsch behoedmiddel, dat ons
 voor zonden bewaart,
Wonder van Gods wonderen,

ontferm U onzer!

Allerheiligste gedachtenis van het
lijden des Heeren,
Geschenk, dat alle volheid te
boven gaat,
Voortreffelijk gedenkteeken der
goddelijke liefde,
Overvloeierende bron van Gods
milddadigheid,
Hoogheilig en allerverhevenst Ge-
heim,
Krachtige spijs der onsterfelijk-
heid,
Aanbiddelijk en levendmakend Sa-
crament,
Onbloedige offerande,
Spijs en dischgenoot,
Allerzoetste maaltijd, bij welke
de Engelen tegenwoordig zijn
en dienen,
Sacrament van godsvrucht,
Band van liefde,

ontferm U onzer!

Opperpriester, die zelf de offer-
ande zijt,

Geestelijke zoetheid, die in haar
eigen oorsprong gesmaakt
wordt,

Verkwikking der heilige zielen,
Teerspijs dergenen, die in den
Heer sterven,

Onderpand der toekomende glorie,
Wees genadig; spaar ons, Heer!
Wees genadig; verhoor ons Heer!
Van het onwaardig nuttigen uws li-
chaams en bloeds, verlos ons Heer!

Van de begeerlijkheid des vlee-
sches,

Van de begeerlijkheid der oogen,
Van de hoovaardij des levens,
Van alle gelegenheid tot zonde,
Door de groote begeerte, die Gij
gehad hebt, om dit Paaschlam
met uwe leerlingen te eten,

ontferm U onzer!

verlos ons Heer!

Door de diepe ootmoedigheid,
waarmede Gij de voeten uwer
leerlingen gewasschen hebt, ver-
los ons, Heer!

Door de allervurigste liefde, waar-
mede Gij dit goddelijk Sacra-
ment hebt ingesteld,

Door uw kostbaar Bloed, hetwelk
Gij ons op het altaar hebt na-
gelaten,

Door de vijf wonden, die Gij in
uw allerheiligst lichaam voor
ons ontvangen hebt,

Wij zondaren, wij bidden U verhoor
ons!

Dat het U believe, het geloof,
den eerbied en de godsvrucht
jegens dit bewonderenswaardig
Sacrament in ons te vermeer-
deren en te bewaren, wij bid-
U, verhoor ons!

verlos ons, Heer!

Dat het U believe, ons door eene
oprechte belijdenis onzer zon-
den tot het dikwijls ontvangen
van dit aanbiddelijk Geheim
voor te bereiden,

Dat het U believe, ons van alle
ketterij, trouweloosheid en ver-
hardheid des harten te be-
vrijden,

Dat het U believe, ons de he-
melsche en kostbare vruchten
van dit allerheiligst Sacrament
ruimschoots mede te deelen,

Dat het U believe, ons in het uur
des doods met deze hemelsche
teerspijs te versterken en te
beschermen,

Zoon Gods!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden

wij bidden U, verhoor ons!

der wereld, verhoor ons, Heer!
Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm U onzer,
Heer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

v Heer, verhoor mijn gebed,
R En mijn geroep kome tot U.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die ons onder dit wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten: verleen ons, bidden wij U, de heilige geheimen van uw lichaam en bloed zóó te vereeren, dat wij de vrucht uwer verlossing gedurig in ons mogen gevoelen. Die leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.

**LITANIE VAN HET H. HART VAN
JESUS.**

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God, hemelsche Vader, ontferm U
onzer!

God, Zoon, Verlosser der wereld,
ontferm U onzer!

God, Heilige Geest, ontferm U onzer!

H. Drievuldigheid, één God, ontferm
U onzer!

Hart van Jesus, met het woord Gods
zelfstandig vereenigd, ontferm U
onzer, Jesus!

Hart van Jesus, Heiligdom der God-
heid, ontferm U onzer, Jesus!

Hart van Jesus, Tempel der H. Drie-
ëenheid, ontferm U onzer, Jesus!

Hart van Jesus, Afgrond van wijsheid,
ontferm U onzer, Jesus !
Oceaan van goedheid,
Troon der barmhartigheid,
Nooit uitgeputte schat,
Wiens overvloed ons allen ver-
rijkt,
Onze vrede en onze verzoening,
Toonbeeld van alle deugden,
Oneindig binnend, en onein-
dig binnenswaardig,
Springader des eeuwigen le-
vens,
Waar in de Vader zijn behagen
schept,
Verzoeningsaltaar voor onze
zonden,
Voor ons met bitterheid gelaafd,
In Gethsemane tot stervens toe
benauwd,
Met verguizingen verzadigd,

Hart van Jesus,

ontferm U onzer, Jesus !

Hart van Jesus, Van liefde gewond,
ontferm U onzer, Jesus !

Dat al Uw bloed aan het kruis
vergoot,

Verbrijzeld om onze snoodhe-
den,

Nu nog door ondankbaren ver-
scheurd,

Toevlucht der zondaren,

Hart van Jesus, Sterkte der zwakken,

Troost der bedrukten,

Volharding der rechtvaardigen,

Heilbron voor die op U ver-
trouwen,

Plechtanker voor die in U ster-
ven,

Troostvolle bescherming voor
uwe vereerders,

Geneugte van alle Heiligen,

Onze hulp in overstelpenden
nood,

ontferm U onzer, Jesus !

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Jesus.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Jesus.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer, Jesus.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Hart van Jesus, brandende van liefde voor ons,

Ontvlam in ons hart eene brandende liefde voor U.

LATEN WIJ BIDDEN.

Almachtige God, wij bidden U, verleen ons, dat wij, die in het allerheiligste hart Uws geliefden Zoons al onzen roem stellen, en daaraan de voornaamste weldaden van zijne liefde dank weten, ook in de werking

en vruchten daarvan ons mogen verblijden. Door denzelfden Christus onzen Heer.

Antw. Amen.

LITANIE DER H. MAAGD.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God Hemelsche Vader, ontferm U
onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld,
ontferm U onzer.

God H. Geest, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid één God, ontferm
U onzer.

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods, bid voor ons.

H. Maagd der maagden, bid voor ons.
Moeder van Christus,
Moeder der goddelijke genade,
Allerzuiverste Moeder,
Allerreinste Moeder,
Onbevleete Moeder,
Ongeschonden Moeder,
Minnelijke Moeder,
Wonderlijke Moeder,
Moeder des Scheppers,
Moeder des Zaligmakers,
Allervoorzichtigste Maagd,
Eerwaardige Maagd,
Loffelijke Maagd,
Machtige Maagd,
Goedertieren Maagd,
Getrouwe Maagd,
Spiegel der rechtvaardigheid,
Stoel der wijsheid,
Oorzaak onzer blijdschap,
Geestelijk Vat,

Bid voor ons.

Verheven Vat, bid voor ons.
Uitstekend Vat van Godsvrucht,
Geheimzinnige Roos,
Toren van David,
Ivoren Toren,
Huis van Goud,
Arke des verbonds,
Deur des Hemels,
Morgenster,
Behoud der zieken,
Toevlucht der zondaren,
Troosteres der bedrukten,
Hulp der Christenen,
Koningin der Engelen,
Koningin der Oudvaders,
Koningin der Profeten,
Koningin der Apostelen,
Koningin der Martelaren,
Koningin der Belijders,
Koningin der Maagden,
Koningin van alle Heiligen,

Bid voor ons.

Koningin zonder erfsmet ontvangen,
bid voor ons.

Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans,
bid voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

v. Bid voor ons, heilige Moeder Gods,

A. Opdat wij de beloften van Christus
waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe
genade in onze harten, opdat wij,
die door de boodschap des engels,
de menschwording van Christus uwen

Zoon hebben leeren kennen, door
zijn lijden en kruis tot de glorie der
verrijzenis mogen gebracht worden.
Door denzelfden Christus onzen
Heer. Amen.

VERSCHILLENDE GEBEDEN.

AKTE VAN EERHERSTEL AAN JESUS
IN HET H. SACRAMENT.

O driewerf heilige God, ik aanbid
U, ik bemin U, ik loof U door het
heilig Hart van Jesus in het aller-
heiligste Sacrament des Altaars, en
ik offer U door de gezegende han-
den der onbevleete Maagd Maria
al de heilige Hostiën, die op onze
altaren en in onze Tabernakels aan-
wezig zijn, op tot een offer van
verzoening, van eerherstel en ver-

giffenis voor al de heiligschennissen, onteeringen, goddeloosheden, godslasteringen en boosheden, die U over de geheele aarde worden aangedaan.

GEBED TOT JESUS IN HET
H. SACRAMENT.

O Jesus, Heer en Meester mijns harten, ik bid U met aandrang om de genade, U in het allerheiligste Sacrament met een vurige en grootmoedige liefde te vereeren en, zoo noodig, zelfs te lijden en te sterven ter eere van U. Ik offer U mijne ziel op, opdat Gij ze, indien het U behagen mocht haar in de benauwdheden, waaraan de uwe gedurende uw lijden ten prooi geweest is, te doen deelen, door eene bijzondere genade in staat stelt om met dankbaarheid te lijden. Ik offer

U mijn lichaam op als een uitwendig slachtoffer, dat aan uwe verheerlijking is toegewijd. Geef, dat ik steeds met groote getrouwheid de versterving boven de zinnelijke voldoeningen stelle en een geweldigen afkeer hebbe van de aardsche dingen. O Jesus, boezem mij een heiligen haat in jegens mij zelven, opdat ik de voorbijgaande genietingen dezer wereld, welke ik mij zoo gemakkelijk veroorloof, gaarne ten offer brenge voor de eeuwige van hierna. Geef mij eindelijk de genade, dat ik U hier op aarde en gedurende de geheele eeuwigheid be-minne en verheerlijke. Amen.

GEBED OM DE LIEFDE TOT HET HART
VAN JESUS TE VRAGEN.

Ik aanbid U, o van liefde gloeiend
Hart, levend heilighdom der God-

heid! Wat kan ik doen om U schadeloos te stellen voor de vernedering, waarin het allerheiligste Sacrament U gebracht heeft? Ik bemin U, o goddelijk Hart, geheel brandend van liefde voor God en voor mij! Ik vereenig mij met al uwe bewegingen, met al uwe gesteltenissen; en ik bid U om de genade van uw leven te leven en van uw liefdevuur te branden. Ik verheug mij, dat ik U in den hemel bemind en verheerlijkt zie en ik smEEK U om de genade in uwe smarten te mogen deelen. Ik wensch van ganscher harte liever te lijden dat U te mishagen en wensch te sterven om slechts ééne doodzonde te kunnen beletten. Laat mijne ziel uw goddelijken spoorslag gevoelen en maak, dat zij zich aan alle dingen onthechte, welke

mij van U kunnen scheiden of mijne liefde tot U kunnen verminderen.

O goddelijk Hart, mijn vurigste wensch is in U te rusten en slechts door U, in U en uit liefde tot U te leven. Geef dat ik als de lamp, die voortdurend vóór het Tabernakel brandt, in den geest steeds bij U blijve, en dat mijn hart, aan deze lamp gelijk, uwe tegenwoordigheid nimmer uit het oog verlieze. Maak, dat uw wil het licht mijns geestes en uwe liefde de vlam zij, die mijn hart hier en hiernamaals verteert. Amen.

GEBED OM DEN ZEGEN VAN HET
ALLERHEILIGSTE SACRAMENT
TE VRAGEN.

O Jesus, die uit uw Tabernakel komt om de ontfermingen uws Harten over ons uit te storten, geef mij

de gesteltenis om ze te ontvangen. Drijf de vijanden mijner zaligheid, die alles aanwenden om mij uwe tegenwoordigheid te doen vergeten, op de vlucht. Stort uw goddelijken zegen over mij uit en geef, dat deze zegen mij een onderpand zij voor de vergiffenis mijner zonden en een behoedmiddel tegen de gelegenheden om U te beleedigen. Zuiver mijne ziel van alle vlekken en bevestig haar in de deugd. Schenk mij uwe liefde en de middelen om heilig te leven en te sterven.

O mijn God, ik smeeek van uwe goedheid dezelfde gunsten af voor mijne nabestaanden. Ik beveel hen bijzonderlijk aan uw allerheiligst Hart en bid U ons met uw goddelijken Geest te vervullen. Schenk ons allen, o Heer, uwen zegen, en dat deze

zich uitstrekke over geheel ons leven tot aan onzen dood.

O mijne Moeder, zegen mij al de dagen mijns levens. Maak, dat ik u in het uur mijns doods met mijne sterfelijke oogen moge aanschouwen, hoe onwaardig ik deze gunst ook ben. Verwerf mij de genade, dat ik al mijne zonden hier op de aarde moge afboeten en sterven moge in liefde met God en in een onbegrensd vertrouwen op uwen *altijd-durenden bijstand*. Amen.

IMPRIMATUR.

BUSCODUCI 30 JUNII 1887.

J. J. VERSTERREN Rector,
ad hoc deputatus.

INHOUD.

	Blz.
Voor de H. Mis	I I
Oefening om de H. Mis te hooren	14
Gebeden voor en na de H. Communie	38
Inleiding	58
1. Bezoek	71
2. »	78
3. »	85
4. »	93
5. »	101
6. »	108
7. »	116
8. »	122
9. »	129
10. »	136
11. »	143
12. »	150
13. »	157
14. »	165
15. »	172

INHOUD.

	Blz.
16. Bezoek	180
17. »	187
18. »	194
19. »	202
20. »	210
21. »	218
22. »	224
23. »	232
24. »	240
25. »	246
26. »	253
27. »	261
28. »	267
29. »	274
30. »	281
31. »	289
Litanie van het H. Sacrament	297
» van het H. Hart van	
Jesus	304
Litanie van de H. Maagd .	308
Verschillende gebeden . .	312

.....

Blz.

30

37

94

02

10

18

24

32

40

46

53

51

57

74

81

89

07

04

08

2

